

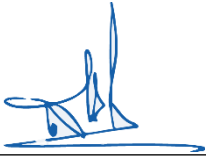
ຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ
ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ
2017-2021
ຄູ່ຮ່ວມມືເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ

**ຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ
ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ
2017-2021**

ຄູ່ຮ່ວມມືເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ

ຂອບການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ (UNPF) ໄລຍະປີ 2017-2021 ແມ່ນຂອບ ແຜນງານລວມ ສໍາລັບອົງການສະຫະປະຊາຊາດປະຈໍາ ສປປ ລາວ. ທີມງານສະຫະປະຊາຊາດປະຈໍາປະເທດ (UNCT) ຮູ້ ບຸນຄຸນ ສໍາລັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມມື ກັບ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ຄຸນຄ່າມາຍັງທຸກທ່ານ ທີ່ມີ ສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາເອກະສານຂອບການຮ່ວມມືລວມ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາລວມໝູ່ເພື່ອເອື້ອອໍານວຍ ສປປ ລາວ ໃຫ້ກາຍເປັນ ປະເທດທີ່ທັນສະໄໝ ມີລາຍໄດ້ປານກາງ ຊຶ່ງປະຊາຊົນ ໄດ້ປະໂຫຍດ ໂດຍສະເໝີພາບ ຈາກການ ບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບ.

ພະນະທ່ານ ສະເຫລີມໄຊ ກິມມະສິດ
ລັດຖະມົນຕີກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ທ່ານນາງ ຄາຣິນາ ອິມໂມເນັນ
ຜູ້ປະສານງານອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

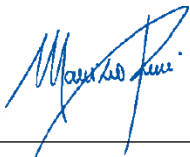
ອົງການຈັດຕັ້ງໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈໍາ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ດຣ. ສະຕີເຟັນ ຣຸດກາດ
ຜູ້ຕາງໜ້າ, ອົງການ ອາຫານ ແລະ ການກະເສດ ແຫ່ງ
ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

ທ່ານ ເບີນິວ ທິແອຣີ
ຫົວໜ້າແຜນງານປະຈໍາປະເທດ, ກອງທຶນສາກົນເພື່ອ
ການພັດທະນາກະສິກໍາ

ທ່ານ ໄມຣິຊີໂອ ບຸດຊີ
ອະທິບໍດີ, ອົງການແຮງງານສາກົນ, ປະຈໍາສໍານັກງານ
ສໍາລັບປະເທດໄທ, ກຳປູເຈຍ ແລະ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ດາມຽນ ຄິນເນີ
ຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນເພື່ອ
ການເຄື່ອນຍ້າຍຖິ່ນຖານ

¹ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນເພື່ອການເຄື່ອນຍ້າຍຖິ່ນຖານ ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໃນນາມອົງການ ທີ່ສໍາພັນກັບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໃນ ວັນທີ 19 ກັນຍາ 2016 ອີງຕາມ ຍັດຕິເລກທີ 70/296 ຂອງສະມັດຊາໃຫຍ່

ທ່ານ ດຣ. ອາວິ ສາກາກ

ທີ່ປຶກສາປະຈຳພາກພື້ນ, ອົງການ ສປຊ ເພື່ອການຕັ້ງ
ຖິ່ນຖານມະນຸດ - ອາຊີຕະເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້, ສາຂາ
ການບໍລິການຂັ້ນພື້ນຖານຕົວເມືອງ

ທ່ານນາງ ໂຣເບີຕາ ຄລາກ

ອະທິບໍດີປະຈຳພາກພື້ນອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ ແລະ ຜູ້
ຕາງໜ້າປະຈຳປະເທດໄທ, ອົງການ ສປຊ ເພື່ອແມ່ຍິງ

ທ່ານ ທອງແດງ ສິລາກຸນ

ຜູ້ຈັດການປະຈຳປະເທດ, ອົງການ ສປຊ ເພື່ອດ້ານ
ໂລກເອດ

ທ່ານນາງ ຈູຕິດ ຄານ

ເລຂານຸການບໍລິຫານ, ກອງທຶນເພື່ອການພັດທະນາ
ຂອງ ສປຊ²

ທ່ານ ບາລາຊຸບຣາມານຸມ ມູຣາລີ

ຮອງຜູ້ຕາງໜ້າ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການ
ພັດທະນາ

ທ່ານນາງ ເພຼເດຣິກາ ໄມເຈີ

ຜູ້ຕາງໜ້າ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ກອງທຶນສຳລັບ
ປະຊາກອນ

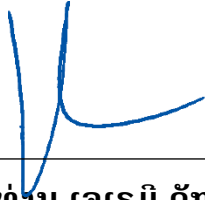
ທ່ານນາງ ທິງເວີຍ ເກົາ

ຜູ້ຕາງໜ້າປະຈຳປະເທດ, ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ
ກອງທຶນສຳລັບເດັກ

ທ່ານ ເອດວາດ ຄຣແຮັນ-ສະມິດ

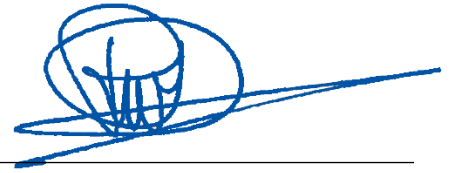
ຜູ້ຕາງໜ້າ ແລະ ອະທິບໍດີ, ສຳນັກງານພາກພື້ນຢູບາງກອກ,
ອົງການ ສປຊ ດ້ານການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ

² ທ່ານນາງ ຄາຣິນາ ອິມໂມເນັນ, ຜູ້ປະສານງານ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເປັນຜູ້ລົງນາມແທນ ກອງທຶນເພື່ອການພັດທະນາຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

ທ່ານ ເຈເຣມີ ດັກລັດ

ຜູ້ຕາງໜ້າປະຈຳພາກພື້ນ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ
ວ່າດ້ວຍຢາເສບຕິດ ແລະ ອາດຊະຍາກຳ

ທ່ານ ຣິຊາດ ດົກຕຸດສ

ຜູ້ປະສານງານ-ບໍລິຫານ, ອົງການອາສາສະໝັກແຫ່ງ
ສະຫະປະຊາຊາດ

ທ່ານນາງ ຊາຣາ ກໍດອນ-ຍິບສັນ

ຜູ້ຈັດການ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າປະຈຳປະເທດ, ອົງການ
ອາຫານໂລກ

ທ່ານນາງ ດຣ.ຈຸລິອຽດ ເພັດຊີ

ຜູ້ຕາງໜ້າ, ອົງການອະນາໄມໂລກ

ອົງການໃນເຄືອສະຫະປະຊາຊາດ ທີ່ບໍ່ມີສຳນັກງານປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານນາງ ນາຈາດ ມົກຕາກ

ອະທິບໍດີ, ພະແນກອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ, ອົງການ
ພະລັງງານປະລະມະນູສາກົນ

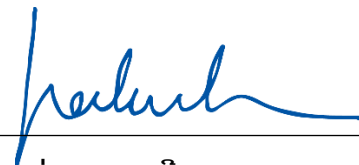
ທ່ານ ເຣີໂນ ສໍຣິເອີນ

ເລຂານຸການ, ຄະນະກຳມາທິການກົດໝາຍການຄ້າ
ລະຫວ່າງປະເທດແຫ່ງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

ທ່ານ ໂຈອາກົມ ໄຮເຕີ

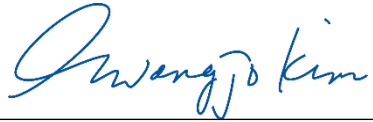
ຮອງເລຂານຸການໃຫຍ່, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ
ດ້ານການຄ້າ ແລະ ການພັດທະນາ³

ທ່ານນາງ ອິຊາແບນ ຫລຸຍ

ອະທິບໍດີປະຈຳພາກພື້ນ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າ ປະຈຳພາກ
ພື້ນອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ, ອົງການ ສປຊ ເພື່ອ
ສິ່ງແວດລ້ອມ

³ ທ່ານນາງ ຄາຣິນາ ອິມໂມເນັນ, ຜູ້ປະສານງານ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເປັນຜູ້ລົງນາມແທນ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດດ້ານການຄ້າ ແລະ ການພັດທະນາ (ອົງການໃນເຄືອທີ່ບໍ່ມີສຳນັກງານປະຈຳປະເທດ)

ທ່ານ ກວາງ-ໃຈ ກິມ

ຜູ້ຕາງໜ້າ ປະຈຳພາກພື້ນອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ,
ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ດ້ານການສຶກສາ,
ວິທະຍາສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ

ຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

ເອກະສານຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແມ່ນການປະສານສຳພັນໃນພັນທະສັນຍາທີ່ມີຮ່ວມກັນ ໂດຍທີມງານສະຫະປະຊາຊາດປະຈຳປະເທດ ທີ່ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເປັນແບບໜຶ່ງດຽວ, ເພື່ອສ້າງປະໂຫຍດສູງສຸດຈາກຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງອົງການເຂົ້າໃນສິດຜົນປະໂຫຍດທີ່ດີສຸດຂອງປະຊາຊົນຂອງ ສປປ ລາວ.

ຜົນສຳເລັດ ຂອງຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະວັດແທກໄດ້ດ້ວຍຄວາມຄືບໜ້າຂອງ ສປປ ລາວ ກ້າວໄປສູ່ການຫຼຸດພື້ນອອກຈາກສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ການບັນລຸຜົນຂອງເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງທີ່ມີຄວາມສະເໝີພາບ.

ຮາກຖານຂອງການບັນລຸຜົນເປັນຈິງ ຂອງຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແມ່ນຄຳຈຸນດ້ວຍ ສາມເສົາຫລັກ: (1) ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດແບບທົ່ວເຖິງ, ວິຖີຊີວິດ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດພື້ນຄົນສະພາບສູ່ປົກກະຕິ; (2) ການພັດທະນາມະນຸດ; ແລະ (3) ການປົກຄອງ, ຫລັກນິຕິທຳ (ການປົກຄອງດ້ວຍກົດໝາຍ) ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນການຕັດສິນໃຈແຫ່ງຊາດ.

ການມີໜ້າ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເລັ່ງໃສ່ເພື່ອສະໜອງຄຳແນະນຳລະດັບສູງ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບນະໂຍບາຍຂອງລັດ, ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານປະສິດທິພາບ ຂອງການປົກຄອງ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງ, ສະໜັບສະໜູນຫລັກຖານ ທີ່ຂັບເຄື່ອນ ດ້ວຍຂໍ້ມູນທີ່ທັນເຫດການ

ຕົວຈິງ ສໍາລັບການສ້າງແຜນງານ ແລະ ນະໂຍບາຍ ທີ່ດີກວ່າ, ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ນະວັດຕະກໍາ (ຫຼືຫົວຄິດປະດິດສ້າງ) ແລະ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍໃນນະໂຍບາຍຂອງລັດ ແລະ ການສ້າງແຜນງານ.

ສາລະບານ

ລາຍການຄໍາສັບຫຍໍ້.....	1
ບົດສະຫລຸບຫຍໍ້	4
1. ພາກສະເໜີ	7
1.1 ການພັດທະນາຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ	8
1.2 ການວິເຄາະສະຖານະການ.....	9
1.3 ການທົບທວນສາລະສໍາຄັນຂອງເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ.....	11
2. ຜົນໄດ້ຮັບ.....	14
ເສົາຫລັກ 1: ການເຕີບໂຕແບບທົ່ວເຖິງ, ວິຖີຊີວິດ ແລະ ຄວາມສາມາດຟື້ນຄືນສະພາບ	17
ເສົາຫລັກ 2: ການພັດທະນາມະນຸດ	21
ເສົາຫລັກ 3: ການປົກຄອງ.....	25
3. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	29
4. ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ.....	32
5. ຄາດຄະເນດ້ານງົບປະມານ	34
ລາຍການເອກະສານຄັດຕິດ	35
ເອກະສານຄັດຕິດ 1: ຜົນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ຂອງຂອບການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ 2017 – 2021	36
ເອກະສານຄັດຕິດ 2: ຕາຕະລາງສັງລວມແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນດ້ານການເງິນ 2017-2021	43
ເອກະສານຄັດຕິດ 3: ເອກະສານກົດໝາຍເພີ່ມເຕີມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ	45
ເອກະສານຄັດຕິດ 4. ແຜນຜັງ ສິ່ງທີ່ຕື່ມເຕັມຈາກ ກຸ່ມທະນາຄານໂລກ ແລະ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ໃສ່ ສາມເສົາຫລັກ ຂອງຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ.....	52

ລາຍການຄໍາສັບຫຍໍ້

ASEAN	Association of Southeast Asian Nations ສະມາຄົມບັນດາປະຊາຊາດອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້
HDI	Human Development Index ດັດຊະນີການພັດທະນາມະນຸດ
Lao PDR	Lao People's Democratic Republic ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວ
LDC	Least Developed Country ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ
M&E	Monitoring and Evaluation ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ
MDGs	Millennium Development Goals ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ
NSEDP	National Socio-Economic Development Plan ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ
SDGs	Sustainable Development Goals ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ
UN	United Nations ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ (ສປຊ)
UNPF	Lao PDR - United Nations Partnership Framework ຂອບການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ
UXO	Unexploded Ordnance ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ (ລບຕ)

ລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ

FAO	Food and Agriculture Organization ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ ແຫ່ງ ສະຫະປະຊາຊາດ
IAEA	International Atomic Energy Agency ອົງການພະລັງງານປາລະມະນູສາກົນ
IFAD	International Fund for Agricultural Development ກອງທຶນສາກົນເພື່ອການພັດທະນາກະສິກໍາ

ILO	International Labor Organization ອົງການແຮງງານສາກົນ
IOM	International Organization for Migration (non-UN entity) ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນເພື່ອການເດືອນ ຍ້າຍຖິ່ນຖານ (ອົງການລະຫວ່າງລັດຖະບານ)
UN-Habitat	United Nations Human Settlements Programme ອົງການສະຫະປະຊາຊາດທາງດ້ານເຄຫາສະຖານ (ຫລື ເພື່ອການຕັ້ງຖິ່ນຖານມະນຸດ)
UN Women	United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອແມ່ຍິງ
UNAIDS	Joint United Nations Programme on HIV/AIDS ອົງການ ສປຊ ກ່ຽວກັບໂລກເອດ
UNCDF	United Nations Capital Development Fund ກອງທຶນເພື່ອການພັດທະນາ ຂອງ ສປຊ
UNCITRAL	United Nations Commission on International Trade Law ຄະນະກຳມາທິການກົດໝາຍການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດແຫ່ງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ
UNCTAD	United Nations Conference on Trade and Development ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ດ້ານການຄ້າ ແລະ ການພັດທະນາ
UNDP	United Nations Development Programme ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການພັດທະນາ
UNEP	United Nations Environment Programme ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອສິ່ງແວດລ້ອມ
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ດ້ານການສຶກສາ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ
UNFPA	United Nations Population Fund ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ກອງທຶນສຳລັບປະຊາກອນ
UNHCR	United Nations High Commissioner for Refugees ອົງການຂ້າຫລວງໃຫຍ່ ສປຊ ເພື່ອຊາວອົບພະຍົບ
UNICEF	United Nations Children' s Fund ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ກອງທຶນສຳລັບເດັກ
UNIDO	United Nations Industrial Development Organization ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ດ້ານການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ
UNODC	United Nations Office on Drugs and Crime

ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ວ່າດ້ວຍຢາເສບຕິດ ແລະ ອາດຊະຍາກຳ

UNV

United Nations Volunteers

ອາສາສະໝັກ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

WFP

World Food Programme

ອົງການອາຫານໂລກ

WHO

World Health Organization

ອົງການອະນາໄມໂລກ

ທານາຄານພັດທະນາອາຊີ (**ADB**), ກອງທຶນການເງິນສາກົນ (**IMF**) ແລະ ທະນາຄານໂລກ (**WB**) ກໍ່ມີສຳນັກງານຢູ່ ສປປ ລາວ ເຊັ່ນ ກັນ.

ບົດສະຫລຸບຫຍໍ້

ເອກະສານຂອບການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄລຍະປີ 2017-2021 ສະທ້ອນເຖິງການປະກອບສ່ວນແບບລວມໝູ່ ແລະ ເຈດຕະນາ ຂອງ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ທີ່ຈະໜັບສະໜູນ ສປປ ລາວ ບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາ ທີ່ກຳນົດໂດຍລັດຖະບານ ແລະ ເປັນທິດທາງດຽວກັບ ວາລະການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ພາຍໃນປີ 2030 ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ ສປປ ລາວ ກ້າວຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ສະຖານະພາບປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ປານກາງລະດັບສູງ, ຊຶ່ງປະຊາຊົນ, ໂດຍສະເພາະ ຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ກຸ່ມສ່ຽງ, ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດ ຈາກການໃຫ້ບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາລົບດ້ານສິດທິ.

ຂອບແຜນງານການເປັນຄູ່ຮ່ວມມື ພັດທະນາຂຶ້ນ ພາຍຫລັງການວິເຄາະຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ການປຶກສາຫາລືທີ່ໄດ້ລະບຸໃນແຜນດຳເນີນງານ ແລະ ເຫັນດີເຫັນພ້ອມນຳກັນ ໂດຍທີມງານອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ ແລະ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ເອກະສານນີ້ ສະໜອງຄຳຕອບທີ່ຮອບດ້ານ ແລະ ສະຫລຸບຫຍໍ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ໃນເປົ້າໝາຍຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ເພື່ອກຳນົດບູລິມະສິດການສະໜັບສະໜູນ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ວາລະ 2030, ຊ່ວຍເຫລືອປະເທດໃຫ້ຫລຸດພື້ນ ຈາກສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ໃນລັກສະນະທີ່ມີຄວາມສະເໝີພາບ ແບບສະຫງ່າຜ່າເຜີຍ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາມະນຸດແບບຍືນຍົງ ແລະ ການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ໃນເງື່ອນໄຂຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ໄລຍະປີ 2016-2020 ແລະ ຍົກລະດັບການເຊື່ອມສານເຂົ້າກັບພາກພື້ນ.

ສປປ ລາວ ແມ່ນປະເທດໜຶ່ງທີ່ມີສະຖຽນລະພາບ ໂດຍມີການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ສະໜ້າສະເໝີ ໜັ້ນທ່ຽງ, ແລະ ອຸດົມຮັ່ງມີ ດ້ວຍມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ປະເທດໄດ້ສ້າງຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອເຊື່ອມສານທີ່ດີກວ່າເກົ່າ ທັງໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ, ກຳນົດເປົ້າໝາຍທີ່ປາດຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າ ໃຫ້ຕົນເອງຫລຸດພື້ນຈາກສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ພາຍໃນປີ 2020. ນອກຈາກນັ້ນ, ຂີດຄວາມສາມາດຂອງລັດຖະບານ ໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນຂົງເຂດການຄຸ້ມຄອງພາກລັດ ແລະ ການສະໜອງການບໍລິການແກ່ພົນລະເມືອງ.

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ມີອົງການເຄືອຂ່າຍເປັນຕົວແທນ ປະຈຳປະເທດ ຈຳນວນ 16 ອົງການ ແລະ ອົງ ການ ປະຈຳພາກພື້ນ ຫຼືທີ່ມີຖານປະຈຳ ຢູ່ສຳນັກງານໃຫຍ່ຈຳນວນໜຶ່ງ. ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເປັນຄູ່ຮ່ວມມືການພັດທະນາ ກັບລັດຖະບານ ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍດ້ານ ທີ່ ສປປ ລາວ ປະເຊີນໃນຖານະທີ່ເປັນປະເທດບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບທະ ເລທີ່ພັດທະນາຫລ້າຊ້າ, ນຳເອົາຄວາມຊຳນິຊຳນານ ຂອງອົງການເປັນໄມ້ງັດ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບ ນະໂຍບາຍຂອງ ລັດຖະບານ, ສົ່ງເສີມການຫັນເປັນທັນສະໄໝ, ມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ແລະ ສະຖາບັນຂອງລັດທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສະ ຫັບສະໜູນການຕິດຕາມ ແລະ ການສືບທອນແລກ ປ່ຽນຄຳເຫັນ ທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກຖານ ແລະ ຂັບເຄື່ອນໂດຍຂໍ້ມູນ.

ຄວາມພະຍາຍາມ ທຸກໆຢ່າງທີ່ໄດ້ເຮັດ ເພື່ອຮັບປະກັນ ຄວາມເປັນເຈົ້າການລະດັບຊາດ ຂອງຂອບການເປັນຄູ່ຮ່ວມ ມືການພັດທະນາ ຜ່ານແນວທາງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ທົ່ວເຖິງ, ຮ່ວມກັບອົງການຕ່າງໆ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອອົງການສະຫະ ປະຊາຊາດ, ລວມທັງຈຳນວນທີ່ບໍ່ມີສຳນັກງານຢູ່ໃນປະເທດ ແລະ ອົງການຊຳນິຊຳນານ, ສອດຄ່ອງກັບບຸລິມະສິດການ ພັດທະນາ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບົບລະດັບຊາດຕົ້ນຕໍ ຜ່ານທາງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຄັ້ງທີ 8 ໄລຍະປີ 2016-2020, ການເຊື່ອມສານ ໃນຄຳໝັ້ນສັນຍາສາກົນ ລວມທັງ ກ່ຽວກັບສິດທິທະນຸດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມ ກັນຕໍ່ ຜົນຂອງການພັດທະນາ.

ຂອບຄູ່ຮ່ວມມືການພັດທະນາ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍຫ້າຫລັກການ ການວາງແຜນງານຂອງແນວ ທາງທີ່ ອີງໃສ່ສິດທິມະນຸດ, ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຄຸ້ມຄອງທີ່ເລັ່ງ ຜົນ ແລະ ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງໄດ້ພິຈາລະນາ ເງື່ອນໄຂສະເພາະຂອງ ສປປ ລາວ, ເລັ່ງໃສ່ດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ມໍລະດົກແຫ່ງຊາດ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຊົນເຜົ່າ, ຂະບວນການປັບປຸງບຸລະນະແບບເປັນໄລຍະ ແລະ ເສດຖະກິດທາງດ້ານກະສິກຳທີ່ມີຄວາມແຕກໂຕນລະ ຫວ່າງຊົນນະບົດ ແລະ ຕົວເມືອງທີ່ຊັດເຈນ.

ວິໄສທັດເອກະສານຂອບການຮ່ວມມື ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແມ່ນເພື່ອສະໜັບສະໜູນລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນການບັນລຸຜົນ ຄວາມມຸ່ງມາດຂອງການເປັນປະເທດ ທີ່ທັນສະໄໝມີລາຍໄດ້ປານກາງລະດັບສູງ, ຊຶ່ງ ປະຊາຊົນໄດ້ຜົນປະໂຫຍດໂດຍສະເໝີພາບຈາກການໃຫ້ບໍລິການມີຄຸນນະພາບ.

ຂອບການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືການພັດທະນາ, ຊຶ່ງປະກອບ ເປັນແຖນກາງຂອງມາດຕະການ ທີ່ນຳສະເໜີ, ສ້າງສົມບິນ ອ້ອມ ສາມຫົວຂໍ້ ເສົາຫລັກ:

ເສົາຫລັກ 1: ເລັ່ງໃສ່ການເຕີບໂຕແບບທົ່ວເຖິງ, ວິຖີຊີວິດ ແລະ ການຟື້ນຄືນສະພາບປົກກະຕິໂດຍມີເປົ້າ ໝາຍ ເພື່ອເພີ່ມທະວີກາລະໂອກາດ ສຳລັບວິຖີຊີວິດທີ່ລ້ຳຄ່າ ແລະ ວຽກເຮັດງານທຳ, ສະໜອງຂອບປະຕິບັດງານນະໂຍບາຍ ການ ປົກປ້ອງທາງສັງຄົມແບບຮອບດ້ານ, ປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ລະບົບນິເວດອື່ນໆ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນລົງ ຄວາມສ່ຽງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ.

ເສົາຫລັກ 2: ເລັ່ງໃສ່ການພັດທະນາມະນຸດ, ຈະປະກອບສ່ວນໃຫ້ການເຂົ້າເຖິງ ທີ່ເພີ່ມທະວີຕໍ່ການສຶກສາ ທີ່ມີຄຸນ ນະພາບ ແລະ ຫັກສະສຳລັບເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ, ປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງ ຕໍ່ການບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບ, ນ້ຳສະອາດ, ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ສຸຂະພິບານ ແລະ ປັບປຸງການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການ ສຳລັບຜູ້ທີ່ສ່ຽງກວ່າໝູ່.

ເສົາຫລັກ 3: ເລັ່ງໃສ່ ການປົກຄອງທີ່ຄາດໝາຍໃສ່ ຄວາມອາດສາມາດຂອງສະຖາບັນຂອງລັດ ເພື່ອສະໜອງການບໍ ລິ ການຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ຮັບປະກັນ ການເຂົ້າເຖິງທີ່ປັບປຸງຕໍ່ຄວາມຍຸຕິທຳ, ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ຫລັກນິຕິທຳ ແລະ ການເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ມີປະສິດທິຜົນຫລາຍຂຶ້ນ ໃນຂະບວນການຕັດສິນໃຈໃນລະດັບຊາດ.

ຂອບການເປັນຄູ່ຮ່ວມມື ການພັດທະນາສະບັບນີ້ ຍັງໄດ້ກຳນົດຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຊັບພະຍາກອນ, ການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດ, ແລະ ກະກຽມການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ເພື່ອຮັບປະກັນການໃຫ້ບໍລິການທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໂປ່ງໄສ. ເຈດຈຳນົງຂອງກົດບັດສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ການທົບທວນ ນະໂຍບາຍແບບຮອບດ້ານໄລຍະສີ່ປີ ກ່ຽວກັບ

ກິດຈະກຳດ້ານປະຕິບັດງານ ສຳລັບການພັດທະນາຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ພິຈາລະນາຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຄຳໝັ້ນສັນຍາຕໍ່ສາກົນ, ອົງການທີ່ສັງກັດໃນເຄືອ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດທັງໝົດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສັນຍາວ່າຈະເພີ່ມທະວີຄວາມສອດຄ່ອງກ້າວໄປສູ່ຄວາມເປັນເອກະພາບ ໃນການປະຕິບັດງານຂະໜານໃຫຍ່ ແລະ ສະໜອງແບບໜຶ່ງດຽວ.

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ທີມງານອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ ໝັ້ນໝາຍຕໍ່ການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືການພັດທະນາຮ່ວມກັນ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າຂອບການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືສະບັບນີ້.

ຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄລຍະປີ 2017-2021 ສະທ້ອນເຖິງຄວາມມຸ່ງ
ມາດຂອງທີມງານອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນບຸລິມະສິດດ້ານການພັດທະນາຊາດ ແລະ
ຄວາມມຸ່ງມາດປາດຖະໜາຂອງລັດຖະບານ ສຳລັບປະເທດທີ່ຈະພັດທະນາ ເປັນປະເທດທີ່ທັນສະໄໝແລະ ມີລາຍໄດ້ປານ
ກາງລະດັບກາງ

ຂອບການຮ່ວມມື ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ລະບຸເຖິງການຕອບສະໜອງລວມໝູ່ ຂອງລະບົບອົງການສະຫະ
ປະຊາຊາດ ຕໍ່ບຸລິມະສິດການພັດທະນາຊາດ ແລະ ຈະສະແຫວງຫາວິທີທາງ ເພື່ອຫລີກຫລ່ຽງການຊ້ຳຊ້ອນຂອງຄວາມ
ພະຍາຍາມ ແລະ ຮັບປະກັນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງບັນດາອົງການທີ່ສັງກັດອົງການສະຫະປະຊາຊາດ. ຂອບ
ປະຕິບັດງານອອກແບບມາ ເພື່ອປັບປຸງການປະສານງານ ແລະ ສອດຄ່ອງໃນລະດັບປະເທດ, ເສີມສ້າງຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ
ການຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າໄດ້; ແລະ ຈັດຄວາມພ້ອມນໍ້າໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໃຫ້ແກ່
ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ສິ່ງນີ້ ຈະບັນລຸຜົນໄດ້ໂດຍການສ້າງສົມໃສ່ ຄວາມຊຳນິຊຳນານເອກະລັກຂອງກອງທຶນ, ແຜນ
ງານ ແລະ ອົງການຊຳນິຊຳນານທັງໝົດ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ໃນປະເທດ.

ຂອບການຮ່ວມມືຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນມາ ຜ່ານການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັບ
ລັດຖະບານ, ຄູ່ຮ່ວມມືການພັດທະນາສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ມະຫາຊົນ ແລະ ອື່ນໆ, ລວມທັງ ການວິເຄາະ
ຄວາມຄືບໜ້າໄປສູ່ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຄັ້ງທີ 8 ໄລຍະປີ
2016-2020 (ແຜນທີ 8) ແລະ ການວິເຄາະຄວາມໄດ້ປຽບໂດຍປຽບທຽບ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ.

ໂດຍຜ່ານ ຂອບການຮ່ວມມື ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ຈຸດເລັ່ງຍຸດທະສາດ ຂອງທີມງານອົງການສະຫະ
ປະຊາຊາດ ຈະເຄື່ອນຍ້າຍໄປໃນທິດທາງດຽວ ກັບວາລະການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ພາຍໃນປີ 2030 ແລະ ເປົ້າໝາຍການ
ພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຂອງວາລະ 2030. ການປຶກສາຫາລື ຍ້າອີກວ່າອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເປັນທີ່ນັບຖື
ຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ມີມຸມມອງທີ່ເປັນກາງ ໂດຍມີສາຍສຳພັນຍາວນານທີ່ດີນຳລັດຖະບານທີ່ອົງໃສ່ຄວາມເຊື່ອໃຈ, ໄວ້ວາງໃຈ ແລະ
ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື, ຄວາມຊຳນິຊຳນານດ້ານວິຊາການ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງເຄືອຂ່າຍໃນລະດັບສາກົນ

ຂົງເຂດຂອງການປັບປຸງ ໄດ້ຮັບການຈຳແນກເຊັ່ນ ຂາດແຄນການປະສານງານ ລະຫວ່າງອົງການທີ່ສັງກັດ ອົງການ
ສະຫະປະຊາຊາດ, ລະບົບບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງທີ່ມີພິທີການຫຼາຍເກີນໄປ, ຂາດແຄນຊັບພະຍາກອນ ດ້ານການເງິນ ແລະ

ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ໃຫ້ມີຈຸດຍືນທີ່ໜັກແໜ້ນ. ຜົນໄດ້ຮັບດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ໃນຂອດການພັດທະນາ ຂອບການຮ່ວມມືລວມຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ.

ພາລະກິດ ຂອງຂອບການຮ່ວມມືລວມ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເປັນທິດທາງດຽວກັບແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຄັ້ງທີ 8 ແລະ ເປົ້າໝາຍໂດຍລວມຂອງການເຕີບໂຕແບບທົ່ວເຖິງ ແລະ ຍືນຍົງ, ການເຊື່ອມສານກັບ ສະມາຄົມບັນດາປະຊາຊາດອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ຫຼື ອາຊຽນ ແລະ ການຫລຸດພື້ນຈາກສະ ຖານະພາບປະເທດດ້ອຍ ພັດທະນາ, ດັ່ງເຊັ່ນດຽວກັບນະໂຍບາຍຂະແໜງການ ແລະ ຍຸດທະສາດຕ່າງໆ. ພາຍໃນສະພາບແວດລ້ອມໂດຍລວມ ຂອງ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ອີງໃສ່ຄວາມຊຳນິຊຳ ນານໂດຍສະເພາະ ແລະ ຄວາມໄດ້ປຽບໂດຍປຽບທຽບ ຂອງອົງການທີ່ສັງກັດ ລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ຂອງຄູ່ຮ່ວມມືການພັດທະນາອື່ນໆ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະໜັບສະໜູນການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອລັດຖະບານ ແລະ ປະຊາຊົນ ຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດແຜນ ການ ແລະ ນະໂຍບາຍເຫລົ່ານັ້ນ.

ວິໄສທັດຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດແມ່ນເພື່ອສະໜັບສະໜູນລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເພື່ອບັນລຸຄວາມມັ່ງ ມາດປາດຖະໜາ ກາຍເປັນປະເທດທີ່ທັນສະໄໝ ມີລາຍໄດ້ປານກາງລະດັບສູງ, ຊຶ່ງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງສະ ໄໝພາບກັນ ຈາກການໃຫ້ບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບ.

ຂອບການຮ່ວມມືຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແມ່ນຍຶດຕິດຢ່າງໜັ້ນຄົງ ກັບສາມເສົາຫລັກດ້ານຕໍາທີ່ສະໜັບສະໜູ ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມີຄື: *ການເຕີບໂຕແບບທົ່ວເຖິງ, ວິຖີຊີວິດ ແລະ ຄວາມສາມາດພື້ນດິນສະພາບບໍ່ກະຕື, ການພັດ ທະ ນາມະນຸດ ແລະ ການປົກຄອງ.*

ຢູ່ໃນ ເຈດຈຳນົງ ຂອງບັນຍັດ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ຂອບການຮ່ວມມືຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຍືນຍັນ ພັນທະສັນຍາຂອງອົງການທີ່ສັງກັດ ໃນເຄືອອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ທັງໝົດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອເຮັດວຽກງານຮ່ວມກັນ ຢ່າງສອດຄ່ອງ, ຫລືກວ່າງການຊ້ຳຊ້ອນ ແລະ ປະສານກົມກຽວແຜນງານ ແລະ ນະ ໂຍບາຍ, ໃນລວງດຽວກັບ ເຈດຕະນາ ລົມ ທີ່ຈະສະໜອງແບບໜຶ່ງດຽວ.

1.1 ການພັດທະນາຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາ ຊາດ

ທີມງານອົງການສະຫະປະຊາຊາດປະຈຳປະເທດ⁴ ແລະ ລັດຖະບານ ໄດ້ຕົກລົງກັນກ່ຽວກັບແຜນຍຸດທະສາດສະບັບໜຶ່ງ ເພື່ອໃຊ້ເປັນທິດຊີ້ນຳໃນການພັດທະນາຂອບການຮ່ວມມືຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ຮັບ ປະກັນ ການເປັນລວງ ດຽວກັບ ແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ, ໂດຍມີຫລັກໝາຍທີ່ສຳຄັນປະກອບດ້ວຍການປະເມີນຜົນ ຂອງເອກະສານຂອບການ ຮ່ວມມືດ້ານການພັດທະນາ ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄລຍະປີ 2012-2016 (UNDAF), ແລະ ການວິເຄາະຮອບດ້ານລະດັບປະເທດ. ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳລະດັບຊາດ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຮັບປະກັນ

⁴ ທີມງານ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍ ອົງການ FAO, IFAD, ILO, UN-Habitat, UN Women, UNAIDS, UNCDF, UNDP, UNFPA, UNICEF, UNIDO, UNODC, UNV, WFP ແລະ WHO. ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນເພື່ອການເຄື່ອນຍ້າຍຖິ່ນຖານ (IOM) ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ທີມງານອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ໃນນາມ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດ ອົງ ການສະຫະປະຊາຊາດ. ທະນາຄານ ພັດທະນາອາຊີ ແລະ ທະນາຄານໂລກ ເປັນສ່ວນຂອງ ທີມ ງານປະຈຳປະເທດ ເຊັ່ນກັນ. ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ທີ່ບໍ່ມີສຳນັກງານປະຈຳປະເທດ ມີຄື IAEA, ITC, ITU, OCHA, OHCHR, UNCITRAL, UNCTAD, UNEP, UNESCAP, UNESCO ແລະ UNHCR.

ໃຫ້ແກ່ການເຂົ້າມີສ່ວນຢ່າງທົ່ວເຖິງຂອງຄູ່ຮ່ວມການພັດທະນາຫລັກໃນລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມການພັດທະນາທັງຫລາຍ. ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອວ່າ ອົງປະກອບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຂອງຈຸດເລັ່ງຍຸດທະສາດ ເປັນກຸນແຈຕໍ່ການພັດທະນາ ເອກະສານຂອບການຮ່ວມມືລວມຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ.

ຄວາມເປັນເຈົ້າການແຫ່ງຊາດ ແລະ ການຈັດເປັນລວງດຽວກັບບູລິມະສິດການພັດທະນາແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບົບ, ທີ່ເປັນແບບທົ່ວເຖິງ ໂດຍຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ ຕະຫຼອດໄລຍະຂອງຂະບວນການ. ການເປັນຄູ່ຮ່ວມມື ລະຫວ່າງຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຫຼາຍຝ່າຍ ແມ່ນການທີ່ ລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕົ້ນຕໍອື່ນໆ ເຂົ້າມີສ່ວນນຳກັນ; ຂອບການຮ່ວມມື ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ການວິເຄາະລະດັບປະເທດ ຊຶ່ງສິ່ງທີ່ພົ້ນເດັ່ນ ແມ່ນໄດ້ອີງໃສ່ ແລະ ຈັດເປັນລວງດຽວກັບບູລິມະສິດ ແລະ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາຊາດ.

ການມີສ່ວນແບບທົ່ວເຖິງ ຂອງລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໂດຍການກ່ຽວພັນຢ່າງເຕັມສ່ວນ ຂອງອົງກອນຊຳນານ ແລະ ອົງກອນທີ່ບໍ່ມີສຳນັກງານຢູ່ໃນປະເທດ.

ການເຊື່ອມສານຂອງຫ້າຫລັກການການສ້າງແຜນງານ ຂອງແນວທາງທີ່ອີງໃສ່ສິດທິມະນຸດ, ຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ, ຄວາມຍືນຍົງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພັນທະສັນຍາສາກົນ, ດັ່ງເຊັ່ນດຽວກັບທິດສະດີ ຂອງການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ອີງໃສ່ການປ່ຽນແປງ/ເລັ່ງຜົນ ແລະ ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ທີ່ອອກແບບເຈາະຈົງໃສ່ສະພາບແວດລ້ອມຂອງ ສປປ ລາວ.

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນສຳລັບພັດທະນາຜົນຮັບ ຖືກອະທິບາຍ, ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງຂອບການຮ່ວມມືຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ວ່າແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຕາມລຳດັບ ຂອງຝ່າຍຕ່າງໆ ທີ່ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ກ້າວໄປສູ່ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ມີນຳກັນ. ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງຫລາຍ ຈະປະກອບສ່ວນຕໍ່ຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງຂອບການຮ່ວມມື ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ແຕ່ລະຝ່າຍຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການປະກອບສ່ວນຂອງຕົນເອງ. ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີ ຈະເລັ່ງໃສ່ການປະກອບສ່ວນຂອງທີມງານອົງການ ສປຊ ປະຈຳປະເທດຕໍ່ຜົນໄດ້ຮັບເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຈະແກ້ໄຂຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍສະເພາະ ຢູ່ລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ.

ການເປີດຕົວຄັ້ງທຳອິດຂອງຂອບການຮ່ວມມື ຂອງອົງການ ສປຊ ສະໜອງກາລະໂອກາດທີ່ດີເລີດ ເພື່ອພັດທະນາຂອບແຜນງານທີ່ເນັ້ນການປະຕິບັດ ແລະ ທົ່ວເຖິງ - ກວມລວມ ທີ່ຈະສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຄັ້ງທີ 8 ໄລຍະປີ 2016-2020. ເປົ້າໝາຍໂດຍລວມຂອງແຜນ 8 ແມ່ນສືບຕໍ່ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ການຫລຸດຜືນອອກຈາກສະຖະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ຜ່ານການເຮັດໃຫ້ເປັນຈິງ ທ່າແຮງຂອງການພັດທະນາຊາດ ແລະ ຄວາມໄດ້ປຽບໂດຍປຽບ ທຽບ ການຄຸ້ມຄອງແບບມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ການເຊື່ອມສານທີ່ເຂັ້ມແຂງໃນພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບສາກົນ ແລະ ມີໂຄງສ້າງປີ້ນອ້ອມ ສາມຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ 17 ຜົນຜະລິດ ທີ່ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບ ຂອບການຮ່ວມມືລວມ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ຂອບການຮ່ວມມືລວມ ຈັດເປັນລວງດຽວກັບເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງທີ່ຮັບຮອງເອົາໃນປີ 2015.

1.2 ການວິເຄາະສະຖານະການ

ສປປ ລາວ ແມ່ນປະເທດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບທະເລ ອ້ອມຮອບດ້ວຍປະເທດ ກຳປູເຈຍ, ຈີນ, ມຽນມາ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ. ປະຊາກອນ ມີປະມານ 6.5 ລ້ານຄົນ ດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ໃນ 18 ແຂວງ ໂດຍຄົນສ່ວນໃຫຍ່ - 67 ສ່ວນຮ້ອຍ - ຍັງດຳລົງຊີວິດຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການຫັນເປັນຕົວເມືອງ ກຳລັງເກີດຂຶ້ນໃນອັດຕາ 4.9 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນແຕ່ລະປີ. ປະເທດ ມີພູມສັນຖານຂ້ອນຂ້າງເປັນພູດອຍ ໂດຍມີເນື້ອທີ່ດິນອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດ ພົບເຫັນໃນທົ່ງພຽງ ແລະ

ເລາະລຽບຕາມລຳແມ່ນ້ຳຂອງ. ແມ່ນ້ຳຂອງໄຫຼຈາກພາກເໜືອລົງສູ່ພາກໃຕ້, ເປັນຊາຍແດນຮ່ວມກັບປະເທດໄທ ຫລາຍກວ່າ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງຄວາມຍາວ.

ເຖິງວ່າຈະຍັງເປັນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາຢູ່, ສປປ ລາວ ໄດ້ມີຄວາມຄືບໜ້າທີ່ເປັນແກ່ນສານ ໃນການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ຕະຫລອດໄລຍະ ສອງທົດສະຫວັດທີ່ຜ່ານມາ ໂດຍທີ່ອັດຕາຄວາມທຸກຍາກ ຫລຸດຖອຍລົງຈາກ 46 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 1992 ມາເປັນ 23 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2012. ປະເທດ ກຳລັງຢູ່ບົນເສັ້ນທາງທີ່ຈະບັນລຸໄດ້ ລະດັບຄາດໝາຍຄວາມທຸກຍາກ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ສິ່ງທ້າທາຍໃນປັດຈຸບັນ ແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການພັດທະນາປະເທດ.

ສປປ ລາວ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໃນເດືອນທັນວາ 1975 ເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ມີສະຖຽນລະພາບ ດ້ານການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຢ່າງໜັ້ນທ່ຽງ ແລະ ອຸດົມຮັ່ງມີດ້ວຍມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ. ລັດຖະທຳມະນູນຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນຮັບຮອງເອົາໃນປີ 1991. ປະເທດໄດ້ລົງນາມ ໃນສົນທິ ສັນຍາສາກົນຫລາຍສະບັບ. ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ, ປະກອບດ້ວຍເຈັດ ໃນຈຳນວນເກົ້າ ສົນທິສັນຍາຫລັກແຫລ່ງວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງການເຂົ້າມີສ່ວນຢ່າງທ້າວຫັນ ແລະ ມີຄວາມໝາຍຮ່ວມກັບກົນໄກຂອງສາກົນ ແລະ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມດ້ານນິຕິກຳ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍຫລາຍຂຶ້ນ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ. ໃນປີ 2015 ລັດຖະບານ ໄດ້ຮັບເອົາ ນອກເໜືອຈາກສິ່ງອື່ນໃດ ຄຳແນະນຳຈາກຂະບວນການທົບທວນສະຖານະການສິດທິມະນຸດພາຍໃຕ້ກົນໄກ Universal Periodic Review (ຫລື UPR) ກ່ຽວກັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ສົມວນຊົນ, ໂດຍສິ່ງເສີມກົງຈັກບໍລິຫານວຽກງານຍຸຕິທຳ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫລວງ.

ປະເທດ ສືບຕໍ່ພະຍາຍາມສຳເລັດຜົນ ໃນການເຊື່ອມສານເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ທົ່ວໂລກ ຢ່າງທ້າວຫັນ. ສປປ ລາວ ເຂົ້າເປັນ ສະມາຊິກສະມາຄົມບັນດາປະຊາຊາດອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ (ອາຊຽນ) ໃນປີ 1997 ແລະ ອົງການການຄ້າໂລກ ໃນປີ 2013; ປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນປີ 2015.

ໜຶ່ງໃນສິ່ງທ້າທາຍຕົ້ນຕໍດ້ານການພັດທະນາ ແມ່ນການຮັບປະກັນ ວ່າຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຕີບໂຕທາງເສດ ຖະກິດທີ່ສູງ, ສະເລ່ຍໄດ້ຫລາຍກວ່າ 7 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ສຳລັບໄລຍະທຳປີ ຜ່ານມາ, ໄດ້ຮັບການກະຈາຍຢ່າງສະເໝີພາບ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍເຂົ້າໃນການພັດທະນາມະນຸດທີ່ທົ່ວເຖິງ ແລະ ຍືນຍົງ. ຊ່ອງວ່າງທີ່ກວ້າງອອກລະຫວ່າງຄົນຮັ່ງມີ ແລະ ຄົນທຸກຍາກ, ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ, ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແລະ ຜູ້ຢູ່ອາໄສຂອງເຂດພາກຕ່າງໆ ຂອງປະເທດ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ.

ຕົວຂັບເຄື່ອນຕົ້ນຕໍ ຂອງຄວາມທຸກຍາກຢູ່ ສປປ ລາວ ສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນໜ້າ ຈະມາຈາກຂະແໜງການກະສິ ກຳ ແລະ ການວິເຄາະ ສະທ້ອນເຖິງ ປັດໄຈຕົ້ນຕໍ ທີ່ສະໜັບສະໜູນຕໍ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ທີ່ເປັນການຍ້າຍອອກຂະໜາດນ້ອຍແບບຍືນຍົງໄປສູ່ກິດຈະກຳ ທີ່ບໍ່ແມ່ນພາກກະສິກຳ, ຂະຫຍາຍຕົວຂອງການສຶກສາ ແລະ ເລັ່ງເປົ້າໝາຍ ການລົງທຶນຂອງລັດຖະບານ ໃນການເຂົ້າແກ້ໄຂ ທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມທຸກຍາກ.

ຄວາມຈະເລີນທາງເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນຂັບເຄື່ອນເປັນຕົ້ນຕໍ ໂດຍການລົງທຶນໂດຍກົງ ຂອງຕ່າງປະເທດໃນການຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ພະລັງງານໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ. ໂດຍຮັບປະກັນວ່າ ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນດຳເນີນໄປໃນທິດທາງຂອງຄວາມຍືນຍົງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍເຄົາລົບຕໍ່ສິດທິຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ບຸກຄົນ ແລະ ວ່າລາຍຮັບທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ອຳນວຍປະໂຫຍດໃຫ້ທຸກໆຄົນ, ແມ່ນສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດ ສຳລັບການພັດທະນາປະເທດ.

ການບັນລຸຜົນ ທີ່ເປັນຫລັກໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ອົງການການຄ້າໂລກຢ່າງເປັນທາງການ ໃນ ປີ 2013, ສິ່ງຜົນໃນການເຊື່ອມສານທີ່ໃກ້ຊິດ ເຂົ້າໃນເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາ ກົນ ດ້ວຍການເພີ່ມທະວີຢ່າງເປັນແກ່ນສານໃນການຄ້າຂາຍສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການ. ປະເດັ່ນຕົ້ນຕໍສຳລັບການ ປັບປຸງ ຕິດພັນກັບການຂາດແຄນທັກສະ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຕໍ່ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ການລົງທຶນ ໃສ່ກົນຈັກ ທີ່ປະເທດຊາດຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຫລາຍແທ້ໆ.

ໜຶ່ງໃນສິ່ງທ້າທາຍດິນຕໍ່ດ້ານການພັດທະນາ ແມ່ນການຮັບປະກັນ ວ່າຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຕີບໂຕ ທາງເສດຖະກິດທີ່ສູງ ໄດ້ຮັບການກະຈາຍຢ່າງສະເໝີພາບ ແລະ ຜົນຂະຫຍາຍ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ມະນຸດແບບທົ່ວເຖິງ ແລະ ຍືນຍົງ.

ການມີຕົກຄ້າງ ຫລື ການປົນເປື້ອນ ຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຈາກສົງຄາມອິນດູຈີນ (1964-1973) ຢັ່ງຢາຍຢູ່ໃນທົ່ວປະເທດ ຍັງສືບຕໍ່ ເຂັ້ມຂ້າຊີວິດ ປະຊາຊົນລາວ ບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຈຳກັດ ບົບຮັດ ການຜະລິດກະສິ ກຳ ແລະ ການຂະຫຍາຍກະສິກຳ. ລະເບີດຫລາຍກວ່າ 2 ລ້ານໂຕນ ຖືກຖິ້ມລົງໃສ່ທົ່ວທຸກແຂວງ ລະຫວ່າງ ປີ 1964 ຫາ 1973 ໂດຍຍັງມີ 30 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລະເບີດເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກ. ຄວາມສຳພັນກັນລະ ຫວ່າງການປົນເປື້ອນ (ຕົກຄ້າງຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ການມີແຜ່ຫລາຍຂອງຄວາມທຸກຍາກ ແມ່ນຊັດເຈນ ໂດຍມີ 42 ເມືອງ ໃນ 46 ເມືອງທຸກຍາກກວ່າໝູ່ ຖືກກະທົບໂດຍລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການເຊື່ອມໂຍງ ລະຫວ່າງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ວິຖີຊີວິດສາມາດສຳຫລວດ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຕື່ມອີກ.

1.3 ການທົບທວນສາລະສຳຄັນຂອງເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ

ຢູ່ ສປປ ລາວ, ການໄດ້ປະໂຫຍດຢ່າງເປັນແກ່ນສານໃນການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ ແລະ ຂະແໜງສັງຄົມ ຕະຫລອດໄລຍະຊຸມປີຜ່ານມາ ໄດ້ປຸກທາງສຳລັບການປັບປຸງທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ ໃນການພັດທະນາມະນຸດ ຢູ່ໃນປະເທດ. ລະຫວ່າງປີ 1985 ຫາ ປີ 2012, ຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງເປັນແກ່ນສານ ໄດ້ມີຂຶ້ນໃນຕົວຊີ້ບອກຫລັກ ດັດ ຊະນິໝາຍການພັດທະນາມະນຸດ: ອາຍຸຍິນສະເລ່ຍເພີ່ມສູງຂຶ້ນອີກ 19 ປີ, ຈຳນວນປີ ສະເລ່ຍ ຂອງການເຂົ້າໂຮງຮຽນ ເພີ່ມຂຶ້ນອີກ 2.5 ປີ ແລະ ລວມຍອດລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດຕໍ່ຫົວຄົນ ເພີ່ມຂຶ້ນອີກ 310 ສ່ວນຮ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ສປປ ລາວ ໄດ້ປະສົບການປັບປຸງຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ໃນຄ່າດັດຊະນິໝາຍການພັດທະນາມະນຸດ ຕະຫລອດເວລາ, ເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ເປັນໜຶ່ງໃນປະເທດທີ່ນຳໜ້າການເຕີບໂຕດັດຊະນິໝາຍການພັດທະນາມະນຸດ ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີການພັດທະນາມະນຸດລະດັບປານກາງ, ຊຶ່ງເປັນລະດັບທີ່ປະເທດ ຖືກຈັດຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ. ສປປ ລາວ ຖືກຈັດຢູ່ອັນດັບທີ 141 ໃນຈຳນວນ 188 ປະເທດ ໃນບົດລາຍງານການພັດທະນາມະນຸດ ປີ 2015.

ສປປ ລາວ ມີອັດຕາການຈະເລີນພັນສູງທີ່ສຸດ ໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນດ້ວຍກັນ ໂດຍມີ ປະຊາກອນອາຍຸ ຍັງໜຸ່ມທີ່ສຸດປະເທດໜຶ່ງໃນພາກພື້ນ. ປະເທດ ຂຶ້ນແຜນວ່າຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກ ‘ ຜົນກຳໄລດ້ານປະຊາກອນ ’ ໃນເສດຖະກິດ ໃນໄລຍະກາງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ຄົນໜຸ່ມ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະກອບສ້າງເປັນຢ່າງດີ ດ້ວຍທັກສະທີ່ແທດເໝາະ ແລະ ຄວາມຮູ້ ແລະ ວຽກເຮັດງານທຳທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ຕາມຈັງຫວະການເຕີບໂຕ ຂອງປະຊາກອນເກນອາຍຸເກນອອກແຮງງານ.

ສປປ ລາວ ບັນລຸໄດ້ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ ທີ່ 1 ທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍ ການຫລຸດລົງໄດ້ເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງອັດຕາຄວາມທຸກຍາກລະດັບຊາດ ໃນຊ່ວງທົດສະຫວັດທີ່ຜ່ານມາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການເຕີບໂຕ ຂອງການບໍລິໂພກ ຍັງຫລ້າຊ້າກວ່າການເຕີບໂຕ ຂອງລວມຍອດຕະລິດຕະພັນພາຍໃນ ແລະ ແຕກຕ່າງຕາມທີ່ຕັ້ງ, ການສຶກສາ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ອາຊີບ ຂອງຄົວເຮືອນ, ສິ່ງຜົນ ໃນການເພີ່ມທະວີ ຂອງລາຍໄດ້ແບບສະເໝໍ່າສະເໝີ ແລະ ຊ່ອງວ່າງຊົນນະບົດກັບຕົວເມືອງ. ໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງປະຊາກອນ ຢູ່ເຂດພູດອຍ ຍັງຄົງດຳລົງຊີວິດຢູ່ລຸ່ມເສັ້ນຄວາມທຸກຍາກ. ໃນຂະນະທີ່ຄາດໝາຍ ຂອງເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ ໃນການຫລຸດລົງເຄິ່ງໜຶ່ງ ສັດສ່ວນຂອງຄວາມອິດທົວ ສາມາດບັນລຸໄດ້, ແຕ່ຍັງມີອັດຕາຂອງຄົນອິດທົວ ຢູ່ຈຳນວນທີ່ສຳຄັນ ໃນເກນໜຶ່ງໃນຫ້າ ຂອງປະຊາກອນ - ເດັກນ້ອຍໂດຍສະເພາະ - ບໍ່ສາມາດມີຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ. ເປົ້າໝາຍສະຫັດ

ສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ 1 ກ່ຽວກັບຄາດໝາຍ ຂອງການຫລຸດຈຳນວນເດັກນ້ອຍ ທີ່ນ້ຳໜັກຫຼຸດເກນມາດ ຕະຖານ ແລະ ຕໍ່າເຕ້ຍໃນບັນດາເດັກນ້ອຍ ຍັງບໍ່ທັນບັນລຸໄດ້ ແລະ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ການປະຕິບັດງານຢ່າງພ້ອມພຽງ. ເປົ້າໝາຍ ສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ ທີ່ 2 ເລັງຄາດໝາຍ ຂອງການບັນລຸການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ເພື່ອໝົດທຸກຄົນ ກໍຍັງບໍ່ ບັນລຸໄດ້ ແລະ ການສຶກສານັ້ນແຕ່ລະດັບເຍົາໄວ ຈົນເຖິງການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງຢ່າງເປັນ ແກ່ນສານ. ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ຈະໄດ້ມີຕໍ່ການສຶກສາລະດັບເຍົາໄວ ແລະ ຮັບປະກັນອັດຕາສືບຕໍ່ຮຽນ ຈາກຊັ້ນ ປະຖົມຈົນເຖິງຊັ້ນມັດທະຍົມ.

ລະຫວ່າງປີ 1985 ຫາ ປີ 2012, ຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງເປັນແກ່ນສານ ໄດ້ມີຂຶ້ນ ໃນຕົວຊີ້ບອກຫລັກ ດັດຊະນີ ໝາຍການພັດທະນາມະນຸດ: ອາຍຸຍິນສະເລ່ຍເພີ່ມສູງຂຶ້ນອີກ 19 ປີ, ຈຳນວນປີສະເລ່ຍຂອງການເຂົ້າໂຮງ ຮຽນເພີ່ມຂຶ້ນອີກ 2.5 ປີ ແລະ ລວມຍອດລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດຕໍ່ຫົວຄົນເພີ່ມຂຶ້ນອີກ 310 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ທາງດ້ານຂອງການບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ ທີ່ 3 ເລັງຄາດໝາຍຂອງການສົ່ງເສີມຄວາມ ສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ແມ່ຍິງ, ສປປ ລາວ ເຮັດໄດ້ດີ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມ ພະຍາຍາມເປັນພິເສດ ຈະຕ້ອງໄດ້ມີເພື່ອໄປຮອດເຖິງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ຢູ່ເຂດຊົນ ນະບົດ, ຢູ່ໃນບາງວັດທະນະທຳຂອງ ຊົນເຜົ່າ ແລະ ແຮງງານຍ້າຍຖິ່ນ ແລະ ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ ໃນຂະບວນການຕັດສິນໃຈ. ນອກຈາກ ນັ້ນແລ້ວ, ການສ້າງກະແສ ແລະ ເຊື່ອມສານ ດ້ານບົດ ບາດຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນປະເດັນທີ່ສຳຄັນໃນອະນາຄົດ ທີ່ຈະຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ. ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ ທີ່ 4 ເລັງຄາດໝາຍໃສ່ຫລຸດຜ່ອນການຕາຍຂອງເດັກ ຍັງຕ້ອງການ ຄວາມພະຍາຍາມອີກຕື່ມ. ເຖິງ ແມ່ນວ່າ ການຫລຸດລົງ ສອງໃນສາມ ໃນການຕາຍຂອງເດັກຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ, ສປປ ລາວ ຍັງຫ ລ້າຊ້ຳຢູ່. ປະເທດບັນລຸໄດ້ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ ທີ່ 5 ເລັງຄາດໝາຍໃສ່ການຫລຸດຜ່ອນອັດຕາການ ຕາຍຂອງແມ່ ໄດ້ສາມສ່ວນສີ່. ອັດຕາການຕາຍຂອງ ທັງແມ່ ແລະ ເດັກ ສະທ້ອນເຖິງການປົກຄຸມທີ່ຕໍ່າ ແລະ ຄຸນນະພາບ ທີ່ບໍ່ພຽງພໍ ຂອງການບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບ.

ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ ເລັງຄາດໝາຍໃສ່ການຕ້ານເຊື້ອເອດ ແລະ ພະຍາດເອດ (HIV/AIDS), ໄຂ້ມາລາເຣຍ ແລະ ພະຍາດອື່ນໆ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄວາມພະຍາຍາມອັນໃຫຍ່ຫລວງ ຍັງເປັນສິ່ງທີ່ ຕ້ອງການ ໃນຫລາຍຂົງເຂດ ລວມທັງເຊື້ອໄຂ້ມາລາເຣຍທີ່ດີຢາ, ການແຈກຢາຍມຸ້ງກາງນອນໃຫ້ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນ, ການກວດ ພົບພະຍາດວັນບະໂລກ (TB) ທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ ຢາປອມ. ໃນຂະນະທີ່ ສປປ ລາວ ມີອັດຕາການແຜ່ຫລາຍເຊື້ອ HIV ທີ່ຍັງ ຕໍ່າ, ອັດຕາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຂອງ HIV ແມ່ນເພີ່ມທະວີ ແລະ ຮຽກ ຮ້ອງຄວາມພະຍາຍາມເພີ່ມຕື່ມ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ, ການ ປ້ອງກັນການຕິດເຊື້ອຈາກແມ່ສູ່ເດັກ ແລະ ເຂົ້າແທດເຖິງກຸ່ມປະຊາກອນທີ່ສ່ຽງສູງຕື່ນຕໍ່.

ສປປ ລາວ ບັນລຸໄດ້ການສະໜອງນ້ຳສະອາດ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ ຂອງເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການ ພັດທະນາ 7, ແຕ່ການແຜ່ຫລາຍໃນລະດັບສູງ ຂອງການຖ່າຍແບບຊະຊາຍ, ຄວາມແຕກໂຕນຢູ່ໃນສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ປະເດັນທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມຂອງນ້ຳ ຍັງຄົງຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ. ການລົງທຶນອີກຕື່ມ ແມ່ນ ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການໃນນ້ຳສະອາດ, ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ສຸຂະພິບານ. ໃນດ້ານ ຂອງເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການ ພັດທະນາ 8 ແລະ ການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືສາກົນ ສຳລັບການພັດທະນາ, ການປະສານງານທີ່ດີກວ່າ, ການຊ້ຳຊ້ອນທີ່ໜ້ອຍກວ່າ ແລະ ມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ຂຶ້ນຕື່ມ ແລະ ແນວທາງທີ່ເລັງຜົນ ແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນ ເພື່ອເພີ່ມພູນຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ. ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ 9 ເລັງໃສ່ ສິ່ງທ້າທາຍເອກະລັກຂອງປະເທດ ທີ່ຕ້ອງຫລຸດຜ່ອນ

ຜົນກະທົບຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ລັດຖະບານ ໄດ້ດຳເນີນບາດກ້າວ ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍ ຂອງການເກັບກູ້ລະເບີດຝັງ ດິນ, ການລາຍງານ ແລະ ຮຽນຮູ້ໃຫ້ການສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລະເບີດ.

ບົດລາຍງານການວິເຄາະລະດັບປະເທດ ສຳລັບ ສປປ ລາວ ສະໜອງ ການທົບທວນແບບຮອບດ້ານ ຂອງຄວາມ ຄືບໜ້າກ້າວໄປສູ່ ເປົ້າໝາຍສະວັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ ແລະ ຈຳແນກໄດ້ ສິ່ງທ້າທາຍຕົ້ນຕໍ, ກາລະໂອກາດ ແລະ ຂົງເຂດໃໝ່ ສຳລັບການດຳເນີນບາດກ້າວ.⁵ ບົດລາຍງານ ຍັງໄດ້ສະໜອງການວິເຄາະກຸ່ມສ່ຽງ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ, ຕົວ ກຳນົດ ສຳລັບການຂາດແຄນຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີທີ່ກ້າວໜ້າຈຳ ນວນໜຶ່ງ ສຳລັບທີມງານສະຫະປະຊາຊາດປະຈຳ ປະເທດ ເພື່ອຊີ້ນຳການວາງແຜນສຳລັບຮອບວຽນຕໍ່ໄປ. ບົດທົບທວນນີ້ ຄວບຄູ່ກັບເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແຫ່ງຊາດ, ລວມທັງເປົ້າໝາຍທີ 18 ທີ່ເຈາະຈົງສຳລັບ ສປປ ລາວ ວ່າດ້ວຍລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ສະທ້ອນເຖິງວາລະການ ພັດທະນາ ທີ່ກ້ວາງຂວາງຂຶ້ນກວ່າຈຳນວນທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ ຢູ່ໃນທົດສະຫວັດທີ່ຜ່ານມາ.

ການປຶກສາຫາລືທີ່ເປັນແກ່ນສານຢູ່ໃນປະເທດ ເພື່ອຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ລວມເອົາອົງປະກອບທີ່ສອດຄ່ອງຕໍ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບການເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດ ຖະກິດ-ສັງຄົມ ຄັ້ງທີ 8 ແລະ ຂອບການຮ່ວມມືລວມ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດສະບັບນີ້. ເອກະສານ ການປຶກສາຫາລື ກ່ຽວກັບເປົ້າ ໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດ ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ ແຫ່ງຊາດ ທີ່ນຳສະເໜີ ສຳລັບແຕ່ລະເປົ້າໝາຍ ຂອງທັງໝົດ 17 ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ລວມທັງ ຜົນໄດ້ຮັບ ຕົ້ນຕໍ ແລະ ຂົງເຂດແຜນງານ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນການສະໜອງທິດຊີ້ນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແບບຮອບດ້ານ. ສະນັ້ນ, ສາມ ເສົາຫລັກ ແລະ ແປດ ຜົນໄດ້ຮັບ ກຳນົດເປັນບູລິມະສິດ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ທັງ ບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ຫລຸດພື້ນຜິດອອກຈາກສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ.

ສາມເສົາຫລັກ ແລະ ແປດ ຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງຂອບການຮ່ວມມືລວມ ກຳນົດເປັນບູລິມະສິດ ຄວາມຮຽກຮ້ອງ ຕ້ອງການ ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂ ຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ຈະທັງ ບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ຫລຸດພື້ນ ອອກຈາກສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ.

⁵ ບົດລາຍງານການວິເຄາະລະດັບປະເທດ ສຳລັບ ສປປ ລາວ: ການວິເຄາະເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ ຂອບການຮ່ວມມືລວມ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ (2017-2021)

2. ຜົນໄດ້ຮັບ

ຜົນໄດ້ຮັບຂອງຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເລັ່ງໃສ່ ສາມເສົາຫລັກ ຫົວຂໍ້ສໍາຄັນ ທີ່ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຕື່ມເຕັມ ບຸລິມະສິດການພັດທະນາແຫ່ງຊາດ. ສິ່ງນີ້ ຈະອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ຈັດເຂົ້າເປັນ ລວງດຽວກັບ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນະແບບຍືນຍົງ, ສະໜັບສະໜູນການຫລຸດພື້ນອອກຈາກສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍ ພັດທະນາ ແລະ ຊ່ວຍບັນລຸການພັດທະນາມະນຸດແບບຍືນຍົງ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ. ເປັນການມັ່ງໝາຍ ວ່າອົງການ ທີ່ສັງກັດ ໃນເຄືອອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ທັງໝົດ, ລວມທັງ ຈໍານວນທີ່ບໍ່ມີສໍານັກງານຢູ່ໃນປະເທດ, ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມ ກັນ, ໃຊ້ຮ່ວມກັນ ອົງຄວາມຮູ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ກຽມພ້ອມສະໜອງໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ອົງກອນທີ່ສັງກັດ ໃນເຄືອອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະເຄົາລົບສິດ ແລະ ອໍານາດພິເສດສະເພາະ ແລະ ຄວາມເປັນ ເອກະລາດຂອງລັດຖະບານ.

ທີມງານສະຫະປະຊາຊາດປະຈໍາປະເທດ ໄດ້ໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບການຮ່ວມມື ໃນທິດທາງ ດຽວກັບ ຫ້າອົງປະກອບຫລັກທີ່ສໍາຄັນຕົ້ນຕໍ ສໍາລັບການສະໜອງຕອບ ວາລະການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ໃນທົ່ວໂລກ ພາຍໃນ ປີ 2030. ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຄວາມຕ້ອງການ ສໍາລັບຄວາມທົ່ວເຖິງ ໂດຍຄໍານຶງເຖິງ ສະພາບ ເງື່ອນໄຂຂອງປະເທດ, ກວມລວມເພື່ອໝົດທຸກຄົນ, ການເຊື່ອມສານ, ຄວາມມສະເໝີພາບສິດທິທະນຸດ ແລະ ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງການປະຕິວັດດ້ານຂໍ້ມູນ. ຂອບການຮ່ວມມືລວມ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຍັງຈະໄດ້ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ວິໄສທັດລວມ ແລະ ປັບປຸງລະບົບ ສໍາລັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມມື ທີ່ໃຊ້ປະຕິບັດການ ຮ່ວມກັບ ລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕົ້ນຕໍທັງໝົດ, ພ້ອມກັນກັບແນວທາງເປັນໄລຍະທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເປັນຈິງ 15 ອົງ ປະກອບໃຈກາງ ຂອງລະບຽບການປະຕິບັດງານ ມາດຕະຖານຂອງການສະໜອງຄວາມຊ່ວຍເຫລືອເປັນແບບໜຶ່ງດຽວ. ຂອບການຮ່ວມມືຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຍັງຄໍານຶງເຖິງສິ່ງທ້າທາຍ ໂດຍສະເພາະທີ່ ສປປ ລາວ ປະເຊີນໃນດ້ານຂອງ ມໍລະດົກທາງວັດທະນະທໍາ ແລະ ມໍລະດົກແຫ່ງຊາດ, ຄວາມຫລາກຫລາຍ ດ້ານຊົນເຜົ່າ, ຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບຂະບວນ ການປັບປຸງບຸລະນະເປັນໄລຍະ ແລະ ເສດຖະກິດກະສິກໍາທີ່ມີການແບ່ງແຍກລະຫວ່າງຊົນນະບົດ ແລະ ຕົວເມືອງທີ່ຊັດເຈນ , ການເຮັດວຽກງານຮ່ວມກັນ ພາຍໃຕ້ຄວາມໝາຍ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດໜຶ່ງດຽວ.

ໃນດ້ານຂອງ ການບັນລຸຜົນ.ຂອບການຮ່ວມມື, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງ ຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບການ ເປັນຄູ່ຮ່ວມມືແບບກວມລວມກັບລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕົ້ນຕໍທັງໝົດ, ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ພາຍໃຕ້ຄວາມ ໝາຍ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດໜຶ່ງດຽວ, ສ້າງຕັ້ງກະຕໍາໃສ່ກອງທຶນ ສໍາລັບນະວັດຕະກໍາໃໝ່ ແລະ ສິ່ງເສີມຄວາມສະເໝີ

ພາບ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆ.⁶ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ ຍືນຢູ່ຈຸດທີ່ເໝາະສົມເປັນຄູ່ຮ່ວມມື ທີ່ຫ້າວຫັນ, ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ເປັນທີ່ຍອມຮັບທີ່ສາມາດປະກອບສ່ວນ ເພື່ອປັບປຸງນະໂຍບາຍຂອງລັດ, ສົ່ງເສີມການຫັນ ເປັນທັນສະໄໝ ແລະ ຫົວຄິດປະດິດສ້າງ, ສະໜັບສະໜູນສະຖາບັນມີປະສິດທິຜົນ, ເອື້ອອຳນວຍການປົກຄອງ ແລະ ສະ ໜອງການພັດທະນາ ໃຫ້ແກ່ການຕິດຕາມ ແລະ ການແລກປ່ຽນຄຳເຫັນ ທີ່ມີໂຄງສ້າງຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຂໍ້ມູນ.

ໃນຂະນະທີ່ ສາມເສົາຫລັກຫົວຂໍ້ ແມ່ນຄຳຈຸນດ້ວຍ ແປດ ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ 25 ຕົວຊີ້ບອກ ການຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດ, ຂອບການຮ່ວມມື ແມ່ນຂຶ້ນກັບການແກ້ໄຂ ປະເດັນໃຈກາງ ໃນທົ່ວຂົງເຂດທັງໝົດ, ດັ່ງເຊັ່ນ ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ການ ບໍ່ຈຳແນກ; ລວມທັງຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ; ການເຂົ້າເຖິງການໃຫ້ບໍລິການເພື່ອໝົດທຸກຄົນ; ການພັດທະນາ ຊາວໜຸ່ມ, ຫລັກນິຕິກຳ; ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ; ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ວິຖີຊີວິດ ເພື່ອເອື້ອອຳນວຍ ຄວາມສະດວກ ການປັບປຸງຜົນ. ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຍັງຈະບາກບັນມຸ້ງມານະ ເພື່ອສ້າງສົມໃສ່ ຄວາມໄດ້ປຽບທຽບ ຂອງອົງການ ແລະ ສົ່ງເສີມຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ໃນທົ່ວທຸກການເຂົ້າແກ້ໄຂຂອງອົງການ, ເພື່ອທີ່ຈະເພີ່ມພູນຜົນໄດ້ຮັບ.

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ມີພັນທະສັນຍາ ເພື່ອປະກອບສ່ວນ ຕໍ່ການພັດທະນາ ທີ່ອີງໃສ່ກຽດສັກສີ, ຄວາມ ສະເໝີພາບ ແລະ ການມີສ່ວນຢ່າງທົ່ວເຖິງ. ການເນັ້ນໜັກຢ່າງໜັກແໜ້ນ ຈະເພີ່ມໃສ່ນະວັດຕະກຳ ແລະ ການສ້າງແຜນ ງານຮ່ວມກັນ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການສະໜອງທຶນ, ທີ່ພົບເຫັນ ໃນການສື່ນທະນາແບບມີໂຄງສ້າງທີ່ອີງໃສ່ຫລັກຖານ.

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຄວາມຕ້ອງການສຳລັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືແບບກວມລວມກັບລັດຖະ ບານ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕົ້ນຕໍທັງໝົດ, ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ພາຍໃຕ້ຄວາມໝາຍ ອົງການສະຫະ ປະຊາຊາດໜຶ່ງດຽວ.

⁶ ກຸ່ມສ່ຽງຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂຂອງຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ທຸກຍາກ, ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ຊາວໜຸ່ມບໍ່ມີທັກສະສີ ມີ ແລະ ວ່າງງານ, ຜູ້ເຮັດວຽກໃຫ້ຕົນເອງ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ, ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ, ຄົນພິການ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ທີ່ປາດສະຈາກການເຂົ້າເຖິງ ທີ່ດິນການຜະລິດ. ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ແລະ ປະຊາຊົນ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ແມ່ນເສຍປຽບຢ່າງເຈາະຈົງ.

ການເປັນຄູ່ຮ່ວມມື ສໍາລັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ສະແດງອອກດ້ວຍຈຸດສໍາຄັນ ໃນຂອບການຮ່ວມມືລວມ ທີ່ສະຫລຸບຫຍໍ້ຢູ່ດັ່ງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືສໍາລັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາ ທີ່ຈະປະກອບສ່ວນ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ ທີ່ອົງໃສ່ ກຽດສັກສີ, ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ທົ່ວເຖິງ

ການເຕີບໂຕແບບທົ່ວເຖິງ, ວິຖີຊີວິດ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຟື້ນຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ

ການພັດທະນາ
ມະນຸດ

ການປົກຄອງ

ເສົາຫລັກ 1. ການເຕີບໂຕແບບທົ່ວເຖິງ, ວິຖີຊີວິດ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຟື້ນຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ

ຜົນໄດ້ຮັບ 1: ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ໝົດທຸກຄົນ ມີກາລະໂອກາດແບບເພີ່ມທະວີ ສໍາລັບວິຖີຊີວິດ ແລະ ວຽກເຮັດງານ ທໍາທີ່ມີຄຸນຄ່າ.

ຜົນໄດ້ຮັບ 2: ປະຊາຊົນເຂົ້າເຖິງປະໂຫຍດການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະກຸ່ມສ່ຽງ ແລະ ທຸກຍາກ

ຜົນໄດ້ຮັບ 3: ປ່າໄມ້ ແລະ ລະບົບນິເວດອື່ນໆ ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຜູ້ຄົນ ມີສະພາບສ່ຽງໜ້ອຍລົງຕໍ່ເຫດການ ແລະ ໄພພິບັດທີ່ຕິດຕໍ່ກັບພູມອາກາດ.

ເສົາຫຼັກ II - ການພັດທະນາມະນຸດ

ຜົນໄດ້ຮັບ 4: ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊາວຫນຸ່ມ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຕໍາການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ມີຄຸນນະພາບແບບທົ່ວເຖິງ ແລະ ສະເໝີພາບ ແລະ ທັກສະວິຊາຊີບ ທີ່ດີກວ່າ

ຜົນໄດ້ຮັບ 5: ປະຊາຊົນສາມາດເຂົ້າເຖິງ ຕໍາການໃຫ້ບໍລິການ ຮັກສາສຸຂະພາບ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ນໍ້າສະອາດ, ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ສຸຂະພິບານ ທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ຜົນໄດ້ຮັບ 6: ກຸ່ມຄົນ ທີ່ມີສະພາບສ່ຽງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຄວາມຫມັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການທີ່ປັບປຸງ.

ເສົາຫຼັກ III - ການປົກຄອງ

ຜົນໄດ້ຮັບ 7: ສະຖາບັນ ແລະ ນະໂຍບາຍຢູ່ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ສະໜັບສະໜູນການສະໜອງການບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບ ທີ່ຕອບສະໜອງໄດ້ດີຂຶ້ນ ຕໍ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນ

ຜົນໄດ້ຮັບ 8: ປະຊາຊົນສາມາດເຂົ້າເຖິງ ຄວາມຍຸຕິທໍາ ແລະ ການບັນລຸເປົ້າໝາຍດ້ານສິນທິມະນຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນປັບປຸງ

ເສົາຫລັກ 1: ການເຕີບໂຕແບບທົ່ວເຖິງ, ວິຖີຊີວິດ ແລະ ຄວາມສາມາດພື້ນຄົນສະພາບ

ເສົາຫລັກ 1 ເລັງຈຸດໝາຍ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຂອງການເພີ່ມທະວີ ກາລະໂອກາດສໍາລັບວຽກງານ ແລະ ວິຖີຊີວິດທີ່ມີຄຸນຄ່າ, ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ -ໂດຍສະເພາະສໍາລັບຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ມີສະພາບສ່ຽງ, ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ລະບົບນິເວດ ແລະ ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ. ໃນການດໍາເນີນການເຊັ່ນນັ້ນ, ຍັງຈະປະກອບສ່ວນ ໃຫ້ແກ່ການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ, ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໃນຂະນະ ທີ່ ສປປ ລາວ ບັນລຸໄດ້ການເຕີບໂຕທີ່ໜັກແໜ້ນ ນັບແຕ່ການຮັບຮອງເອົາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ, ກ້າວອອກຈາກເສດຖະກິດທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ຂຶ້ນມາເປັນເສດຖະກິດທີ່ມີລາຍໄດ້ປານກາງ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນອັດຕາຄວາມທຸກຍາກ ລົງໄດ້ເຄິ່ງໜຶ່ງ, ການປັບປຸງທີ່ເປັນແກ່ນ ສານ ແມ່ນຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການເພື່ອສ້າງຄວາມຫລາກຫລາຍໃນເສດຖະກິດ, ສ້າງກໍາລັງແຮງງານແບບທົ່ວເຖິງກວ່າ ແລະ ບັນລຸຄວາມຍືນຍົງທີ່ໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ສປປ ລາວ ຍັງຄົງເປັນໜຶ່ງ ໃນບັນດາປະເທດທີ່ທຸກຍາກ ກວ່າໝູ່ ໃນພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ແລະ ການຂາດດຸນທັກສະສີມິທີ່ສູງ, ໂດຍທີ່ຜູ້ອອກແຮງງານ ສ່ວນໃຫຍ່ ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ພຽງພໍ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ 70 ສ່ວນຮ້ອຍອອກແຮງງານໃນຂະແໜງກະສິກໍາ. ປະເທດຮັ່ງມີ ດ້ວຍເນື້ອທີ່ດິນ, ປ່າໄມ້, ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ແຮ່ທາດ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ລະຫວ່າງກາງ ຂອງພາກພື້ນທີ່ມີການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດທີ່ໄວວາ. ປະເທດ ໄດ້ດໍາເນີນບາດກ້າວໄປສູ່ການເຊື່ອມສານທັງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ສະໜອງພື້ນຖານທີ່ແຂງແກ່ນ ສໍາລັບການຂະຫຍາຍໂຕທາງເສດຖະກິດ.

ເສົາຫລັກ 1 ເລັງຈຸດໝາຍ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຂອງກາລະໂອກາດທີ່ເພີ່ມທະວີ ສໍາລັບວຽກງານ ແລະ ວິຖີຊີວິດທີ່ມີຄຸນຄ່າ, ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ -ໂດຍສະເພາະ ສໍາລັບຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ມີສະພາບສ່ຽງ, ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ລະບົບນິເວດ ແລະ ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ.

ດ້ວຍສ່ວນແບ່ງປະຊາກອນ ທີ່ຂ້ອນຂ້າງຫລາຍ ແລະ ເພີ່ມທະວີ ໃນເກນອາຍຸອອກແຮງງານ, ປະເທດ ກຽມ ພ້ອມ ທີ່ຈະ ຮັບເອົາປະໂຫຍດ ເປັນຜົນພວງທາງດ້ານປະຊາກອນ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ທີ່ການສ້າງວຽກງານ ແລະ ການພັດທະນາ ທັກສະໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ເພື່ອສ້າງເສດຖະກິດທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ການເຕີບໂຕແບບຍືນຍົງ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ໂດຍຄຳ ນຶງເຖິງສິ່ງທ້າທາຍທີ່ຕິດພັນກັບຊີວະນາໆພັນ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ ດັ່ງດຽວກັນກັບພັນທະສັນຍາຕໍ່ ຂໍ້ຕົກລົງປາຣີ, ເລັ່ງໃສ່ຢ່າງໜັກແໜ້ນຕໍ່ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາເປັນບຸລິມະສິດ ຢ່າງໜຶ່ງ.

ຜົນໄດ້ຮັບ 1: ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ໜີດທຸກຄົນ ມີກາລະໂອກາດ ທີ່ເພີ່ມທະວີ ສຳລັບວິຖີຊີວິດ ແລະ ວຽກເຮັດງານທຳ ທີ່ມີຄຸນຄ່າ

ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ຍັງຄົງເອື້ອຍອີງຕໍ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ບໍ່ແມ່ນກະສິກຳຂັບເຄື່ອນການ ຂະຫຍາຍໂຕທາງເສດຖະກິດ. ສິ່ງທ້າທາຍຂອງການພັດທະນາໃນໄລຍະຍາວ ສຳລັບປະເທດ ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ລຸລ່ວງຍຸດ ທະສາດການເຕີບໂຕ ທີ່ອີງໃສ່ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຊຶ່ງຈະສ້າງກະລະໂອກາດວຽກເຮັດງານທຳຫລາຍຂຶ້ນໃນການຜະລິດທີ່ ມີຄຸນຄ່າສູງກວ່າ ແລະ ການບໍລິການ. ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ, ລັດຖະບານ ຮັບຮູ້ວ່າ ຜູ້ຄົນທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ລຸ່ມເສັ້ນຄວາມທຸກຍາກ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ການສະໜັບສະໜູນເພື່ອປັບປຸງວິຖີຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບຸລິມະສິດເຫຼົ່ານັ້ນຈະຮຽກຮ້ອງແນວທາງແບບ ປະສານສົມທົບໂດຍຂະແໜງການທັງໝົດ.

ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງ ສປປ ລາວ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ກ່ຽວກັບການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ ຈະຜັນຂະຫຍາຍເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍ ແລະ ການປະຕິບັດງານທີ່ ຫລຸດຜ່ອນ ແລະ ບັນເທົາຜົນກະທົບຂອງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ເລັ່ງໃສ່ກຸ່ມທີ່ຖືກປະປ່ອຍ ແລະ ທຸກຍາກທີ່ສຸດ. ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ ສົ່ງເສີມການຈ້າງງານເຕັມເວລາ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ວຽກງານທີ່ມີຄຸນຄ່າສຳລັບໜີດທຸກຄົນ ໂດຍເນັ້ນ ໃສ່ວຽກງານທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ກໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຈ້າງງານເທົ່າທຽມກັນ ສຳລັບຍິງ ແລະ ຊາຍໂດຍທົ່ວໜ້າ, ການເຕີບໂຕແບບທົ່ວເຖິງ ແລະ ຍືນຍົງ ແລະ ເສດຖະກິດທີ່ມີປະສິດທິ ພາບ, ການຈ້າງແຮງງານຊາວໜຸ່ມ, ລຶບລ້າງການໃຊ້ແຮງງານເດັກ ແລະ ການ ຄ້າມະນຸດ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິດ້ານແຮງງານ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ກຳນົດເປັນບາດກ້າວປະຕິບັດງານ ພາຍໃຕ້ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ 5 ປີ ຄັ້ງທີ 8 ເພື່ອພັດທະນາ ການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດແບບຍືນຍົງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ , ປັບປຸງມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ມີສະຖຽນລະພາບ ຂອງການຜະລິດກະສິກຳ.

ອີງການສະຫະປະຊາຊາດ ມີໂຄງສ້າງທີ່ລົງຕົວແລ້ວ ແລະ ເລັ່ງໃສ່ປະເທດ ແລະ ໃນດ້ານຂອງຄວາມໄດ້ປຽບ ໂດຍ ປຽບທຽບຂອງອົງການ ໄດ້ນຳເຂົ້າມີສ່ວນຢ່າງຫ້າວຫັນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕທາງ ເສດຖະກິດແບບທົ່ວເຖິງ ແລະ ຍືນຍົງ, ພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຄວາມຫລາກຫລາຍຂອງ ເສດຖະກິດ. ສ້າງສົມໃສ່ຄວາມຊຳນິຊຳນານຂອງຕົນເອງ, ອີງການສະຫະປະຊາຊາດ ຍັງສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກການ ເຊື່ອມສານທີ່ດີກວ່າເຂົ້າໃນລະບົບການຄ້າລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕແບບຍືນຍົງ ແລະ ມີວຽກ ເຮັດງານທຳ, ເຊັ່ນວ່າ ການມີຜົນປະໂຫຍດຈາກການຈໍລະຈອນແບບເສລີຂອງສິນຄ້າ, ການບໍລິການ, ແຮງງານມີທັກສະ ແລະ ການໄຫລວຽນຢ່າງເສລີ ຂອງທຶນພາຍໃນ ປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ.

ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍການສ້າງກາລະໂອກາດທາງເສດຖະກິດທີ່ດີກ ວ່າ - ໃນຂະແໜງບໍ່ແມ່ນການຜະລິດກະສິກຳ ໂດຍສະເພາະ - ສຳລັບຜູ້ທຸກຍາກ, ດຶງດູດການລົງທຶນຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ອຳ ນວຍຄວາມສະດວກທັກສະທີ່ຈຳເປັນ. ແຜນງານເພີ່ມເຕີມ ຈະສົ່ງເສີມ ການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການບໍລິການທາງ ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ, ການເຕີບໂຕຂອງງາລາຍໄດ້, ກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ສະໜັບສະໜູນ ແລະ

ການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ ແລະ ວຽກເຮັດງານທຳ ເພື່ອສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການຕໍ່ການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເຂົ້າກັບເປົ້າໝາຍການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຂອງປະເທດ.

ເພື່ອທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ສາມາດແຂ່ງຂັນໄດ້ຫລາຍຂຶ້ນໃນລະດັບໂລກ, ທັງໃນພາກການສຶກສາລະດັບຊັ້ນສູງ ແລະ ການພັດທະນາທັກສະວິຊາຊີບ ຈະໄດ້ຮັບການເນັ້ນໜັກ ເພື່ອທີ່ຈະສ້າງເສດຖະກິດທີ່ຕົ້ນເຕັ້ນ ແລະ ທີ່ຫລາກຫລາຍ. ປະເທດ ຍັງຈະໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ ເພື່ອພັດທະນາການສ້າງສະຖາບັນຂອງຂະແໜງເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເພື່ອສ້າງສັງຄົມເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ກຳລັງແຮງງານທີ່ຈະສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດໃນທ້ອງ ຖິ່ນ ແລະ ສາກົນ ໃນທິດທາງຄຸ້ມຄ່າຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ຫັນການທັນເວລາ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ຈະສະໜັບສະໜູນລັດຖະບານ ເພື່ອປະເມີນວ່າ ຈະດຶງດູດການລົງທຶນ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ໄດ້ຄືແນວໃດ.

ຜົນໄດ້ຮັບ 2: ມີຄົນເຂົ້າເຖິງຕໍ່ປະໂຫຍດຈາກການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມທີ່ຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະ ກຸ່ມສ່ຽງ ແລະ ຜູ້ທຸກຍາກ

ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ວ່າ ເຖິງຈະມີການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດທີ່ໄວວາ, ຂະແໜງການສັງຄົມ ແລະ ແຮງງານ ບໍ່ສາ ມາດນຳທັນຈັງຫວະການເຕີບໂຕດັ່ງກ່າວ, ເຮັດໃຫ້ຄວາມທຸກຍາກ ຝັງເລິກລົງຕື່ມ ຕໍ່ກຸ່ມທີ່ຖືກປະປ່ອຍໄວ້ຢູ່ທາງຫລັງ. ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ, ສປປ ລາວ ມີປະຊາກອນ ຍັງໜຸ່ມນ້ອຍພໍຄວນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 25 ປີ ແລະ ຈຳນວນຄົນສູງອາຍຸເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນ. ຫລາຍໆຄົນ ແມ່ນຈຳນວນທີ່ຢູ່ນອກ ເກນອາຍຸເຮັດວຽກງານ. ສະນັ້ນ ລັດຖະບານ ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງ ຄວາມຕ້ອງການ ສຳລັບແຜນງານ ທີ່ເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ກຸ່ມນີ້ ແລະ ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນເພີ່ມຕື່ມ ສຳລັບຄວາມປອດໄພທາງສັງຄົມ. ມາດຕະການປະກອບ ດ້ວຍການປັບປຸງ ໃນການສຶກສາ, ການສະໜັບສະໜູນ ວິຖີຊີວິດ ແລະ ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຊົນນະບົດ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫລາດ. ປະຊາຊົນ ຍັງດຳລົງຊີວິດໃຕ້ເສັ້ນແບ່ງຄວາມທຸກຍາກ ຈະຖືກເລັ່ງເປົ້າໝາຍ ດ້ວຍແຜນປົກປ້ອງທາງສັງຄົມໃໝ່ເຫລົ່ານັ້ນ.

ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ຮັບຮູ້ວ່າການເນັ້ນໜັກຫລາຍຂຶ້ນຕໍ່ການປົກປ້ອງທາງສັງ ຄົມ ຈະເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງຊີວິດສຳລັບ ຜູ້ທຸກຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ປະກອບ ສ່ວນ ໃນການພັດທະນາແບບທົ່ວເຖິງ. ການພັດທະນາກອງທຶນສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ການປົກປ້ອງສິດທິຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງອາຊີບວຽກງານທາງສັງຄົມ ແມ່ນຮັບຮູ້ໂດຍລວມ ເປັນດັ່ງ ການເຂົ້າແກ້ໄຂທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ຜູ້ທີ່ສ່ຽງກວ່າໝູ່ ແລະ ຜູ້ທຸກຍາກແບບຊ້ຳເຮື້ອ. ສປປ ລາວ ຈະຍັງຕ້ອງການ ທີ່ຈັດການແກ້ບັນຫາ ຂອງການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ ຜ່ານນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍຕໍ່ປັບປຸງ ຊຶ່ງແກ້ໄຂການເຕີບໂຕຂອງລາຍໄດ້, ການມີສ່ວນ ແລະ ກາລະໂອກາດ ສຳລັບໝົດທຸກຄົນ ແລະ ການພັດທະນາ ຂໍ້ມູນແຍກປະເພດ ທີ່ຈະລາຍງານໃຫ້ການຕັດສິນໃຈ.

ຈຸດແຂງຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ສ້າງການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືທີ່ໜັກແໜ້ນກັບລັດຖະບານ, ຄູ່ຮ່ວມມືການພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈບັນຫາທັງທາງສັງຄົມ ແລະ ດ້ານການປະຕິ ບັດງານໃນປະເທດຂອງອົງການ. ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຍັງແມ່ນຜູ້ພິທີກມາດຕະຖານສາກົນ ຊຶ່ງລັດຖະ ບານ ໄດ້ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາ. ຖອດຖອນຈາກສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະສະໜັບສະໜູນການ ພັດທະນາຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ສະໜອງການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ ຄູ່ຮ່ວມງານພາຍໃນປະເທດ ເພື່ອສະໜອງ ແລະ ຕິດຕາມ ການໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ການສົນທະນາແລກປ່ຽນຄໍເຫັນລະດັບປະເທດ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມທີ່ປັບປຸງ ແລະ ຕາໜ່າງການປ້ອງກັນທາງສັງຄົມ (ຫຼື ຕາໜ່າງຄວາມປອດໄພທາງສັງຄົມ). ເມື່ອໃດຍຸດທະສາດ ຫາກຈັດໃຫ້ຢູ່ຖືກທີ່ແລ້ວ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະສືບສະໜັບສະໜູນລັດຖະບານ ຜ່ານການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດທາງດ້ານສະຖາບັນ.

ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ຮັບຮູ້ວ່າ ການເນັ້ນໜັກຫລາຍຂຶ້ນ ຕໍ່ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມຈະເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງຊີວິດ ສໍາລັບຜູ້ທຸກຍາກທີ່ສຸດ, ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດແບບທົ່ວເຖິງ.

ຜົນໄດ້ຮັບ 3: ປ່າໄມ້ ແລະ ລະບົບນິເວດອື່ນໆ ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຜູ້ຄົນ (ປະຊາຊົນ) ມີສະພາບສ່ຽງໜ້ອຍລົງ ຕໍ່ເຫດການ ແລະ ໄພພິບັດທີ່ຕິດພັນກັບພູມອາກາດ.

ສປປ ລາວ ໄດ້ສູນເສຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ ການປົກຄຸມຂອງປ່າໄມ້ ຕະຫລອດໄລຍະທົດສະຫວັດ ທີ່ຜ່ານມາ, ຊຶ່ງໄດ້ກະທົບ ໃນທາງລົບ ໃສ່ການປ່ອຍອາຍພິດເຮືອນແກ້ວ. ເປັນການຕອບສະໜອງ, ລັດຖະບານ ໄດ້ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມ ຊົນ, ການຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ ການໃຫ້ບໍລິການ ຂອງລະບົບນິເວດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ. ນອກຈາກນັ້ນ ແລ້ວ, ປະມານ ໜຶ່ງໃນຫ້າ ສ່ວນຂອງປ່າໄມ້ ໃນປະເທດ ໄດ້ຈັດຢູ່ພາຍໃຕ້ ການຄຸ້ມຄອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງພົບເຫັນ ວ່າການປັບປຸງ ທີ່ຈໍາກັດ ແລະ ຊະນິດພັນຈໍານວນຫລາຍຕົກຢູ່ໃນສະພາບຖືກຂົ່ມຂູ່ໃກ້ສູນພັນ. ປະເທດຍັງພົບເຫັນການ ເພີ່ມທະວີສະພາບອາກາດທີ່ຮຸນແຮງໂດຍມີໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ນໍ້າຖ້ວມຖີ່ຄັ້ງ ແລະ ໜັກໜ່ວງ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການ ຜະລິດກະສິກໍາ, ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຊີວິດ.

ໃນຂະນະທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີການປັບປຸງໃນຂອບແຜນງານນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ, ສິ່ງທ້າທາຍ ຍັງຄົງມີຢູ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້. ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ ຜົນທາງບວກແບບເພີ່ມທະວີ ໄດ້ສັງເກດເຫັນ ຢູ່ໃນ ການພັດທະນາຂອງພາກເອກະຊົນ ແລະ ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດກັບຊຸມຊົນ. ຄວາມສໍາເລັດເຫລົ່ານີ້ ສາມາດຂະຫຍາຍ ກວ້າງ ເພື່ອສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວທາງທໍາມະຊາດ ແລະ ການຈ່າຍຄ່າຕອບແທນການໃຫ້ບໍລິການຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ. ປະ ເທດ ຍັງໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ ເພື່ອຍົກລະດັບການມີສ່ວນຮ່ວມໃນແຜນງານກ່ຽວກັບການຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍພິດເຮືອນ ແກ້ວ ຈາກການທໍາລາຍປ່າໄມ້ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ປ່າໄມ້ເສື່ອມໂຊມ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ (UN-REDD+) ເພື່ອກໍາເອົາປະໂຫຍດຈາກສິ່ງຈູງໃຈ ສະໜອງໂດຍການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດແບບຍືນຍົງ. ລັດຖະບານໄດ້ກໍານົດ ເປັນບຸລິມະສິດ ຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດແບບຍືນຍົງ ສະແຫວງຫາ ເພື່ອປັບປຸງຢ່າງເປັນແກ່ນສານ ດັດຊະນີປະສິດທິພາບດ້ານສິ່ງແວດ ລ້ອມ ແລະ ຊີວະນາໆພັນຢູ່ເຂດພື້ນທີ່ຄຸ້ມຄອງ. ສິ່ງນີ້ຈະ ຮຽກຮ້ອງການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການທີ່ກວ້າງຂວາງ ຈາກ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ປະເທດປັບປຸງຄະແນນທີ່ຍັງຕໍ່າທີ່ 40.37, ຢູ່ລໍາດັບທີ 127 ໃນ ຈໍານວນທັງໝົດ 178 ປະເທດ.

ໃນຂະນະທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີການປັບປຸງ ໃນຂອບແຜນງານນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຄຸ້ມຄອງ, ສິ່ງທ້າທາຍ ຍັງຄົງມີຢູ່ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້.

ການທັນເທົາ ຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພພິບັດ ຈະຮຽກຮ້ອງການ ສ້າງຄວາມ ສາມາດພື້ນຄືນສະພາບ ແລະ ການເຊື່ອມສານຂອງມາດຕະການການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການສຶກສາ ແລະ ການປຸກ ຈິດສໍານຶກ ແລະ ການລະດົມຊັບພະຍາກອນສໍາລັບປະຕິບັດການ. ການເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມກັບປະຊາຊົນຢູ່ຊຸມຊົນ ຈະສົ່ງເສີມ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງລະບົບນິເວດ, ການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກ ໄພພິບັດ, ການປັບໂຕເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການພັດທະນາກິດຈະກໍາ ການສ້າງລາຍໄດ້ແນວໃໝ່ ຫລື ທາງເລືອກ ເພື່ອທີ່ຈະປັບປຸງທໍາແຮງການສ້າງລາຍໄດ້ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກາລະໂອກາດວິຖີຊີວິດ.

ແນວທາງຂອບການຮ່ວມມື ເຂົ້າລວງດຽວເປັນຢ່າງດີກັບເຈດຕະນາຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງອາການຊໍ່ອກຈາກໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ເປັນດັ່ງ ບັນທັດຖານຫລັກ ສໍາລັບການຫລຸດພື້ນ ຈາກສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດແບບຍືນຍົງ. ອົງການສະ ຫະປະຊາຊາດ ມີຄວາມຊໍານິຊໍານານອັນເປັນແກ່ນສານກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແບບຍືນຍົງ ດັ່ງດຽວກັບຄວາມກຽມພ້ອມ ສໍາລັບໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ແລະ ການບັນເທົາຄວາມສ່ຽງ ແລະ ມີຄວາມອາດສາມາດຮັບມືຢ່າງທັນທ່ວງທີ່ຕໍ່ເຫດການສຸກເສີນ. ອົງການຈະກໍານົດເປັນບຸລິມະສິດການສະໜັບສະໜູນ ເພື່ອປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ, ເລັ່ງໃສ່ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ການອະນຸລັກປ່າໄມ້, ລະບົບການຜະລິດແບບຍືນຍົງ, ການຄຸ້ມຄອງສານເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອປະ ຕິກູນ, ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການທັນເທົາ ແລະ ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ.

ເສົາຫລັກ 2: ການພັດທະນາມະນຸດ

ເສົາຫລັກນີ້ ສະແຫວງຫາວິທີທາງ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການພັດທະນາມະນຸດ ໂດຍຮັບປະກັນຄຸນນະ ພາບການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ການພັດທະນາທັກສະ, ການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຮັກສາສຸຂະ ພາບທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ນໍ້າສະອາດ, ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ສຸຂະພິບານ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ສ່ຽງທີ່ສຸດດ້ວຍຄວາມຫມັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການທີ່ປັບປຸງ. ຜົນໄດ້ຮັບ ທີ່ຄາດຄະເນ ແມ່ນການເຂົ້າເຖິງທີ່ປັບປຸງຕໍ່ການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ໂດຍມີອັດຕາການຮຽນຫລອດຈົນຈົບຊັ້ນທີ່ດີຂຶ້ນ ແລະ ຄົນຈໍານວນຫລາຍຂຶ້ນໄດ້ຮັບການຝຶກທັກສະວິຊາຊີບດັ່ງດຽວກັບການເຂົ້າເຖິງ ທີ່ປັບປຸງຕໍ່ຄຸນນະພາບ ການບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບ ທີ່ນໍາໄປສູ່ການຫລຸດຜ່ອນ ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ ແລະ ມີເດັກ ນ້ອຍທີ່ເຕັ້ຍ ແລະ ຂາດສານອາຫານ ຈໍານວນໜ້ອຍລົງ.

ສປປ ລາວ ປະຕິບັດດີຕໍ່ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ ທີ່ແຂງແຮງ ແຕ່ຍັງຫລໍ່ຫລັງ ໃນການພັດທະນາທາງສັງຄົມ, ປະປ່ອຍໄວ້ຢູ່ທາງຫລັງ ກຸ່ມຄົນເຈາະຈົງ. ຜູ້ຄົນຈໍານວນທີ່ຫລຸດພື້ນຈາກຄວາມທຸກຍາກ ຍັງຄົງຢູ່ໃກ້ຊິດ ຫລື ຖອຍກັບຄືນຢູ່ໃຕ້ເສັ້ນຄວາມທຸກຍາກ. ພາວະກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງຈາກບັນຫາກະສິກໍາ ແລະ ສຸຂະພາບ ເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນຫລັກຂອງຄວາມສ່ຽງໃນຄົວເຮືອນຊາວກະສິກອນເກືອບແມ່ນອນວ່າ ຈະຕົກຫລິ້ນກັບຄືນສູ່ຄວາມທຸກຍາກສູງເປັນສອງເທົ່າ. ຕົວກໍານົດທີ່ສໍາຄັນຂອງຄວາມທຸກຍາກ ແມ່ນລະດັບຂອງການສຶກສາ, ລາຄາຜົນຜະລິດ, ວິຖີຊີວິດ ແລະ ທີ່ຕັ້ງຂອງພູມສັນຖານ, ຊໍ້າໜັກໃສ່ຕື່ມດ້ວຍຄວາມແຕກຕ່າງທາງວັດທະນະທໍາ ແລະ ການຂາດແຄນການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ ເພື່ອທີ່ຈະເປັນປະເທດສະມາຊິກທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສາ ມາດແຂ່ງຂັນໄດ້ ໃນປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ, ປະຊາຊົນ ຈະຕ້ອງມີສຸຂະພາບແຂງແຮງຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ມີລະດັບການສຶກສາທີ່ດີ.

ຈຸດເລັ່ງຫລັກແຫລ່ງຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນເພື່ອ ຫລຸດພື້ນອອກຈາກ ສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ, ໂດຍມີຄາດຄະເນ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ແຮງກ້າ ເພື່ອປັບປຸງຕື່ມ ການສ້າງຄວາມຫລາກຫລາຍທາງເສດຖະກິດ ແລະ ສ້າງວິຖີຊີວິດແບບຍືນຍົງຫລາຍຂຶ້ນ ສໍາລັບປະຊາຊົນໃນຊາດ, ປະເທດ ສະແຫວງວຫາແນວທາງ ເພື່ອປັບປຸງການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດຂອງມະນຸດ, ໂດຍເລັ່ງໃສ່ ປັບປຸງການສຶກສາ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມຫມັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການ.

ຜົນໄດ້ຮັບ 4: ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ດີກວ່າ ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານຄຸນນະພາບ ແລະ ທັກສະວິຊາຊີບ ທີ່ມີແບບທົ່ວເຖິງ ແລະ ສະເໝີພາບ

ສປປ ລາວ ບັນລຸໄດ້ຄາດໝາຍຂອງເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ ສໍາລັບການສຶກສາຊັ້ນປະ ຖົມເພື່ອໝົດ ທຸກຄົນ ໂດຍມີການເຂົ້າຮຽນສຸດທິຢູ່ທີ່ 98.5 ສ່ວນຮ້ອຍ. ອັດຕາສືບຕໍ່ຮຽນຈົນຮອດທ້ອງ ປ 5 ແມ່ນມີພຽງແຕ່ 78 ສ່ວນ ຮ້ອຍເທົ່ານັ້ນ, ໂດຍເດັກນ້ອຍ ປະປ່ອຍການຮຽນ ຫລື ບໍ່ຄົບໜ້າຂຶ້ນຊັ້ນຖັດໄປ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ຍັງມີການເຂົ້າເຖິງທີ່ ຈໍາກັດຕໍ່ການພັດທະນາເດັກແຕ່ເຍົາໄວ ແລະ ຄວາມພ້ອມ ຂອງໂຮງຮຽນ ຈໍາກັດຮັດແຄບ ການຈົບຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ. ສິ່ງດັ່ງ ກ່າວນີ້ ຊໍ້າໜັກຕື່ມໂດຍຂີດຄວາມສາມາດທີ່ຈໍາກັດຂອງຄູສອນ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງການເຂົ້າໂຮງຮຽນ ສໍາລັບຄອບຄົວ ແລະ ການລົງທຶນທີ່ຈໍາກັດໃນການສຶກສາ. ໃນຂະນະທີ່ງົບປະມານສໍາລັບການສຶກສາ ໄດ້ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ, ສ່ວນແບ່ງທີ່ໃຫຍ່ສຸດແມ່ນ ຈັດສັນໃຫ້ແກ່ລາຍຈ່າຍເງິນເດືອນປະຈໍາຂອງຂະແໜງສຶກສາ, ຈໍາກັດການປັບປຸງ ແລະ ການລົງທຶນໃນການສຶກສາເພື່ອໝົດ ທຸກຄົນ. ທີ່ສູງກວ່າຂອງຊັ້ນປະຖົມ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນ ສໍາລັບການປັບປຸງໂດຍລວມ.

ຍ້ອນວ່າ ເສດຖະກິດ ອີງໃສ່ ການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກ ທີ່ແຕກຕ່າງ ຕາມຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ກຸ່ມຊົນ ເຜົ່າ, ການເຂົ້າແກ້ໄຂທີ່ເລັ່ງຄາດໝາຍ ແລະ ເຈາະຈົງ ຈະເປັນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນເພີ່ມຕື່ມ ໃສ່ເປົ້າໝາຍແຫ່ງຊາດ. ໃນປັດຈຸບັນ ການເຂົ້າຮຽນໜັງສື ແຕກຕ່າງໄປຕາມຈຸດທີ່ຕັ້ງ, ລະດັບການສຶກສາຂອງແມ່ ແລະ ລະດັບຄວາມທຸກຍາກ. ຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍ ຂອງການສັບຊ້ອນພະນັກງານ-ຄູ ໃຫ້ໂຮງຮຽນຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກ ຫລີກ. ລັດຖະບານ ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງ ແລະ ຂະຫຍາຍແຜນງານສຶກສານອກລະບົບເພື່ອເສີມສ້າງກາລະໂອກາດສໍາລັບການມີວຽກເຮັດງານທຳ.

ກໍາເອົາບົດຮຽນ ຖອດຖອນຈາກເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ ແລະ ກໍານົດບຸລິມະສິດການປະ ຕິ ບັດງານພາຍໃຕ້ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຂະຫຍາຍຈຸດເລັ່ງການສຶກສາໃນທຸກລະດັບ, ລວມທັງ ການພັດທະນາ ທັກສະສີມີ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບສໍາລັບການມີວຽກເຮັດງານທຳ. ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງ ສປປ ລາວ ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ນີ້ ຕິຄວາມໝາຍວ່າ ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມ ຈະບໍ່ຄິດຄ່າຮຽນ ແລະ ມີຄວາມສະເໝີພາບ, ປັບປຸງການເຂົ້າ ເຖິງການພັດທະນາແຕ່ເຍົາໄວທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ເພີ່ມທະວີທັກສະສີມີສໍາລັບການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການເປັນຜູ້ ປະກອບການ ແລະ ການຮູ້ໜັງສືເພື່ອໝົດທຸກຄົນໃນຊາວ ໝູ່. ລັດຖະບານ ຍັງຂະຫຍາຍຈຸດເລັ່ງ ໃນແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ເພື່ອແນໃສ່ຊາວໜຸ່ມທີ່ມີສະພາບສ່ຽງ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ.

ໃນດ້ານຂອງ ຄວາມໄດ້ປຽບໂດຍປຽບທຽບຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ອົງການໃນເຄືອຂ່າຍ ມີປະສິບການທີ່ ເປັນປັດໄຈສໍາຄັນ ໃນການສະໜັບສະໜູນ ການປະຕິຮູບການສຶກສາ ແລະ ສາມາດຖອດຖອນ ຈາກຄວາມຊໍານິຊໍານານ ທີ່ ເປັນແກ່ນສານ ຂອງອົງການໃນຂົງເຂດວຽກງານດັ່ງກ່າວ. ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ວ່າ ອົງການສະ ຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ປະກອບສ່ວນໃຫ້ ແກ່ການພັດທະນາ ຂອງການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ເພື່ອໝົດທຸກຄົນ ແລະ ການປັບປຸງຂີດຄວາມສາມາດ ກໍາລັງແຮງງານ.

ອົງການໃນເຄືອຂ່າຍ ໄດ້ໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາ ຈະປະຕິບັດວຽກງານ ໃນລັກສະນະຂອງການຮ່ວມມື ເພື່ອແກ້ໄຂດ້ານ ຕ່າງໆຂອງການສຶກສາ ແລະ ການພັດທະນາທັກສະ. ໂດຍສະເພາະ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະສະໜັບສະໜູນ ການ ປັບປຸງການສຶກສາແຕ່ເຍົາໄວ, ແກ້ໄຂອັດຕາການຮຽນຈົບຊັ້ນປະຖົມທີ່ຍັງຕໍ່າ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນແຜນງານການຝຶກ ອົບຮົມວິຊາຊີບ ເພື່ອສໍາພັນກັນເປັນຢ່າງດີ ການສະໜອງແຮງງານ ທີ່ມີທັກສະ ແລະ ຄຸນນະວຸດ ໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງການ ທີ່ ນັບມື້ນັບປ່ຽນແປງຂອງເສດຖະກິດ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນສໍາຄັນທັງໝົດ ເພື່ອຮັບປະກັນການຫລຸດພື້ນຢ່າງມີຜົນສໍາເລັດ ຈາກ ສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ການເຮັດສໍາເລັດຢ່າງເຕັມສ່ວນ ຂອງສ່ວນເປັນຜົນຈາກດ້ານປະຊາກອນ. ການ ປຸກຈິດສໍານຶກ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ການຍັບຍັ້ງການແຕ່ງງານ ກ່ອນບັນລຸນິຕິພາວະ ແລະ ການຖືພາ ແລະ ການລວມເອົາ ການສຶກສາເພດສໍາພັນຮອບດ້ານ ເຂົ້າໃນຫລັກສູດການສຶກສາ, ຈະປະກອບສ່ວນ ໃຫ້ແກ່ຄວາມພະຍາຍາມເຫລົ່ານັ້ນ.

ເສົາຫລັກ 2 ສະແຫວງຫາວິທີທາງ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການພັດທະນາມະນຸດ ໂດຍຮັບປະກັນຄຸນນະພາບການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ການພັດທະນາທັກສະ, ການ ປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ນໍ້າສະອາດ, ສຸຂະອະ ນາໄມ ແລະ ສຸຂະພິບານ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ສ່ຽງທີ່ສຸດ ດ້ວຍຄວາມຫມັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງ ອາຫານ ແລະ ໄພ ຊະນາການທີ່ປັບປຸງ.

ຜົນໄດ້ຮັບ 5: ປະຊາຊົນ ໄດ້ໃຊ້ປະໂຫຍດຢ່າງເຕັມທີ່ ໃນການເຂົ້າເຖິງ ການບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບ ທີ່ມີ ຄຸນນະພາບ ແລະ ນໍ້າສະອາດ, ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ສຸຂະພິບານ.

ສປປ ລາວ ມີອາຍຸຍິນສະເລ່ຍໃນເວລາເກີດ ທີ່ 66.2 ປີ, ຊຶ່ງສະທ້ອນການເພີ່ມຂຶ້ນປະຈຳປີ ໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າ ໃນສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນໃນປະເທດ. ບົດຮຽນຈາກເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ ເນັ້ນຄວາມສໍາຄັນ ຂອງການປັບປຸງໂດຍລວມ ໃນດ້ານສຸຂະພາບ, ໂດຍສະເພາະ ການຫລຸດລົງຂອງການຕາຍໃນເດັກ ແລະ ການປັບປຸງ ສຸຂະພາບຂອງແມ່. ການຕາຍຂອງເດັກສ່ວນໃຫຍ່ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດປ້ອງກັນໄດ້ ແຕ່ການປົກຄຸມ ແລະ ຄຸນນະພາ ບຂອງການໃຫ້ບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບ ໃນທົ່ວປະເທດ ແມ່ນຍັງຕໍ່າຢູ່. ການບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບ ທີ່ແທດເຖິງແບບ ເຊື່ອມສານ ຕ້ອງການໃຫ້ໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອຮອດເຖິງກຸ່ມຢູ່ໃນສະພາບສ່ຽງ ແລະ ເພື່ອຂະຫຍາຍ ກວ້າງຂອບເຂດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງການບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບ ດ້ວຍວິທີການປ້ອງກັນພະຍາດ.

ການຕາຍຂອງເດັກ ສ່ວນໃຫຍ່ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດປ້ອງກັນໄດ້ ແຕ່ການປົກຄຸມ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງການໃຫ້ບໍລິການ ຮັກສາສຸຂະພາບ ໃນທົ່ວປະເທດ ແມ່ນຍັງຕໍ່າຢູ່.

ໃນຂະນະທີ່ ລັດຖະບານ ໄດ້ລົງທຶນຢ່າງເປັນແກ່ນສານ ໃນການນໍາໃຊ້ຄັ້ງທໍາອິດ ການຮັກສາສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ ຫລັງຄອດແບບ ບໍ່ເສຍຄ່າ, ການສະໜອງທຶນ ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນພາຍໃນປະເທດ ຈໍາເປັນຕ້ອງເພີ່ມທະວີ ເພື່ອ ບັນລຸການປົກຄຸມການຮັກສາສຸຂະພາບ ເພື່ອໝົດທຸກຄົນ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ການຮອດເຖິງ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງສຸຂະພາບສຶກສາ ແລະ ການຮັກສາສຸຂະພາບໃນກະໂຕມັນເອງຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ, ໂດຍເພີ່ມທະວີການເຂົ້າເຖິງຕໍ່ສະຖານບໍລິການ ທີ່ມີປະກອບ ເຄື່ອງມື-ອຸປະກອນເປັນຢ່າງດີ (ແລະ ປັດໄຈຮັບໃຊ້ການປິ່ນປົວ ຫລື ທາງການແພດ) ແລະ ລະບົບສິ່ງຕໍ່ທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ໃນຂະນະທີ່ປະເທດມີອັດຕາການແຜ່ຂອງເຊື້ອ HIV ທີ່ຍັງຕໍ່າກວ່າ 0.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ສໍາລັບປະຊາກອນທົ່ວໄປ ແລະ 5 ສ່ວນຮ້ອຍ ສໍາລັບກຸ່ມສ່ຽງລະດັບສູງ, ມັນຈຶ່ງເປັນການບໍ່ສາມາດໜຶ່ງນອນໃຈໄດ້. ການປ້ອງກັນການຕິດເຊື້ອຈາກແມ່ສູ່ ລູກນ້ອຍ ແລະ ການຮອດເຖິງກຸ່ມສ່ຽງລະດັບສູງ, ລວມທັງຜູ້ເສຍຢາດ້ວຍເຂັມສິດ ແລະ ຜູ້ຂາຍບໍລິການທາງເພດ, ແມ່ນສິ່ງ ຕັດສິນເພື່ອເຮັດໃຫ້ອັດຕາການແຜ່ຫລາຍບໍ່ໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ຂົງເຂດອື່ນ ຂອງຄວາມກັງວົນໃຈ ແມ່ນພະຍາດມາລາເຣຍດີ້ຢາ ຫລາຍຊະນິດແຜ່ຫລາຍ ຢູ່ໃນກຸ່ມພາກພື້ນລຸ່ມແມ່ນໍ້າຂອງ, ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂໃນລະດັບພາກ ພື້ນ. ການຄວບຄຸມພະຍາດວັນນະໂລກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ ແລະ ໃນບັນດາຜູ້ຍ້າຍຖິ່ນຖານ ແມ່ນອີກ ຂົງເຂດໜຶ່ງ ຂອງຄວາມກັງວົນໃຈ ທີ່ຮຽກ ຮ້ອງບາດກ້າວ ປະຕິບັດງານລະດັບພາກພື້ນ. ພ້ອມກັບການຫລຸດຖອຍລົງ ຄວາມທຸກຍາກ, ພະຍາດ ຕາມຮູບແບບ ການດໍາລົງຊີວິດ ແມ່ນມີທ່າເພີ່ມຂຶ້ນ, ລວມທັງ ບັນດາທີ່ຕິດພັນກັບ ການຊົມໃຊ້ ຢາສູບ.

ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຮຽກຮ້ອງການເຂົ້າແກ້ໄຂຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ເພື່ອຮັບປະກັນການຮັກສາສຸຂະພາບເພື່ອໝົດທຸກຄົນ ແລະ ສິ່ງເສີມຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ປະກອບດ້ວຍພາລະກິດ ທີ່ບໍ່ທັນເສັດສິ້ນຂອງເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ, ໂດຍມີ ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບເພີ່ມຕື່ມ ຕິດພັນກັບ ພະຍາດຊຶມເຊື້ອ, ພະຍາດທີ່ບໍ່ຕິດແປດ, ອຸບັນຕິເຫດ, ການຊົມໃຊ້ສານເສບຕິດ ແລະ ສຸຂະພາດຈິດ. ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ ໂດຍລວມ ຂອງການຮັກສາສຸຂະພາບເພື່ອໝົດທຸກຄົນ ແນໃສ່ເພື່ອແກ້ໄຂຂົງເຂດບັນຫາເຫລົ່ານັ້ນ. ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ທີ່ແຍກຕ່າງຫາກກ່ຽວກັບນ້ຳສະອາດ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ ຈະຮຽກຮ້ອງການເລັ່ງໃສ່ການຮັບປະກັນ ການເຂົ້າເຖິງນ້ຳດື່ມສະອາດ, ສຸຂະອະນາໄມທີ່ດີກວ່າ ແລະ ການລົບລ້າງພືດຕິກຳການຖ່າຍແບບຊະຊາຍ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນ້ຳທີ່ດີກວ່າເກົ່າ.

ເພື່ອບັນລຸ ສິ່ງທີ່ກ່າວເຖິງຢູ່ຂ້າງເທິງນັ້ນ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະສະໜັບສະໜູນ ໄລຍະຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ການສະໜອງ ການບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບທີ່ມີຄຸນນະພາບທີ່ອີງໃສ່ຜົນ ແລະ ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ, ການເຊື່ອມ ສານການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນພື້ນຖານ, ການປັບປຸງການບໍລິການຮັກສາສະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ ແລະ ໂພຊະນາການ ແລະ ສຸຂະພາບເພດສຳພັນ ແລະ ສຸຂະພາບຈະເລີນພັນ, ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ຊັບພະ ຍາກອນມະນຸດ ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ປັບປຸງການສະໜອງທຶນຮອນແກ່ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ, ການປະສານງານ ແລະ ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ.

ຜົນໄດ້ຮັບ 6: ປະຊາຊົນຜູ້ຢູ່ໃນສະພາບສ່ຽງທີ່ສຸດ ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດ ຈາກຄວາມຫມັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການ ທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ.

ໃນຂະນະທີ່ ສປປ ລາວ ຫລຸດລົງໄດ້ເຄິ່ງໜຶ່ງ ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດ ທະນາ ໃນສັດສ່ວນຂອງ ຄົນຜູ້ອິດທົວ, ແຕ່ລະດັບຂອງຜູ້ອິດທົວ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບທີ່ສຳຄັນຢູ່, ດັ່ງທີ່ໄດ້ວັດແທກ ໂດຍດັດຊະນີຄວາມອິດທົວລະດັບໂລກ, ດ້ວຍມີການຄາດຄະເນວ່າ ໜຶ່ງໃນຫ້າ ບໍລິໂພກໜ້ອຍກວ່າ ຂໍ້ກຳນົດຄວາມຕ້ອງການພະລັງງານຈາກສານອາຫານຂັ້ນຕ່ຳສຸດ. ນ້ຳໜັກຫລຸດເກນມາດຕະຖານທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ ອາ ການເຕັຍ ໃນບັນດາເດັກແມ່ນຄວາມເປັນຫ່ວງຕົ້ນຕໍ, ໂດຍມີເດັກເຕັຍທີ່ 44 ສ່ວນຮ້ອຍ , 27 ສ່ວນຮ້ອຍ ນ້ຳໜັກຫລຸດເກນ ແລະ ຫົກ ສ່ວນຮ້ອຍ ຈ່ອຍຜອມ. ມີຄວາມແຕກໂຕນທີ່ໜັກແໜ້ນໃນທົ່ວເຂດພາກ, ພ້ອມມີ ກຸ່ມທີ່ເຂົ້າເຖິງໄດ້ຍາກ ລວມມີ ຊຸມຊົນຢູ່ເຂດພູດອຍ, ຄົວເຮືອນຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ແມ່ ທີ່ມີລະດັບການສຶກສາຕ່ຳ ຈະຖືກກະທົບຢ່າງສະເພາະເຈາະຈົງ. ດ້ວຍການມີເດັກເຕັຍ ຢູ່ທີ່ 20 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນກຸ່ມລະດັບຮັ່ງມີກວ່າ, ຈຸດເລັ່ງ ຕ້ອງການໃຫ້ຂະຫຍາຍເປັນວົງກວ້າງ ເພື່ອປົກຄຸມທົ່ວທັງສັງຄົມ ກ່ຽວກັບບັນຫາຂອງຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ການໄດ້ຮັບສານອາຫານ, ການປ້ອນອາຫານ ແລະ ການປ້ອງກັນພະຍາດຊຶມເຊື້ອ.

ສປປ ລາວ ໄດ້ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາ ຕໍ່ຂອບແຜນງານການເລັ່ງຈັງຫວະເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດ ທະນາ ກ່ຽວກັບການເລັ່ງລັດ ຄວາມຄືບໜ້າໄປສູ່ການໂພຊະນາການ ທີ່ປັບປຸງ ສຳລັບແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຕໍ່ຄວາມທ້າທາຍບັນລຸການລົບລ້າງຄວາມອິດທົວ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຮຽກຮ້ອງຄຳໝັ້ນສັນຍາທາງການເມືອງ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ພຽງພໍ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແບບມີປະສິດທິຜົນ ໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ “ຮອດເຖິງຜູ້ຄົນທີ່ຍາກແກ່ການຮອດເຖິງ” .

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ ຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມຫມັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການ, ການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕະຫລາດ. ຈຸດເລັ່ງ ຈະມີຕໍ່ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໂຄງສ້າງການປະສານງານ ພາຍໃນກົງຈັກ ລັດຖະບານ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມມື ດັ່ງດຽວກັບຂໍ້ມູນ ແລະ ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຂາດສານອາຫານ ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໃນລັກສະນະທີ່ປະສານສົມທົບ, ຕໍ່

ເນື່ອງຕາມລຳດັບ ແລະ ເລັງຄາດໝາຍ ໃນທົ່ວຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ, ນ້ຳສະອາດ, ສຸຂະອະນາໄມ, ກະສິກຳ ແລະ ການສຶກສາ.

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຍັງຈະສະໜັບສະໜູນບັນການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ. ດັ່ງທີ່ຫລັກຖານ ຈາກທົ່ວໂລກ ຊື່ ບອກເຖິງຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອເລັ່ງໃສ່ “ປ່ອງຢ້ຽມກາລະໂອກາດ 1.000 ວັນ” (ຫລື ຍຸດທະສາດ 1.000 ວັນ ທຳອິດຂອງຊີວິດ) ເຊິ່ງເປັນກາລະໂອກາດສຳຄັນ ຕໍ່ການພັດທະນາເດັກ. ເລີ່ມຕົ້ນຈາກ ການປະຕິສິນທິ ໄປເຖິງອາຍຸໄດ້ສອງປີ, ເນັ້ນໜັກ ຈະມີຕໍ່ວິທີປະຕິບັດ ການປ້ອນອາຫານໃຫ້ເດັກແດງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ສົ່ງເສີມການລ້ຽງລູກ ດ້ວຍນ້ຳນົມແມ່ຢ່າງດຽວໂດຍສະເພາະໃຫ້ເດັກ, ຈົນຮອດອາຍຸໄດ້ 6 ເດືອນ ແລະ ການປ້ອນອາຫານເສີມ ວິທີປະຕິບັດ ໃນຕໍ່ໜ້າ.

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະສະໜັບສະໜູນ ໄລຍະຂ້າມຜ່ານຂອງປະເທດ ຈາກການຜະລິດກະສິກຳທີ່ແນໃສ່ກຸ່ມກິນ ໄປສູ່ການແນໃສ່ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ.

ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດພັດທະນາກະສິກຳຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດ 2030 ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມ ຫມັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ປັບປຸງວິຖີຊີວິດຂອງຊຸມຊົນຊົນນະບົດ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະສະໜັບສະໜູນ ໄລຍະຂ້າມຜ່ານຂອງປະເທດ ຈາກການຜະລິດກະສິກຳທີ່ແນໃສ່ກຸ່ມກິນ ໄປສູ່ການແນໃສ່ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ເລັ່ງໃສ່ ຊາວກະສິກຳລາຍນ້ອຍ. ເພື່ອບັນລຸໄດ້ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້, ແຜນງານຈະສະໜັບສະໜູນການເພີ່ມທະວີລາຍໄດ້ຂອງຊາວກະສິກອນ, ການພັດ ທະນາຂີດຄວາມສາມາດຂອງສະມາຄົມຊາວກະສິກອນ, ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີສະໄໝໃໝ່ ແລະ ການ ເຂົ້າເຖິງຕໍ່ຕະຫລາດ, ປັດໄຈນຳເຂົ້າ ແລະ ທຶນຮອນ.

ເສົາຫລັກ 3: ການປົກຄອງ

ໂດຍຄຳນຶງເຖິງ ການເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາທາງເສດຖະກິດ, ຄວາມມຸ້ງມາດປາດຖະໜາ ທີ່ຈະບັນລຸ ສະຖານະພາບປະເທດລາຍໄດ້ປານກາງລະດັບສູງ ພາຍໃນປີ 2030 ແລະ ຊ່ອງວ່າງການປົກຄອງ, ເສົາຫລັກ 3 ຈະປະກອບສ່ວນ ເພື່ອສົ່ງເສີມໜ້າທີ່ການ, ສະໜອງທຶນຮອນ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດ ຂອງສະຖາບັນລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ດັ່ງດຽວກັບ ການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ການເຂົ້າເຖິງຕໍ່ຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ການປົກ ຄອງດ້ວຍກົດໝາຍ ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມແບບມີປະສິດທິຜົນ ໃນຂະບວນການຕັດສິນໃຈ ລະ ດັບຊາດ.

ຈຸດອ່ອນໃນຂົງເຂດການພັດທະນາສັງຄົມ, ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ຕະຫລາດແຮງງານ, ສຸຂະພາບ ແລະ ການສຶກສາສະທ້ອນເຖິງຄວາມຕ້ອງການ ສຳລັບການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດດ້ານສະຖາບັນ, ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ລັດຖະບານ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຕອບສະໜອງທີ່ຫລາຍຂຶ້ນ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ເນັ້ນຍ້າບົດບາດສຳຄັນຂອງເສົາຫລັກການປົກຄອງ ຈະເຄື່ອນໄຫວ ໃນການເອື້ອອຳນວຍ ການບັນລຸຜົນ ຈຸດປະສົງຂອງເສົາຫລັກອື່ນໆ.

ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ເພີ່ມທະວີການເຂົ້າມີສ່ວນ ແລະ ການສົນທະນາແລກປ່ຽນຄຳເຫັນນຳປະຊາຊົນ, ດັ່ງດຽວກັບຄວາມຕ້ອງການ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ສິດເປັນເຈົ້າການຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນການພັດທະນາຊາດ ກໍ່ຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງມີ.

ບົດບາດຂອງ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໃນຖານະເປັນຄູ່ຮ່ວມມື ໄລຍະຍາວ, ໄວ້ວາງໃຈໄດ້ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖື ຂອງ ລັດຖະບານ ໄດ້ສະໜອງພື້ນຖານທີ່ແໜ້ນໜາ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການເຫລົ່ານັ້ນ ໃນລັກສະນະສ້າງສັນ ແລະ ທະວີຄຸນ.

ຜົນໄດ້ຮັບ 7: ສະຖາບັນ ແລະ ນະໂຍບາຍລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ສະໜັບສະໜູນການສະໜອງການ ບໍລິການ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຊຶ່ງຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນ.

ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ລະບຸຢ່າງຊັດເຈນ ຄຳໝັ້ນໝາຍຕໍ່ການປົກຄອງ ແລະ ບໍລິຫານຂອງ ລັດ, ຮັບຮູ້ວ່າການປົກຄອງ ເປັນປັດໄຈຕັດສິນຢ່າງໜຶ່ງ. ສປປ ລາວ ໄດ້ບັນລຸຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ສຳຄັນ ໃນບາງຂົງເຂດຂອງ ການປົກຄອງ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ປະກອບດ້ວຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຂີດຄວາມສາ ມາດກົງຈັກບໍລິຫານລັດ, ການສະໜອງ ການບໍລິການຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການປັບປຸງຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ພ້ອມດ້ວຍເປົ້າໝາຍຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ສ່ວນແບ່ງສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກຳເອົາໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ. ຄວາມຄືບໜ້າຂອງ ສປປ ລາວ ໃນການປັບປຸງ ການປົກຄອງ ໄດ້ຮັບການຊົມເຊີຍ ຢູ່. ໃນລາຍງານທົບທວນສະຖານະການສິດທິມະນຸດຂອງປະເທດ (ຫລື ລາຍງານ UPR) ປີ 2015. ການຂາດດຸນ ໃນຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ທັກສະ ດັ່ງດຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫລວງ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຍັງຄົງ ເປັນຂົງເຂດຄວາມເປັນຫວ່າງໄຍທີ່ຕົ້ນຕໍ, ຫລຸດຖອຍຄຸນຄ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ແລະ ການສະໜອງບໍລິການທີ່ ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນໂດຍສະເພາະສຳລັບສ່ວນທີ່ເຂົ້າເຖິງໄດ້ຍາກຂອງປະເທດ.

ພາກລັດ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ຊຶ່ງມີຄວາມໂປ່ງໄສ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໄດ້ ໂດຍ ປະຊາຊົນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ຕ້ອງອີງໃສ່ ສະຖາບັນທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂະແໜງການລັດທີ່ແໜ້ນໜາ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຮຽກຮ້ອງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂີດຄວາມສາມາດຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອວາງແຜນ, ສ້າງແຜນງົບປະມານ, ປະສານ ສົມທົບ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນແຜນງານພາກລັດຢູ່ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

ເສົາຫລັກ 3 ຈະປະກອບສ່ວນເພື່ອສົ່ງເສີມໜ້າທີ່ການ, ສະໜອງທຶນຮອນ ແລະ ຂີດ ຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ດັ່ງດຽວກັບການອໍານວຍຄວາມ ສະດວກ ການເຂົ້າເຖິງຕໍ່ຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ການປົກຄອງດ້ວຍກົດໝາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມແບບມີປະສິດທິຜົນ ໃນຂະບວນການຕັດສິນໃຈລະດັບຊາດ.

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຖອດຖອນຈາກປະສົບການອັນກວ້າງຂວາງ ໃນການສະໜັບສະໜູນການວາງແຜນລະດັບຊາດ ແລະ ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ, ລວມທັງ ການພັດທະນາແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8, ຮັບປະກັນການເລັ່ງໃສ່ໃຫ້ເກີດຜົນ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງຂອບແຜນງານການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນແບບຮອບດ້ານ ທີ່ ອີງໃສ່ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ດັ່ງດຽວກັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂີດຄວາມສາມາດ ຂອງກົງຈັກການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຮັບປະກັນການໃຫ້ບໍລິການທີ່ດີຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ.

ພາຍໃຕ້ ຂອບການຮ່ວມມືລວມ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນ ນະໂຍບາຍ ແລະ ການ ຕັດສິນໃຈທີ່ອີງໃສ່ຫລັກຖານ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກນະວັດຕະກຳ ແລະ ສະໜອງ ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວິຊາການ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ໃນການສ້າງ, ການວິເຄາະ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ແຍກປະເພດ ເພື່ອ ສະໜັບສະໜູນ ໃນທຳມະການສິ່ງຕ່າງໆ ການຕິດຕາມສຳລັບແຜນພັດທະນາເສດ ຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8, ບົດລາຍ

ງານກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄວ້າ-ປະກອບຄໍາເຫັນ ຢູ່ສະພາແຫ່ງຊາດ. ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຍັງຈະສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນ ເວທີການສື່ສານແລກ ປ່ຽນຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບການຮ່ວມມື ດ້ານການພັດທະນາແບບມີປະສິດທິຜົນ, ໂດຍສະເພາະ ຜ່ານທາງຂະບວນການໂຕະມິນ, ລວມທັງ ການມີສ່ວນຮ່ວມແບບເພີ່ມທະວີ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ພວກເອກະຊົນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນ ໃຫ້ແກ່ການບັນລຸຜົນຂອງເປົ້າໝາຍແຫ່ງຊາດ.

ຂອບການຮ່ວມມືຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ນິກວາດພາບເຄື່ອນຍ້າຍແບບເທື່ອລະກ້າວ ຈາກການສະໜັບສະໜູນລັດຖະບານ ແບບດັ່ງເດີມ ຢູ່ໃນລະດັບສູນກາງໄປສູ່ແນວທາງທີ່ຍືດຖືເອົາມະນຸດເປັນໃຈກາງຫລາຍຂຶ້ນຢູ່ໃນລະດັບຮາກຖານ. ການເຂົ້າແກ້ໄຂນໍາອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈະສືບຕໍ່ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂີດຄວາມສາມາດຢູ່ສະຖາບັນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສົ່ງເສີມການຕັດສິນໃຈແບບມີສ່ວນ.

ຜົນໄດ້ຮັບ 8: ປະຊາຊົນ ຊົມໃຊ້ປະໂຫຍດ ການເຂົ້າເຖິງທີ່ປັບປຸງ ຕໍ່ຄວາມຍຸຕິທໍາ ແລະ ການບັນລຸເປົ້າໝາຍສິດທິມະນຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ວາລະການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ນິກວາດພາບ ໂລກແຫ່ງການເຄົາລົບສິດທິມະນຸດ ເພື່ອໝົດທຸກຄົນ ແລະ ກຽດສັກສີຂອງມະນຸດ, ການປົກຄອງດ້ວຍກົດໝາຍ, ຄວາມຍຸຕິທໍາ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບ, ຄວາມເຄົາລົບໃນມະນຸດຊາດ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ຄຸນຄ່າທາງວັດທະນະທໍາ ແລະ ກາລະໂອກາດເທົ່າທຽມກັນ. ຂອບເຂດຂອງຈຸດເລັ່ງ ພາຍໃຕ້ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບເງື່ອນໄຂ ຂອງ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍການຫລຸດຜ່ອນການແບ່ງແຍກ ແລະ ສະໜອງກາລະໂອກາດທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ສໍາລັບແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ກໍາຈັດທຸກຮູບແບບຂອງການນໍາໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໃນເຂດສາທາລະນະ ແລະ ເຂດສ່ວນບຸກຄົນ, ກໍາຈັດການແຕ່ງງານກ່ອນໄວ ແລະ ການຖືພາຂອງເດັກຍິງ ບໍ່ເຖິງກະສຽນ ແລະ ການຮັບຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງການດູແລຮັກສາ ແລະ ວຽກຄົວເຮືອນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ (ຫລື ຄ່າແຮງງານ).

ໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ, ສປປ ລາວ ເປີດກວ້າງ ໂດຍການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ ເຈັດໃນເກົ້າ ສິນທິສັນຍາສາກົນ ດ້ານສິດທິມະນຸດ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມດ້ານນິຕິກໍາທີ່ຊ່ວຍຫລາຍຂຶ້ນ ສໍາລັບອົງຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ດໍາເນີນການ ຕໍ່ໄປຢ່າງທ້າວຫັນ ການເຊື່ອມສານເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບໂລກ. ລັດຖະບານ ສະແດງອອກເຖິງຄໍາໝັ້ນໝາຍ ຂອງຕົນໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ເພື່ອເສີມສ້າງການເຕີບໂຕແບບມີສ່ວນ ແລະ ຍືນຍົງ. ແຜນ ໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ເຈດຕະນາຂອງລັດຖະບານ ທີ່ຈະເລັ່ງເປົ້າໝາຍກຸ່ມສ່ຽງ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດ ໃນລັກສະນະທີ່ເປີດກວ້າງ ແລະ ມີກຽດສະຫງ່າງາມ. ສະມາຄົມທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກໍາໄລ ມີບົດບາດທີ່ສໍາຄັນ ໃນຄວາມພະຍາຍາມດັ່ງກ່າວນີ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ສະມາຄົມເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ເຂົ້າດໍາເນີນການເປັນຕົ້ນຕໍ ໃນການພັດທະນາຊຸມຊົນຫລາຍກວ່າການສົ່ງເສີມຍຸໜູນ. ວຽກງານເປັນສິ່ງຈໍາເປັນເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອໍານວຍ ສໍາລັບອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາ ຂີດຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເປັນຈິງໄດ້ດີຂຶ້ນ ທ່າແຮງການພັດທະນາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ນອກນັ້ນ, ຄວາມພະຍາຍາມເປັນທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂີດຄວາມສາມາດຂອງລັດຖະບານ ລວມທັງອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ເພື່ອລາຍງານເປັນປົກກະຕິກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນ.

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເປັນຄູ່ຮ່ວມມືຫລັກແຫລ່ງ ໃນການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ການປັບປຸງຂະແໜງ ການຍຸຕິທໍາ ແລະ ນິຕິກໍາ, ສະໜອງການສະໜັບສະໜູນດ້ານຄໍາປຶກສາ ເພື່ອຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການຕິດຕາມຜົນໃນກົນໄກກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ ດັ່ງເຊັ່ນ ຂະບວນການທົບທວນສະຖານະການສິດທິມະນຸດໃນປະເທດ ແລະ ການສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງປະຊາຊົນ ໃນການພັດທະນາຊາດ. ຄໍາແນະນໍາ ຂອງຂະບວນການທົບທວນສະຖານະການ ສິດທິ

ມະນຸດໃນປະເທດ ທ່າມກາງສິ່ງອື່ນໃດ ເລັງເປົ້າໝາຍໃສ່ຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ການບໍລິຫານວຽກ
ງານຍຸຕິທຳ, ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫລວງ ແລະ ປະຕິຮູບນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃນບາງຂົງເຂດ.

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະເປັນຄູ່ຮ່ວມມືກັບລັດຖະບານ ໃນການພັດທະນາລະບົບ ແລະ ເວທີ ເພື່ອຮັບຟັງຄຳ
ຄິດເຫັນຂອງສາທາລະນະຕໍ່ຮ່າງກົດໝາຍ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້, ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຈິດຈຳນິກ ຂອງພົນລະເມືອງ ໃນ
ສິດທິຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເພີ່ມທະວີ ຈຳນວນຄົນ ທີ່ໄດ້ປະໂຫຍດຈາກການເຂົ້າເຖິງ ການໃຫ້ບໍລິການທີ່ເປັນທາງການ ແລະ
ບໍ່ເປັນທາງການດ້ານຄວາມຍຸຕິທຳ, ຜ່ານທາງສະຖາບັນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ທົ່ວເຖິງ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ປະກອບດ້ວຍ
ການສະໜັບສະໜູນ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳແນະນຳທີ່ຍອມຮັບຂອງຂະບວນການທົບທວນສະຖານະການສິດທິມະນຸດ
ໃນປະເທດ, ດັ່ງດຽວກັບ ການເຮັດໃຫ້ເສັດສິມບູນ ຂອງປະມວນກົດໝາຍອາຍາ. ອົງການໃນເຄືອຂ່າຍຂອງອົງການສະຫະ
ປະຊາຊາດ ຍັງຈະເຮັດວຽກກັບຄູ່ຮ່ວມງານລະດັບຊາດຂອງໃຜລາວ ເພື່ອເຊື່ອມສານ ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ
ແລະ ສິດທິມະນຸດ ເຂົ້າໃນຂະແໜງການແຜນງານທີ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ສົ່ງເສີມການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ທາງການເມືອງ ແລະ
ເສດຖະ ກິດໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ.

**ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອອີກຕື່ມ ຈະເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອສົ່ງເສີມ
ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ແລະ ເພີ່ມທະວີ ພື້ນທີ່ສຳລັບອົງການຈັດຕັ້ງທາງ
ສັງຄົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເປັນຈິງໄດ້ຕິຂຶ້ນ ທ່າແຮງການພັດທະນາຂອງເຂົາເຈົ້າ.**

3. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຈຸດປະສົງຫຼັກ ຂອງຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານ ຂອງອົງການໃນເຄືອຂ່າຍສະຫະປະຊາຊາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສອດຄ່ອງ ແລະ ປະສານສົມທົບຫລາຍຂຶ້ນ. ເພາະສະນັ້ນ, ຂອບການຮ່ວມມື ສະຫງວນຮັກສາທາດແທ້ທີ່ເປັນແບບມູນຄ່າເພີ່ມ ແຕກຕ່າງຢ່າງຊັດເຈນ ຂອງອົງການໃນເຄືອຂ່າຍສະຫະ ປະຊາຊາດ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ ສະໜອງຜົນກະທົບທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ຈາກລະບົບ ທີ່ມີຄວາມສອດຄ່ອງ. ໂດຍຄຳນຶງເຖິງສະພາບ ເງື່ອນໄຂການພັດທະນາທີ່ປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາ, ການເພີ່ມຈຳນວນຂອງຄູ່ຮ່ວມມືລາຍໃໝ່ ແລະ ຮູບແບບທຸລະກິດ ແລະ ການ ຮ່ວມມືລະຫວ່າງໃຕ້-ໃຕ້ ແລະ ການຮ່ວມມືສາມຫລ່ຽມ ຈະຮຽກຮ້ອງແນວທາງ ແລະ ນະວັດຕະກຳອັນໃໝ່ ໂດຍທີມງານ ສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ ເພື່ອຜົນທີ່ເປັນຮູບປະທຳ ທີ່ຈະປັບປຸງຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ບໍ່ຫລົງລືມປະປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ໃດ ໄວ້ຢູ່ທາງຫລັງ.

ແນວທາງການສະໜອງ ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອເປັນແບບໜຶ່ງດຽວ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ໄດ້ຮັບການ ສະໜັບສະໜູນຢ່າງແຂ່ງຂັນ ໂດຍ ສປປ ລາວ, ສະໜອງພື້ນຖານສຳລັບວຽກງານ ຂອງທີມງານສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳ ປະ ເທດ ເພື່ອຫລຸດຜ່ອນອຸປະສັກທາງດ້ານສະຖາບັນ, ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຮ່ວມກັນ, ວິເຄາະ ແລະ ຊຸກຍູ້ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນວິທີແກ້ ບັນຫາແບບເຊື່ອມສານ ແລະ ປັບປຸງມາດຕະຖານ ແລະ ລະບົບປະຕິບັດງານທີ່ຮ່ວມກັນ.

ຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ສະຫງວນຮັກສາ ທາດແທ້ ແບບມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ແຕກຕ່າງຢ່າງຊັດເຈນ ຂອງອົງການໃນເຄືອຂ່າຍ ສະຫະ ປະຊາຊາດ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ສະໜອງຜົນກະທົບທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ຈາກລະບົບທີ່ມີຄວາມ ສອດຄ່ອງ.

ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ການມີໜ້າ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ສະໜອງຄຳແນະນຳລະດັບສູງ ເພື່ອປັບປຸງການກຳນົດນະໂຍ ບາຍຂອງລັດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ປັບປຸງປະສິດທິພາບຂອງການປົກຄອງ ຜ່ານຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງ ບຸລະນະການປົກຄອງ ແລະ ລະບົບຄຸ້ມຄອງທີ່ທັນສະໄໝ, ປັບປຸງການສະໜອງການບໍລິການໃນຂະແໜງການ ດັ່ງເຊັ່ນ ໂພຊະນາການ ທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຍັງບໍ່ຖືກສັດສ່ວນ ຈາກວົງສາຄະນາຍາດສາກົນ, ສະໜັບສະໜູນຫລັກຖານ ທີ່ຂັບເຄື່ອນໂດຍຂໍ້ມູນ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ ນະວັດຕະກຳຢູ່ໃນການບໍລິຫານຂອງລັດ ແລະ ການສະໜອງການ ບໍລິການ ແລະ ເຊື່ອມສານບັນຫາໃຈກາງ ຂອງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຄຸນຄ່າໃນແຜນງານທັງໝົດ.

ທີມງານສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ, ການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ຂອງຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງ ການສະຫະປະຊາຊາດ ສຳລັບ 2017-2021. ຜູ້ປະສານງານອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ ເປັນປະທານ ທີ່ ມງານສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງ, ການປະສານສົມທົບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງສຸດ ຂອງອົງການໃນເຄືອຂ່າຍສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ; ລວມທັງ ອົງການເຄືອຂ່າຍທີ່ບໍ່ປະຈຳປະເທດ. ໜ້າທີ່ຄວບຄຸມດູ ແລະ ທາງຍຸດທະສາດ ແມ່ນສະໜອງ ໂດຍຄະນະຊີ້ນຳຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ທີມງານ ສະຫະປະຊາຊາດປະຈຳປະເທດ ໄດ້ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາຕໍ່ຄວາມໂປ່ງໄສ, ຜົນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ຫລືກລ່ຽງການເຮັດ ຊື້ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າ ການປະສານສົມທົບ, ການເຮັດວຽກງານຮ່ວມກັນ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນການ ໃຫ້ບັນລຸຜົນ.

ຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແນໃສ່ເພື່ອເລັ່ງ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງທີ ມງານສະຫະປະຊາຊາດປະຈຳປະເທດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ຕໍ່ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ໂດຍ ຖອດຖອນ ຈາກທົ່ວທັງຂົງເຂດ ຄວາມຊຳນິຊຳນານ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຜ່ານແນວທາງ ທີ່ເຊື່ອມສານຢ່າງເຕັມ ສ່ວນຕໍ່ການສະໜອງຜົນ. ແຜນວຽກງານ ທີ່ສ້າງຮ່ວມກັນ ຈະຊີ້ນຳການຮ່ວມມືລະຫວ່າງອົງການ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍຜົນໄດ້ ຮັບ ຂອງຂອບການຮ່ວມມືກາຍເປັນຜົນຜະລິດ ທີ່ເປັນຮູບປະທຳ ແລະ ວັດແທກໄດ້ ຊຶ່ງອົງການໃນເຄືອຂ່າຍສະຫະປະຊາ ຊາດ ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ຫົວຂໍ້ ສາມເສົາຫລັກ ຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍສາມກຸ່ມຜົນທີ່ຈະຮັບໃຊ້ ເປັນກົນໄກ ປະສານສົມທົບຢູ່ ໃນລະ ດັບປະຕິບັດງານ ແລະ ຈະແມ່ນ ການເປັນປະທານຮ່ວມ ໂດຍຫົວໜ້າອົງການໃນເຄືອຂ່າຍສະຫະປະຊາຊາດ, ກຸ່ມ ຜົນຈະມີຄວາມຍືດຍຸ່ນ ເພື່ອລວມເຂົ້າກັນ ຫລື ແຍກຈາກກັນ ຕາມທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງຜົນໄດ້ຮັບ ຈາກຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຫລື ບັນຫາໃຈກາງ.

ພາຍໃຕ້ ການຊີ້ນຳ ຂອງທີມງານສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ, ກຸ່ມການສື່ສານ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຜ່ານທາງຍຸດທະສາດການສື່ສານຂອງກຸ່ມ ຈະສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນລິ້ງເສີມ ຕໍ່ບັນຫາຕົ້ນຕໍ ພາຍໃຕ້ຫົວ ຂໍ້ເສົາຫລັກ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ. ເນື້ອຄວາມໝ າຍ ຂອງການສື່ສານ (ຫລື ຂໍ້ຄວາມຂອງການສື່ສານ) ແລະ ເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ທັງໝົດ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ລວມທັງ ຄູ່ຮ່ວມມື, ພາກເອກະຊົນ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ສື່ມວນຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ສະຖາບັນການສຶກສາ ແລະ ການ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະຊາກອນ ໃນທົ່ວທຸກລະດັບ. ຍຸດທະສາດການສື່ສານ ຍັງຈະຊ່ວຍຄູ່ຮ່ວມງານແຫ່ງຊາດ ສື່ສານຜົນງານ ຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ແລະ ສ້າງຄວາມເປັນເຈົ້າການແຫ່ງຊາດ ແລະ ການຂັບເຄື່ອນ ເພື່ອບັນລຸ ຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ພາຍໃຕ້ສັນຍາລັກ ທີ່ວ່າ “ ການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືສຳລັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ” .

ຜ່ານທາງຍຸດທະສາດ ການປະຕິບັດງານດ້ານທຸລະກຳ ໃນລະດັບປະເທດ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ທີມງານ ຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານ, ເຮັດວຽກງານ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ ຂອງທີມງານສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ, ຈະປະສານ ກົມກຽວວິທີດຳເນີນທຸລະກຳ, ຫລຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານການປະຕິບັດງານ ແລະ ການເຮັດຊື້ຊ້ອນ, ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມ

ແຂງການສະໜອງແບບມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແລະ ສ້າງປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງການປະຢັດຈາກຂະໜາດຂອງ ທຸລະກຳ, ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງເປັນລະບົບ ຈະໄດ້ມີເພື່ອຫລຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນດ້ານການດຳເນີນການ (ເຊັ່ນ ຄ່າເຊົ່າ, ຄ່ານໍ້າ ແລະ ຄ່າໄຟຟ້າ) ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງທຸລະກຳ ແລະ ເພື່ອສ້າງ ເກນປຽບທຽບ ສະມັດຖະນະ ຄວາມມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແຜນງານ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຕໍ່ມາຕະຖານທີ່ດີສຸດ ຂອງສາທາລະນະ ແລະ ທຸລະກຳ, ລະບົບທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ (ຂອງຄວາມໂປ່ງໄສ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ) ຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຢ່າງເປັນ ທາງການໃນທົ່ວແຜນງານຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ.

ຂອບແຜນງານທີ່ກວ້າງ ທົ່ວທັງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການລາຍງານ ແມ່ນໄດ້ ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍຂອບຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການສະໜອງທຶນຮອນ ໃນທົ່ວທັງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ຍັງແມ່ນກົນໄກ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ ສຳລັບທີມງານສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບາດກ້າວມຸ້ງໜ້າໄປສູ່ຂອບແຜນງານ ທີ່ເຊື່ອມສານຫລາຍຂຶ້ນ ທີ່ສະໜອງຕັ້ງແຕ່ເຄົ້າ ການສະໜັບສະໜູນແບບເຊື່ອມ ສານ ສຳລັບ ສປປ ລາວ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ໃນທິດທາງດຽວກັບການທົບທວນນະໂຍບາຍ ຢ່າງຮອບດ້ານຊ່ວງໄລຍະສີ່ປີ.

ຜ່ານທາງ ຍຸດທະສາດການປະຕິບັດງານດ້ານທຸລະກຳໃນລະດັບປະເທດ ຂອງອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ, ທີມງານຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານ, ເຮັດວຽກງານພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ ຂອງທີມ ງານສະຫະປະຊາຊາດປະຈຳປະເທດ, ຈະປະສານກົມກຽວ ວິທີດຳເນີນທຸລະກຳ, ຫລຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານການປະຕິບັດງານ ແລະ ການເຮັດຊຳຊ້ອນ,

4. ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ທີມງານສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ ແລະ ລັດຖະບານ ຈະຮ່ວມກັນຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າ ຂອງ ຂອບການຮ່ວມມື ລວມ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ດັ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຄຳໝັ້ນສັນຍາ ຂອງທັງສອງຝ່າຍ ຕໍ່ ຄວາມມີປະສິດທິຜົນ ຂອງການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ຂອບການຮ່ວມມືລວມ ເລັ່ງເປົ້າໝາຍ ປົ້ນອ້ອມ ສາມຫົວຂໍ້ເສົາຫລັກ ດ້ວຍ ແປດ ຜົນໄດ້ຮັບ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ການຕິດຕາມ ຜ່ານທາງ 25 ຕົວຊີ້ບອກ. ຄະນະຊີ້ນຳຮ່ວມ ລະຫວ່າງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ສປປ ລາວ ຈະດຳເນີນການທົບທວນປະຈຳປີ ທີ່ຈະປະກອບເປັນພື້ນຖານ ສຳລັບ ບົດລາຍງານຜົນປະຈຳປີ ລະດັບປະເທດ, ຖອດຖອນຈາກ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຊາບການຕິດຕາມໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ- ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ແລະ ສະຫລຸບ ສ່ວນສຳຄັນ ການປະກອບສ່ວນ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ. ເປັນທີ່ຄາດການ ໄວ້ວ່າ ຂອບການຮ່ວມມືລວມ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະໄດ້ປະເມີນຜົນທີມງານສະຫະ ປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ ພາຍໃນປີ 2020 ເພື່ອຕີລາຄາວ່າອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ປະກອບສ່ວນຢ່າງເປັນແກ່ນສານ ຕໍ່ບຸລິມະສິດແຫ່ງຊາດ ພາຍໃຕ້ແປດຜົນໄດ້ຮັບນັ້ນຄືແນວໃດ.

ທີມງານສະຫະປະຊາຊາດປະຈຳປະເທດ ຮັບເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ສຳລັບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການ ປະຕິບັດງານ ແລະ ຈະພົບປະກັນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ການເປັນຄູ່ຮ່ວມມື ແລະ ບັບປຸງການ ຮ່ວມມື. ກຸ່ມໜ່ວຍງານຂະແໜງການ ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຈະເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂໍ້ມູນຂອງ ຂອບການ ຮ່ວມມືລວມ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເປັນດັ່ງສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການຕັດສິນໃຈທີ່ຂັບ ເຄື່ອນ ແລະ ອີງໃສ່ຫລັກຖານ.

ທີມງານສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ ແລະ ລັດຖະບານ ຈະຮ່ວມກັນ ຕິດຕາມຄວາມ ຄືບໜ້າ ຂອງຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ດັ່ງ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຄຳໝັ້ນສັນຍາ ຂອງທັງສອງຝ່າຍຕໍ່ຄວາມມີປະສິດທິຜົນ ຂອງການ ຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ຕົວຊີ້ບອກ ແລະ ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນກອບແຜນງານຜົນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ພາຍໃຕ້ ຂອບການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະປະກອບເປັນພື້ນຖານ ເພື່ອວັດແທກຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ກຳນົດ ວ່າ ຖ້າຫາກ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບ ໃນທິດທາງທີ່ມີຄວາມໝາຍຕໍ່ຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ທິມງານສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ ກ່າວຢ້າເຖິງຄຳໝັ້ນສັນຍາ ຂອງອົງການ ທີ່ຈະເຮັດວຽກງານຮ່ວມກັນເປັນໜຶ່ງ ດຽວ, ເພື່ອຍົກລະດັບສູງສຸດ ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການປະກອບສ່ວນ ຂອງອົງການ ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດທີ່ດີສຸດ ຂອງ ປະຊາຊົນ ໃນທົ່ວ ສປປ ລາວ. ຜົນສຳເລັດຂອງ ຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະໄດ້ຮັບການວັດແທກເປັນຕົ້ນຕໍ ໂດຍຄວາມຄືບໜ້າ ກ້າວໄປສູ່ການຫລຸດພື້ນອອກ ຈາກສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍ ພັດທະນາ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ການບັນລຸຜົນ ຂອງເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ຄຳໝັ້ນສັນຍາຕໍ່ສາ ກົນ ອື່ນໆ.

ທິມງານສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳປະເທດ ຈະຮັບປະກັນ ວ່າກົນໄກ ສຳລັບຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການສ່ອງແສງຄຳຄິດ ເຫັນ ເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນ ການອອກແບບແຜນງານ ທີ່ສະໜັບສະໜູນ ໂດຍອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ, ການສົ່ງເສີມຄວາມໂປ່ງໃສ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຈາກປະຊາກອນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ

5. ຄາດຄະເນດ້ານງົບປະມານ

ເອກກະລັກໂດຍຕົ້ນຕໍ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແມ່ນຜູ້ສະໜອງ ຄວາມຮ່ວມມືດ້ານວິຊາການ ແທນທີ່ຈະເປັນຜູ້ສະໜອງທຶນຮອນໂດຍຕົນເອງ. ຄວາມຕ້ອງການດ້ານຊັບພະຍາກອນທາງການເງິນ ແມ່ນຄຳນວນຕາມຜົນ ຂອງເອກະສານຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ. ຊັບພະຍາກອນເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນຈະມາຈາກຊັບພະຍາກອນຫຼັກ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ: ຊັບພະຍາກອນ ທີ່ມາຈາກແຫລ່ງທຶນທະວີພາຄີ, ພະທຸພາຄີ ແລະ ພາກເອກະຊົນ, ການແບ່ງພາລະແບກຫາບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງຊຸມຊົນ.

ຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານຊັບພະຍາກອນ ທີ່ຄາດຄະເນໄດ້ ແມ່ນ **US\$ 426,453,500** ສຳລັບໄລຍະປີ 2017-2021 ຊຶ່ງໃນນັ້ນ **US\$ 291,013,800** ຍັງຄົງຈະຕ້ອງໄດ້ລະດົມອີກຕື່ມ. ການກະຈາຍ ສ່ວນແບ່ງ ຂອງຊັບພະຍາກອນ ຕາມສາມຫົວຂໍ້ເສົາຫລັກ ມີຄື:

1. ການເຕີບໂຕແບບທົ່ວເຖິງ, ວິຖີຊີວິດ ແລະ ຄວາມສາມາດພື້ນຄືນສະພາບ: **US\$ 169,833,000**
2. ການພັດທະນາມະນຸດ: **US\$ 188,920,000**
3. ການປົກຄອງ: **US\$ 67,700,500**

ການຄາດຄະເນ ຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານຊັບພະຍາກອນ ສຳລັບແຕ່ລະຜົນໄດ້ຮັບ ມີສະແດງ ຢູ່ຕາຕະລາງສັງລວມຊັບພະຍາກອນທາງການເງິນ ຢູ່ເອກະສານຄັດຕິດ 2. ຈຳນວນເງິນເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນຫລັກບົ່ງຊັບອອກ. ອົງ ການສະຫະປະຊາຊາດ ຮັບຮູ້ວ່າ ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຕ້ອງການການພັດທະນາ ສຳລັບປະເທດ ແມ່ນຍັງສຳຄັນຢູ່, ຄວາມຕຶງຄຽດ ແລະ ການພື້ນຕົວທີ່ຊ້າຂອງເສດຖະກິດໂລກ ແລະ ໄລຍະຂ້າມຜ່ານ ໄປສູ່ປະເທດທັນສະໄໝ ຈະສະໜອງ ສິ່ງທ້າທາຍ ທີ່ຕິດພັນກັບການລະດົມຊັບພະຍາກອນ. ວາລະ ທີ່ມັ່ງມາດປາດຖະໜາ ຂອງຂອບການຮ່ວມມື ຈະກຳນົດ ວິທີການລະດົມທຶນ ແບບນະວັດຕະກຳ ແລະ ປະສານສົມທົບ ລວມທັງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຕາມລຳດັບຂອງອົງການເຄືອຂ່າຍສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອບັນລຸພັນທະໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ເອກກະລັກຕົ້ນຕໍ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແມ່ນຜູ້ສະໜອງຄວາມຮ່ວມມືດ້ານວິຊາການ ແທນທີ່ຈະເປັນຜູ້ສະໜອງທຶນຮອນໂດຍຕົນເອງ.

ລາຍການເອກະສານຄັດຕິດ

ເອກະສານຄັດຕິດ 1: ຜົນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຂອງຂອບແຜນງານ ຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

ເອກະສານຄັດຕິດ 2 - ຕາຕະລາງສັງລວມແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນດ້ານການເງິນ

ເອກະສານຄັດຕິດ 3: ເອກະສານກົດໝາຍເພີ່ມເຕີມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

ເອກະສານຄັດຕິດ 4: ຮູບປະກອບ ສິ່ງຕື່ມເຕັມຈາກ ກຸ່ມທະນາຄານໂລກ ແລະ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ເຂົ້າໃສ່ ສາມ ເສົາຫລັກ ຂອງຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

ເອກະສານຄັດຕິດ 1: ຜົນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ຂອງຂອບການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ 2017 –2021

ຜົນໄດ້ຮັບ	ຕົວຊີ້ບອກ, ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ, ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ	ພາຫະການພິສູດຄວາມຖືກຕ້ອງ	ຄູ່ຮ່ວມມື	ຄວາມຕ້ອງການທຶນ (USD) ¹
ເສົາຫລັກ 1: ການເຕີບໂຕແບບທົ່ວເຖິງ, ວິຖີຊີວິດ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບການປ່ຽນແປງ				
<p>ຜົນໄດ້ຮັບ 1: ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ທັງໝົດ ມີກາລະໂອກາດ ທີ່ເພີ່ມ ທະວີ ສໍາລັບການມີວຽກເຮັດ ງານທໍາ ແລະ ວິຖີຊີວິດ ທີ່ມີ ຄຸນຄ່າ</p> <p><i>ວິຖີຊີວິດມີຄຸນຄ່າ</i></p> <p>IFAD, ILO, IOM, UN Women, UNCDF, UNCTAD, UNDP, UNESCO, UNFPA, UNICEF, UNIDO, UNV, WFP</p>	<p>1.1. ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງພົນລະ ເມືອງທັງໝົດ ທີ່ດໍາລົງຊີວິດ ຢູ່ຕໍາກວ່າເສັ້ນຄວາມທຸກຍາກ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ : 23.2% (2012-2013) ຄາດຫມາຍ : 16.2% (2020)</p> <p>1.2. ຄ່າສໍາປະສິດ ຈີນີ (Gini coefficient) ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 36.2 (2012/13) ຄາດຫມາຍ: ຈະກໍານົດໃນພາຍຫລັງ (2021)</p> <p>1.3. ອັດຕາສ່ວນ ຂອງກໍາລັງແຮງງານ ໃນຂະແໜງເປັນທາງການ ຕາມທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງ ການຈ້າງງານທັງໝົດ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 15.6% (ຍິງ, 15%; ຊາຍ, 75%) (2010) ຄາດຫມາຍ: 30% (ຍິງ, 30%; ຊາຍ, 70%) (2021)</p>	<p>1.1. ການສໍາຫລວດລາຍຈ່າຍ ແລະ ການຊົມໃຊ້ຄິວເຮືອນຂອງລາວ (2017/18)</p> <p>1.2. ການສໍາຫລວດລາຍຈ່າຍ ແລະ ການຊົມໃຊ້ຄິວເຮືອນຂອງລາວ (2017/18)</p> <p>1.3. ການສໍາຫລວດກໍາລັງແຮງງານ ແຫ່ງຊາດ (2016, 2021)</p>	<p>ລັດຖະບານ: ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງແຮງ ງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ກະຊວງສາຍຕັ້ງອື່ນໆ, ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກໍາ ແຫ່ງຊາດລາວ (ສຄອ), ສະຫະພັນກໍາມະບານລາວ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ</p> <p>ຄູ່ຮ່ວມມືອື່ນໆ : ທະນາຄານ ໂລກ, ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ, ອົງການທະວີພາຄີ, ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ມີການພັດທະນາອື່ນໆ</p>	<p>IFAD: \$8,540,000 ILO: \$1,145,000 IOM: \$1,000,000 UN Women: \$1,339,000 UNCDF: \$6,500,000 UNCTAD: \$1,000,000 UNDP: \$37,700,000 UNESCO: \$40,000 UNICEF: \$3,000,000 UNIDO: \$3,957,000 UNV: \$50,000 WFP: \$1,000,000</p>
<p>ຜົນໄດ້ຮັບ 2: ຜູ້ຄົນ ມີການເຂົ້າ ເຖິງຜົນປະໂຫຍດການປົກປ້ອງ ທາງສັງຄົມ ຫລາຍຂຶ້ນ, ໂດຍ ສະເພາະ ກຸ່ມສ່ຽງ ແລະ ຜູ້ທຸກ ຍາກ</p> <p><i>ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ</i></p> <p>ILO, IOM, UNDP, UNFPA, UNICEF, UNV, WFP, WHO</p>	<p>2.1. ຈໍານວນຜູ້ອອກແຮງງານ ຢ່າງເປັນທາງ ການ ລົງທະ ບຽນໃນກອງທຶນສະຫວັດດີການ ສັງຄົມ (ບໍ່ນັບລວມ ນາຍທະຫານ) ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ : 230,000 (2015) ຄາດຫມາຍ : 300,000 (2021)</p> <p>2.2. ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງຜູ້ທຸກຍາກ ພາຍໃຕ້ ການປົກຄຸມຂອງໂຄງການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 80% (2015)</p>	<p>2.1. ບັນທຶກປະຈໍາປີ ກອງທຶນ ປະກັນສັງຄົມ</p> <p>2.2. ຂໍ້ມູນປະຈໍາປີ ກອງທຶນປະກັນ ສຸຂະພາບ</p>	<p>ລັດຖະບານ: ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ແລະ ກະຊວງສາຍຕັ້ງອື່ນໆ, ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກໍາ ແຫ່ງຊາດລາວ (ສຄອ) , ສະຫະພັນກໍາມະບານລາວ</p> <p>ຄູ່ຮ່ວມມືອື່ນໆ : ກະຊວງການ ຕ່າງ ປະເທດ ແລະ ການຄ້າ ປະເທດ ອິດສະຕາລີ</p>	<p>ILO: \$1,015,000 IOM: \$1,500,000 UNICEF: \$2,000,000 UNV: \$70,000 WFP: \$8,100,000 WHO: \$1,000,000</p>

¹ ຈົບປະມານ ແມ່ນພຽງແຕ່ ຊີ້ບອກຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ອາດຈະປ່ຽນແປງ ໂດຍອົງກອນບໍລິຫານ ຂອງ ອົງການ ສປປ ລາວ ແລະ ໂດຍ ການຕັດສິນໃຈ ຂອງຝ່າຍບໍລິຫານ ພາຍໃນອົງການ

	<p>ຄາດຫມາຍ: 95% (2021)</p>		<p>(DFAT), ອົງການອອກສະແຟມ (Oxfam), ອົງການແຄຣ ນາງ ຊາດ. ສະມາຄົມບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ</p>	
<p>ຜົນໄດ້ຮັບ 3: ປ່າໄມ້ ແລະ ລະບົບນິເວດ ອື່ນໆ ໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກ ສາ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄົນ ຢູ່ໃນສະພາບສ່ຽງໜ້ອຍກວ່າ ຕໍ່ເຫດການທີ່ຕິດພັນກັບ ພູມອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ.</p> <p>ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ</p> <p>FAO, IFAD, IOM, UN-Habitat, UNDP, UNESCO, UNEP, UNICEF, UNV, WFP, WHO</p>	<p>3.1. ອັດຕາສ່ວນຂອງພື້ນທີ່ ຊຶ່ງປົກຫຸ້ມ ດ້ວຍປ່າໄມ້ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 46% (2015) ຄາດຫມາຍ: 70% (2020)</p> <p>3.2. ຈຳນວນຄົນ ຕໍ່100,000 ຄົນ ທີ່ຖືກກະທົບດ້ຍໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດໂດຍກົງ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: ກຳລັງສ້າງຕັ້ງໂດຍ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຄາດຫມາຍ: ກຳລັງສ້າງຕັ້ງໂດຍ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ</p> <p>3.3. ມູນຄ່າທາງດ້ານກະສິກຳ ທີ່ກະທົບໂດຍໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: ກຳລັງສ້າງຕັ້ງໂດຍ ກະຊວງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຄາດຫມາຍ: ກຳລັງສ້າງຕັ້ງໂດຍ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້</p> <p>3.4. (ກ) ລະດັບ ການບໍລິໂພກ ສານ HCFCs ແລະ (ຂ) ການລົງລາຍເຊັນ ແລະ ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ສິນທິສັນຍາ ມິນາມາຕາ ວ່າດ້ວຍສານບາຫລອດ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: (ກ) ການບໍລິໂພກ ສານ HCFCs ຊຶ່ງເປັນສານທີ່ສາມາດທຳລາຍຊັ້ນໄອໂຊນ ຈຳນວນ 2.3 ໂຕນ (2010); (ຂ) ສິນທິສັນຍາ ມິນາມາຕາ ວ່າດ້ວຍສານບາຫລອດ ຍັງບໍ່ໄດ້ລົງລາຍເຊັນ (2010)</p>	<p>3.1. ບົດລາຍງານ ການປະເມີນຜົນປ່າໄມ້ປົກຫຸ້ມ (2016, 2021)</p> <p>3.2. ບົດລາຍງານປະຈຳປີ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ</p> <p>3.3. ບົດລາຍງານ ຂອງກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເຂົ້າໃນ ແຜນພັດ ທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຄັ້ງທີ 8</p> <p>3.4. (ກ) ເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນໂອໂຊນແຫ່ງຊາດ (ປະຈຳປີ); (ຂ) ກອງເລຂາທິການ ສິນທິສັນຍາ ມິງເຮອນ (ປະຈຳປີ).</p>	<p>ລັດຖະບານ: ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ລົງທຶນ</p> <p>ຄູ່ຮ່ວມມືອື່ນໆ: ທະນາຄານໂລກ, ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ</p>	<p>FAO: \$17,750,000 IFAD: \$11,597,000 IOM: \$500,000 UN-Habitat: \$4,050,000 UNDP: \$43,430,000 UNEP: \$2,000,000 UNICEF: \$2,000,000 UNV: \$50,000 WFP: \$7,000,000 WHO: \$2,500,000</p>

	ຄາດຫມາຍ: (ກ) ການບໍລິໂພກ ສານ HCFCs ຊຶ່ງເປັນສານທີ່ສາມາດທຳລາຍຊັ້ນໂອໂຊນ ຈຳນວນ 1.5 ໂຕນ (2020); (ຂ) ສິນທິສັນຍາ ມິນາມາຕາ ວ່າດ້ວຍສານບາຫລອດ ລົງລາຍເຊັນ ແລະ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ (2021)			
ຜົນໄດ້ຮັບ	ຕົວຊີ້ບອກ, ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ, ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ	ພາຫະການພິສູດຄວາມຖືກຕ້ອງ	ຄູ່ຮ່ວມມື	ຄວາມຕ້ອງການດ້ານຊັບພະຍາກອນ (USD)¹
ເສົາຫລັກ 1: ການເຕີບໂຕແບບທົ່ວເຖິງ, ວິຖີຊີວິດ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບການປ່ຽນແປງ				
ຜົນໄດ້ຮັບ 1: ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ທັງໝົດ ມີກາລະໂອກາດ ທີ່ເພີ່ມທະວີ ສຳລັບການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ວິຖີຊີວິດ ທີ່ມີຄຸນຄ່າ <i>ວິຖີຊີວິດມີຄຸນຄ່າ</i> IFAD, ILO, IOM, UN Women, UNCDF, UNCTAD, UNDP, UNESCO, UNFPA, UNICEF, UNIDO, UNV, WFP	1.1. ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງພົນລະ ເມືອງທັງໝົດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ຕໍ່າກວ່າເສັ້ນຄວາມທຸກຍາກ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ : 23.2% (2012-2013) ຄາດຫມາຍ : 16.2% (2020) 1.2. ຄ່າສຳປະສິດ ຈີນີ (Gini coefficient) ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 36.2 (2012/13) ຄາດຫມາຍ: ຈະກຳນົດໃນພາຍຫລັງ (2021) 1.3. ທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງການຈ້າງງານທັງໝົດ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 15.6% (ຍິງ, 15%; ຊາຍ, 75%) (2010) ຄາດຫມາຍ: 30% (ຍິງ, 30%; ຊາຍ, 70%) (2021)	1.1. ການສຳຫລວດລາຍຈ່າຍ ແລະ ການຊົມໃຊ້ຄິວເຮືອນຂອງລາວ (2017/18) 1.2. ການສຳຫລວດລາຍຈ່າຍ ແລະ ການຊົມໃຊ້ຄິວເຮືອນຂອງລາວ (2017/18) 1.3. ການສຳຫລວດກຳລັງແຮງງານແຫ່ງຊາດ (2016, 2021)	ລັດຖະບານ: ລັດຖະບານ: ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ , ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ກະຊວງສາຍຕັ້ງອື່ນໆ, ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດລາວ (ສຄອ), ສະຫະພັນກຳມະບານລາວ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຄູ່ຮ່ວມມືອື່ນໆ: ທະນາຄານໂລກ, ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ, ອົງການຈັດ ຕັ້ງພະຫຸພາຄີ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາອື່ນໆ	IFAD: \$8,540,000 ILO: \$1,145,000 IOM: \$1,000,000 UN Women: \$1,339,000 UNCDF: \$6,500,000 UNCTAD: \$1,000,000 UNDP: \$37,700,000 UNESCO: \$40,000 UNICEF: \$3,000,000 UNIDO: \$3,957,000 UNV: \$50,000 WFP: \$1,000,000
ຜົນໄດ້ຮັບ 2: ຜູ້ຄົນ ມີການເຂົ້າເຖິງຜົນປະໂຫຍດການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ ຫລາຍຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະ ກຸ່ມສ່ຽງ ແລະ ຜູ້ທຸກຍາກ <i>ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ</i>	2.1. ຈຳນວນຜູ້ອອກແຮງງານ ຢ່າງເປັນທາງການ ລົງທະ ບຽນໃນກອງທຶນສະຫວັດດີການສັງຄົມ (ບໍ່ນັບລວມ ນາຍທະຫານ) ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ : 230,000 (2015) ຄາດຫມາຍ : 300,000 (2021)	2.1. ບັນທຶກປະຈຳປີ ກອງທຶນປະກັນສັງຄົມ	ລັດຖະບານ: ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ແລະ ກະຊວງສາຍຕັ້ງອື່ນໆ, ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດລາວ (ສຄອ) , ສະຫະພັນກຳມະບານລາວ ຄູ່ຮ່ວມມືອື່ນໆ : ກະຊວງການຕ່າງປະ ເທດ ແລະ ການຄ້າ ປະເທດອິດ	ILO: \$1,015,000 IOM: \$1,500,000 UNICEF: \$2,000,000 UNV: \$70,000 WFP: \$8,100,000 WHO: \$1,000,000

ILO, IOM, UNDP, UNFPA, UNICEF, UNV, WFP, WHO	2.2. ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງຜູ້ທຸກຍາກ ພາຍໃຕ້ ການປົກຄຸມຂອງໂຄງການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 80% (2015) ຄາດຫມາຍ: 95% (2021)	2.2. ຂໍ້ມູນປະຈຳປີ ກອງທຶນປະກັນສຸຂະພາບ	ສະຕາລີ (DFAT), ອົງການອອກສະ ແຟມ (Oxfam), ອົງການແຄຣນາງ ຊາດ. ສະມາຄົມບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ	
ເສົາຫລັກ 2: ການພັດທະນາມະນຸດ				
ຜົນໄດ້ຮັບ 4: ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ ຊົມໃຊ້ຕາມສິດທິໄດ້ ເປັນຢ່າງດີ ການເຂົ້າເຖິງ ແບບ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ສະເໝີພາບ ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ວິຊາຊີບ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ <i>ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ</i> ILO, UN Women, UNESCO, UNFPA, UNICEF, UNV, WFP, WHO	4.1. ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງເດັກນັກຮຽນ ເຂົ້າໃໝ່ ຫ້ອງ ປ 1 ໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ທີ່ ມີປະສິບການຮຽນຫ້ອງ ປ ກຽມ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 51% (ຍິງ: 52% / ຊາຍ: 50%) (2015) ຄາດຫມາຍ: 75% (ຍິງ: 75% / ຊາຍ: 75%) (2021) 4.2. ອັດຕາການຮຽນ ຈົນຈົບ ຊັ້ນປະຖົມ ສຶກສາ (ຍິງ/ຊາຍ) ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 78% (ຍິງ: 80% / ຊາຍ: 77%) (2015) ຄາດຫມາຍ: 93% (ຍິງ: 93% / ຊາຍ: 93%) (2021) 4.3. ສັດສ່ວນຂອງຊາວໜຸ່ມ (ຍິງ/ຊາຍ) ມີ ວຽກງານ ມີຜົນ ສືບເນື່ອງຈາກ ການມີສ່ວນ ຮ່ວມ ໃນໂຄງການການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 30% (2015) ຄາດຫມາຍ: 70% (2021)	4.1. ຂໍ້ມູນປະຈຳປີ ໂດຍ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ: ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານການສຶກສາ 4.2. ຂໍ້ມູນປະຈຳປີ ໂດຍ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ: ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານການສຶກສາ 4.3. ບົດລາຍງານປະຈຳປີ ໂດຍ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ , ແລະ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ; ການສຳ ຫລວດນາຍຈ້າງ (2020/21)	ລັດຖະບານ: ກະຊວງສຶກສາທິ ການ ແລະ ກິລາ, ສາທາລະນະ ສຸກ, ນ້ຳສະອາດ, ກະຊວງແຮງ ງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ , ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ສະພາ ການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງ ຊາດລາວ, ສະຫະພັນກຳມະບານ ລາວ ຄູ່ຮ່ວມມືອື່ນໆ: ທະນາຄານ ໂລກ, ສະຖານທູດອິດສະຕາລີ, ສະຫະ ພາບເອີຣົບ, ອົງການ ຊ່ວຍເຫລືອສາກົນຍີ່ປຸ່ນ, ອົງການ ຊ່ວຍເຫລືອເດັກ, ອົງການ ແພຼລນສາກົນ, ອົງ ການສຸພາ ນິມິດ, ອົງການ Child Fund, ອົງການບັນເທົາທຸກກາໂຕ ລິກ Catholic Relief Services, ອົງການລັດຖະມົນຕີກະຊວງສຶກ ສາທິການພາກພື້ນ ອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້	ILO: \$1,000,000 UN Women: \$380,000 UNESCO: \$700,000 UNICEF: \$13,000,000 UNV: \$90,000 WFP: \$15,500,000 WHO: \$750,000
ຜົນໄດ້ຮັບ 5: ປະຊາຊົນ ຊົມໃຊ້ ຕາມສິດທິ ໃນການເຂົ້າເຖິງ ການໃຫ້ບໍລິການທີ່ມີຄຸນ ນະພາບ ແລະ ນ້ຳສະອາດ, ສຸ	5.1. ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 197 ຕໍ່ 100,000 (2015) ຄາດຫມາຍ: 160 ຕໍ່ 100,000 (2020)	5.1. ການຄາດຄະເນປະຈຳປີ ໃນທົ່ວໂລກ ໂດຍອົງການ ສປຊ	ລັດຖະບານ: ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ; ຄະນະກຳມະ ການສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ;	IAEA: \$900,000 IOM: \$700,000 UN-Habitat: \$2,400,000 UNAIDS: \$1,000,000

<p>ຂະອະນາໄມ ແລະ ສຸຂະພິບານ</p> <p><i>ສຸຂະພາບ, ນໍ້າສະອາດ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ</i></p> <p>IAEA, IOM, UN-Habitat, UNAIDS, UNESCO, UNFPA, UNICEF, UNODC, UNV, WFP, WHO</p>	<p>5.2. ອັດຕາການຕາຍຂອງເດັກເກນອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ຫ້າປີ</p> <p>ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 79 per 1,000 (ຍິງ: 83 ຕໍ່ 1,000/ຊາຍ 95 ຕໍ່ 1,000) (2012)</p> <p>ຄາດຫມາຍ: 40 ຕໍ່ 1,000 / ຍິງ ແລະ ຊາຍ: (2020)</p> <p>5.3. ອັດຕາສ່ວນຂອງປະຊາກອນທີ່ຊົມໃຊ້ນໍ້າດື່ມສະອາດຈາກແຫລ່ງທີ່ປັບປຸງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກສຸຂະອະນາໄມ</p> <p>ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 76% ການປົກຄຸມການສະໜອງນໍ້າສະອາດ (2015); 71% ການປົກຄຸມສຸຂະອະນາໄມ (2015)</p> <p>ຄາດຫມາຍ: 90% ການປົກຄຸມການສະໜອງນໍ້າສະອາດ (2020); 80% ການປົກຄຸມສຸຂະອະນາໄມ (2020)</p>	<p>5.2. ການສໍາຫລວດດັດຊະນີໝາຍ ດ້ານສັງຄົມຂອງ ສປປ ລາວ (2016/17)</p> <p>5.3. ການຄາດຄະເນ ຂອງ ແຜນງານການຕິດຕາມຮ່ວມ ປະຈໍາປີ ລະຫວ່າງອົງການ UNICEF ແລະ ອົງການ WHO; ຂໍ້ມູນປະຈໍາປີ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ; ຂໍ້ມູນ ປະຈໍາປີ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ</p>	<p>ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ</p> <p>ຄູ່ຮ່ວມມືອື່ນໆ: ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ, ທະນາຄານໂລກ, ລັດຖະບານ ປະເທດ ລຸກຊໍາບວກ, ອົງການຮ່ວມມືສາກົນ ຍີ່ປຸ່ນ, ອົງການ ຮ່ວມມືສາກົນເກົາຫລີ, ມູນນິທິເກົາຫລີ ເພື່ອສຸຂະພາບສາກົນ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ສະຫວັດດີການ ປະເທດເກົາຫລີ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຄ້າ ປະເທດອິດສະຕາລີ, ຄະນະກຳມະການ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ສໍາລັບສຸຂະພາບແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ອົງການ Global Fund, ພັນທະມິດທົ່ວໂລກດ້ານວັກແຊງ ແລະ ການສ້າງພູມຄຸ້ມກັນ (GAVI)</p>	<p>UNESCO: \$30,000 UNFPA: \$16,625,000 UNICEF: \$18,000,000 UNODC: \$750,000 UNV: \$50,000 WFP: \$9,550,000 WHO: \$14,750,000</p>
<p>ຜົນໄດ້ຮັບ 6 : ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ມີສະພາບສ່ຽງທີ່ສຸດ ໄດ້ປະໂຫຍດຈາກ ຄວາມຫມັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການທີ່ປັບປຸງ</p> <p><i>ຄວາມຫມັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການ</i></p>	<p>6.1. ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງເດັກ ນ້ອຍອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກອາການເຕັ້ຍທຽບ ໃສ່ເກນອາຍຸ</p> <p>ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 44% (ຍິງ 43% /ຊາຍ 46% (2012)</p> <p>ຄາດຫມາຍ: 34% (ຍິງ ແລະ ຊາຍ) (2021)</p> <p>6.2. ອັດຕາການແຕ່ຫລາຍ ຂອງການຂາດສານອາຫານ ໃນປະຊາກອນ</p> <p>ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 22% (2014)</p> <p>ຄາດຫມາຍ: 10% (2021)</p>	<p>6.1 ການສໍາຫລວດໂພຊະນາການແຫ່ງຊາດ (2016); ການສໍາຫລວດດັດສະນີໝາຍດ້ານສັງຄົມຂອງ ສປປ ລາວ (2016-2017)</p> <p>6.2. ຂໍ້ມູນ ສະຖິຕິປະຈໍາປີ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ</p>	<p>ລັດຖະບານ: ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ</p> <p>ຄູ່ຮ່ວມມືອື່ນໆ: ສະຫະພາບເອີຣົບ, ທະນາຄານໂລກ, ອົງການພັດທະນາສາກົນແຫ່ງສະຫະລັດອາເມລິກາ</p>	<p>FAO: \$13,000,000 IAEA: \$660,000 IFAD: \$18,285,000 UN-Habitat: \$2,200,000 UNDP: \$3,570,000 UNICEF: \$13,000,000 UNODC: \$7,480,000 UNV: \$50,000 WFP: \$33,250,000 WHO: \$1,250,000</p>

<p>FAO, IAEA, IFAD, UN-Habitat, UNDP, UNICEF, UNODC, UNV, WFP, WHO</p>	<p>6.3. ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຄົວເຮືອນ ຊົນນະບົດ ທີ່ມີການບໍລິໂພກອາຫານ ທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຄາບເສັ້ນແບ່ງ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 11.2% (2013) ຄາດຫມາຍ: 8% (2021)</p>	<p>6.3. ການສໍາຫລວດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສະພາບສ່ຽງປະຈໍາປີ, ແລະ ການປະເມີນ ຄວາມຫມັ້ນຄົງ ດ້ານສະບຽງອາຫານ ລະຫວ່າງ ລັດຖະ ບານ ແລະ ອົງການ ອາຫານໂລກ ໃນແຕ່ລະ ສອງປີ</p>	<p>(USAID), ອົງການຮ່ວມມືເພື່ອ ການພັດທະນາແຫ່ງສະຫວິດ, ອົງການຊ່ວຍເຫລືອເດັກ, ອົງການ Plan, ອົງການ Care International, ອົງການ World Vision, ອົງການ Helvetas, ອົງການ Oxfam</p>	
<p>ເສົາຫລັກ III: ການປົກຄອງ</p>				
<p>ຜົນໄດ້ຮັບ 7: ສະຖາບັນ ແລະ ນະໂຍບາຍ ຢູ່ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ສະໜັບສະໜູນ ການບໍລິການ ທີ່ມີຄຸນ ນະພາບ ທີ່ຕອບສະໜອງໄດ້ດີ ຂຶ້ນ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງປະຊາຊົນ <i>ການສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນ</i> <p>FAO, IFAD, IOM, UN-Habitat, UNCDF, UNCITRAL, UNDP, UNFPA, UNICEF, UNV, WFP, WHO</p> </p>	<p>7.1. ຈໍານວນຂອງຄົວເຮືອນໃໝ່ ທີ່ໄດ້ຮັບ 2 ຫລື ຫລາຍກວ່າ ຂອງການບໍລິການຂຶ້ນ ພື້ນຖານ ຈາກເມືອງທີ່ເຂົ້າເຈົ້າຢູ່ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 373,948 ຄົວເຮືອນ ຄາດຫມາຍ: 600,000 ຄົວເຮືອນ (2021)</p> <p>7.2. ລຽງລຳດັບຕາມເສດສ່ວນຮ້ອຍ ທຽບໃສ່ຕົວ ຊັບອກ ປະສິດທິຜົນໂດຍ ລວມຂອງລັດຖະບານ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 39.4 (2014) ຄາດຫມາຍ: 45 (2021)</p> <p>7.3. ຂອບເຂດ ຊຶ່ງການຕິດຕາມ ແຜນ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແຈ້ງຂໍ້ ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ຊາບ ສໍາລັບ ການກຳນົດ ນະໂຍບາຍ ທີ່ອີງໃສ່ຫລັກຖານ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: ຂອບເຂດຈຳກັດ (2015) ຄາດຫມາຍ: ຂອບເຂດຂະໜາດໃຫຍ່ (2021)</p>	<p>7.1. ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ປະຈໍາປີ ໂຄງການປັບປຸງບຸລະນະ ການປົກຄອງ</p> <p>7.2. ຕົວຊີ້ບອກດ້ານການ ປົກຄອງໃນທົ່ວໂລກ ປະຈໍາປີ ທະນາຄານໂລກ</p> <p>7.3 ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ປະຈໍາປີ ກ່ຽວກັບແຜນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຫ່ງຊາດ</p>	<p>ລັດຖະບານ: ກະຊວງພາຍໃນ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ລົງ ທິນ</p> <p>ຄູ່ຮ່ວມມືອື່ນໆ: ອົງການ ກວດສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການ ກວດສອບບັນຊີແຫ່ງລັດ, ສະມາຄົມບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ, ສະຫະພາບເອີຣົບ</p>	<p>IFAD: \$11,733,000 IOM: \$1,000,000 UN-Habitat: \$550,000 UNCDF: \$2,700,000 UNCITRAL: \$30,000 UNDP: \$9,600,000 UNFPA: 3,375,000 UNICEF: \$3,000,000 UNV: \$120,000 WFP: \$10,600,000 WHO: \$1,250,000</p>
<p>ຜົນໄດ້ຮັບ 8: ປະຊາຊົນຊົມໃຊ້ ສິດ ການເຂົ້າເຖິງທີ່ປັບປຸງ ດ້ານຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ບັນລຸ</p>	<p>8.1. ຈໍານວນຄຳຮ້ອງທຸກ ຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ຮັບ ການແກ້ໄຂ ຜ່ານຂະບວນການສານ ແລະ ໜ່ວຍ ໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ ໂດຍການນຳໃຊ້ ການ ບໍລິການໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານກົດໝາຍ</p>	<p>8.1. ຂໍ້ມູນປະຈໍາປີ ຈາກສານ ປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ກະຊວງ ຍຸຕິທຳ</p>	<p>ລັດຖະບານ: ກະຊວງຍຸຕິທຳ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ອົງການໄອຍະການສູງສຸດ, ສານ ປະຊາຊົນສູງສຸດ, ຄະນະກຳມະການ</p>	<p>ILO: \$220,000 UN Women: \$930,000 UNCITRAL: \$12,500 UNDP: \$9,000,000 UNICEF: \$6,000,000 UNODC: \$7,500,000</p>

<p>ຄວາມສໍາເລັດໃນສິດທິມະນຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ</p> <p><i>ການເຂົ້າເຖິງຄວາມຍຸຕິທໍາ</i></p> <p>ILO, UN Women, UNCITRAL, UNDP, UNFPA, UNICEF, UNODC, UNV</p>	<p>ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: ອົງການພິພາກສາຂອງລັດ4,000; ໜ່ວຍໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂຶ້ນບ້ານ4,746 (2015)</p> <p>ຄາດຫມາຍ: ອົງການພິພາກສາຂອງລັດ: 7,000 ໜ່ວຍໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂຶ້ນບ້ານ: 8,000 (2021)</p> <p>8.2. ຈໍານວນກົດໝາຍ ທີ່ຮັບຮອງ ໂດຍກະຊວງຍຸຕິທໍາ ທີ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ ຂອງການຮ່າງ/ການປັບປຸງ ແລະ ການປົກສາຫາລືນໍາປວງຊົນ</p> <p>ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 0 (2014)</p> <p>ຄາດຫມາຍ: 8 (by 2021)</p> <p>8.3. ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຄຳແນະນໍາ ທີ່ຮັບຮອງເອົາ ຢູ່ໃນ ລາຍງານທົບທວນສະຖານະການສິດທິມະນຸດຂອງປະເທດ (UPR) ຮອບວຽນທີສອງ ຊຶ່ງນໍາມາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 0 (2015)</p> <p>ຄາດຫມາຍ: 60% / 70 ໃນຈໍານວນ 116 (2021)</p> <p>8.4. ອັດຕາສ່ວນຂອງແມ່ຍິງ ຢູ່ສະພາແຫ່ງຊາດ , ແລະ ໃນຕໍາແໜ່ງການນໍາ ຢູ່ໃນກົງຈັກ ພັກ ແລະ ລັດ</p> <p>ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ: 27.5% ໃນສະພາແຫ່ງຊາດ (2016); 6.06% ໃນຕໍາແໜ່ງການນໍາ ຢູ່ໃນ ພັກ ແລະ ລັດ (2013)</p> <p>ຄາດຫມາຍ: 35% ໃນສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ 20% ໃນຕໍາແໜ່ງການນໍາ ຢູ່ໃນ ພັກ ແລະ ລັດ (2021)</p>	<p>8.2. ບົດລາຍງານ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ການສ້າງນິຕິກຳ (2015); ບົດລາຍງານປະຈຳປີ ເປັນການລ່ວງໜ້າ</p> <p>8.3. ບົດລາຍງານ ປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບແຜນປະຕິບັດງານ ຢູ່ໃນ ລາຍງານທົບທວນສະຖານະການສິດທິມະນຸດຂອງປະເທດ</p> <p>8.4. ບົດລາຍງານປະຈຳປີ ສະພາແຫ່ງຊາດ; ບົດລາຍງານປະຈຳປີ ກະຊວງພາຍໃນ</p>	<p>ແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ</p> <p>ຄູ່ຮ່ວມມືອື່ນໆ: ສະພາທະນາຍຄວາມ, ຄູ່ຮ່ວມມືການພັດທະນາສາກົນ</p>	<p>UNV: \$80,000</p>
---	---	--	---	----------------------

ເອກະສານຄັດຕິດ 2: ຕາຕະລາງສັງລວມແຫ່ງຊັບພະຍາກອນດ້ານການເງິນ 2017-2021¹

ຜົນໄດ້ຮັບ	ທຶນທຳມິ	ຊ່ອງວ່າງທຶນ	ລວມທັງ ຫມົດ
ຜົນໄດ້ຮັບ 1: ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ໝົດທຸກຄົນ ມີກາລະໂອກາດແບບເພີ່ມທະວີ ສຳລັບວິຖີຊີວິດ ແລະ ວຽກເຮັດງານທຳທີ່ມີຄຸນຄ່າ.	\$16,562,000	\$48,709,000	\$65,271,000
ຜົນໄດ້ຮັບ 2: ປະຊາຊົນເຂົ້າເຖິງປະໂຫຍດການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະກຸ່ມສ່ຽງ ແລະ ທຸກຍາກ	\$1,945,000	\$11,740,000	\$13,685,000
ຜົນໄດ້ຮັບ 3: ປ່າໄມ້ ແລະ ລະບົບນິເວດອື່ນໆໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມ ແຂງ ແລະ ຜູ້ຄົນມີສະພາບສ່ຽງໜ້ອຍລົງຕໍ່ເຫດການ ແລະ ໄພພິບັດທີ່ຕິດຕໍ່ກັບພູມອາກາດ.	\$30,172,200	\$60,704,800	\$90,877,000
ຜົນໄດ້ຮັບ 4: ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຕໍາການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແບບທົ່ວເຖິງ ແລະ ສະເໝີພາບ ແລະ ທັກສະວິຊາຊີບ ທີ່ດີກວ່າ	\$4,830,000	\$26,590,000	\$31,420,000
ຜົນໄດ້ຮັບ 5: ປະຊາຊົນສາມາດເຂົ້າເຖິງ ຕໍາການໃຫ້ບໍລິການ ຮັກສາສຸຂະພາບ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ນ້ຳສະອາດ, ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ສຸຂະພິບານ ທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ.	\$20,515,000	\$44,240,000	\$64,755,000
ຜົນໄດ້ຮັບ 6: ກຸ່ມຄົນ ທີ່ມີສະພາບສ່ຽງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງ ອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການທີ່ປັບປຸງ.	\$41,005,000	\$51,740,000	\$92,745,000
ຜົນໄດ້ຮັບ 7: ສະຖາບັນ ແລະ ນະໂຍບາຍຢູ່ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ສະໜັບສະໜູນການສະໜອງການບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບ ທີ່ຕອບສະໜອງໄດ້ດີຂຶ້ນ ຕໍ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນ	\$18,318,000	\$25,640,000	\$43,958,000

¹ 1 ອົງການເຄື່ອນຍ້າຍ ສະຫະປະຊາຊາດ ເປັນຜູ້ສະໜອງ ການຮ່ວມມືທາງດ້ານວິຊາການ ໂດຍຕົ້ນຕໍ ຫລາຍກວ່າ ທີ່ຈະເປັນຜູ້ໃຫ້ທຶນ ໂດຍອົງການເອງ. ຄວາມຕ້ອງການດ້ານຊັບພະຍາກອນທາງການເງິນທີ່ ຄາດຄະເນ ແມ່ນງົບປະມານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຂອງຜົນໄດ້ຮັບຂອງ UNPF. ທຶນເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນໄດ້ມາ ໂດຍຜ່ານ ທາງຊັບພະຍາກອນ ຫລັກແຫ່ງ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ຊັບພະຍາກອນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຫຼັກ ແຫ່ງ ຈາກແຫ່ງການຮ່ວມມືແບບສອງຝ່າຍ, ຫຼາຍຝ່າຍ ແລະ ພາກເອກະຊົນ; ການແບ່ງປັນ ແບບຫາບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຮ່ວມກັນ ຂອງລັດຖະບານ; ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງຊຸມຊົນ. ຄວາມຕ້ອງການດ້ານ ຊັບພະຍາກອນ ທີ່ຄາດຄະເນທັງຫມົດ ແມ່ນ 426,453,500 ໂດລາສະຫະລັດສຳລັບໄລຍະ 2017-2021 ເຊິ່ງໃນນັ້ນ 291,013,800 ໂດລາສະຫະລັດ ຍັງຕ້ອງໄດ້ລະດົມເພີ່ມຕື່ມອີກ.

ຜົນໄດ້ຮັບ 8: ປະຊາຊົນສາມາດເຂົ້າເຖິງ ຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ການບັນລຸເປົ້າໝາຍດ້ານສິນທິມະນຸດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນປັບປຸງ	\$2,092,500	\$21,650,000	\$23,742,500
ລວມ	\$135,439,700	\$291,013,800	\$426,453,500

ເອກະສານຄັດຕິດ 3: ເອກະສານກົດໝາຍເພີ່ມເຕີມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບ ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

**ດ້ວຍເຫດທີ່ວ່າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ຊຶ່ງຕໍ່ໄປໃນທີ່ນີ້ອ້າງເຖິງວ່າ “ລັດຖະບານ”) ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນຄູ່
ສັນຍາ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:**

- ກ) ຮ່ວມກັບ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ ແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ (FAO) ໃນສັນຍາ ສໍາລັບການໄຂ ສໍານັກງານຜູ້ຕາງໜ້າ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນວັນທີ 29 ສິງຫາ 1978.
- ຂ) ຮ່ວມກັບ ອົງການ ພະລັງງານ ປາຣະມະນຸນ ສາກົນ (IAEA) ໃນອານຸສັນຍາ ເພີ່ມເຕີມ ສະບັບດັດແກ້ ກ່ຽວກັບ ບົດບັນຍັດ ວ່າດ້ວຍການ ຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວິຊາການ (RSA) ໂດຍອົງການ IAEA ໃນວັນທີ 16 ມັງກອນ 2014.
- ຄ) ຮ່ວມກັບ ກອງທຶນການເງິນສາກົນເພື່ອພັດທະນາກະສິກໍາ (IFAD) ໃນການໃຫ້ ສັດຕະຍາບັນ ຕໍ່ ສັນຍາວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງ ກອງທຶນ IFAD ໃນວັນທີ 13 ທັນວາ 1978 ແລະ ສັນຍາວ່າ ດ້ວຍປະເທດເຈົ້າພາບ ໃນການສ້າງຕັ້ງ ສໍານັກງານ ປະຈໍາປະເທດໃນວັນທີ 23 ກໍລະກົດ 2012.
- ງ). ຮ່ວມກັບ ອົງການແຮງງານສາກົນ (ILO) ໃນສັນຍາ ລະຫວ່າງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ (UN), ອົງການແຮງງານສາກົນ ILO), ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ (FAO), ສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການສຶກສາ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ວັດທະນະທໍາ (UNESCO), ອົງການການບິນພົນລະເຮືອນສາກົນ ICAO), ອົງການອະນາໄມໂລກ (WHO) ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກ່ຽວພັນກັບຄວາມຕົກລົງການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວິຊາການ ທີ່ລົງລາຍເຊັນ ຢູ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ແລະ ນະຄອນນິວຢອກ ໃນວັນທີ 1 ມິຖຸນາ 1954 ແລະ 18 ມິຖຸນາ 1954 (ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ໃນວັນທີ 18 ມິຖຸນາ 1954).
- ຈ) ຮ່ວມກັບ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນເພື່ອການເຄື່ອນຍ້າຍຖິ່ນຖານ (IOM) ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ລະຫວ່າງກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ອົງການ IOM ໃນວັນທີ 4 ເມສາ 2016. ຍັງເປັນທີ່ສັງເກດວ່າ ສໍານັກງານອົງການ IOM ໄດ້ໄຂຂຶ້ນຢູ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ໃນເດືອນເມສາ 2007 ພາຍຫລັງ ການເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ລະຫວ່າງກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະ ຫວັດດີການສັງຄົມ, ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແລະ ອົງການ IOM. ຍັງເປັນ ທີ່ສັງເກດອີກຕື່ມ ວ່າອົງການ IOM ມີປະໂຫຍດຈາກອະພິສິດ ແລະ ເອກະສິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍອີງຕາມ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ທີ່ກ່າວເຖິງ ຢູ່ຂ້າງເທິງນັ້ນ, ຕາມລັກສະນະທີ່ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ມະຕິຕົກລົງ ຂອງສະພາບໍລິຫານເລກທີ 1266 (CIII) ໃນວັນທີ 28 ພະຈິກ 2013 ວ່າດ້ວຍການປັບປຸງອະພິສິດ ແລະ ເອກະສິດ ມອບໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງ ໂດຍລັດສະມາຊິກ. ບໍ່ມີຂໍ້ຄວາມໃດ ທີ່ລະບຸ ໃນເອກະສານຂອບການຮ່ວມມື (UNPF) ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ອະພິສິດ ແລະ ເອກະສິດ ຂອງອົງການ IOM ໃນນາມທີ່ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ.
- ສ). ຮ່ວມກັບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດທາງດ້ານເຄຫາສະຖານ (UN - Habitat) ໃນໜັງສືແລກປ່ຽນ ລົງວັນທີ 22 ພະຈິກ 2004 ແລະ ຕໍ່ມາບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈຮ່ວມກັບລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ລົງວັນທີ 7 ກັນຍາ 2009
- ຊ) ຮ່ວມກັບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ - ຊາຍ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຄວາມສາມາດ ຂອງແມ່ຍິງ (ອົງການ ສປຊ ເພື່ອແມ່ຍິງ (ຫລື UN Women)) ຜ່ານ ສັນຍາມາດຕະຖານການຊ່ວຍເຫລືອຂັ້ນພື້ນຖານ (SBAA) ລົງລາຍເຊັນ ໂດຍອົງການ ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP) ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນວັນທີ 10 ຕຸລາ 1988, ຈະນໍາໃຊ້ໂດຍສອດຄ່ອງ, ຕໍ່ອົງການ ສປຊ ເພື່ອແມ່ຍິງ (UN-Women).
- ຍ). ຮ່ວມກັບໂຄງການເອດແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ (UNAIDS) ຜ່ານທາງ ສັນຍາມາດຕະຖານການຊ່ວຍເຫລືອຂັ້ນພື້ນຖານ (SBAA) ລົງລາຍເຊັນໂດຍອົງການ ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP) ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນວັນທີ 10 ຕຸລາ 1988, ຈະນໍາໃຊ້ໂດຍສອດຄ່ອງ, ຕໍ່ໂຄງການເອດແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ (UNAIDS).
- ດ). ຮ່ວມກັບອົງການສະຫະປະຊາຊາດດ້ານກອງທຶນເພື່ອການພັດທະນາ (UNCDF) ຜ່ານທາງ SBAA ລົງລາຍເຊັນໂດຍອົງການ UNDP ແລະ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນວັນທີ 10 ຕຸລາ 1988, ຈະນໍາໃຊ້ໂດຍສອດຄ່ອງ, ຕໍ່ກອງທຶນ UNDCF.
- ຕ). ຄະນະກຳມາທິການກົດໝາຍການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດແຫ່ງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ (UNCITRAL), ກໍ່ຕັ້ງໂດຍສະມັດຊາໃຫຍ່ ໃນປີ 1966 (ມະຕິ 2205 (XXI) ໃນວັນທີ 17 ທັນວາ 1966) ພ້ອມດ້ວຍມີພາລະໜ້າທີ່ ເພື່ອສືບຕໍ່ການປະສານກົມກຽວແບບທະວີຄຸນ, ຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ທັນສະໄໝຂອງກົດໝາຍການຄ້າສາກົນ, ໂດຍບໍ່ມີສໍານັກງານຢູ່ໃນປະເທດ, ຜ່ານທາງ ສູນພາກພື້ນ ປະຈຳທະວີບອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ (UNICITRAL-RCAP), ກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນໃນກອງປະຊຸມຄັ້ງທີ 44 ຂອງຄະນະກຳມາທິການ UNCITRAL (A/66/17) ແລະ

ຮັບຮອງໂດຍສະມາຊາກໃຫຍ່ ສປຊ (4/RES/66/94), ພ້ອມດ້ວຍມີພາລະໜ້າທີ່ ເພື່ອສະໜອງການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວິຊາການ ແລະ ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ລັດສະມາຊິກຢູ່ໃນພາກພື້ນ ກ່ຽວກັບກົດເກນ ແລະ ມາດຕະຖານການຄ້າສາກົນ, ໂດຍສະເພາະ ບັນດາຈຳນວນທີ່ຄະນະກຳມາທິການ UNCITRAL ຊີ້ແຈງໂດຍລະອຽດ ແລະ ເພື່ອປະສານ ກິດຈະກຳຮ່ວມກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ທີ່ມີສ່ວນທ້າວຫັນໃນການປະຕິຮູບກົດໝາຍການຄ້າ.

- ຖ). ຮ່ວມກັບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP) ສັນຍາພື້ນຖານ ເພື່ອບໍລິຫານການຊ່ວຍເຫລືອ ຂອງອົງການ UNDP ທີ່ໃຫ້ແກ່ປະເທດ (ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ສັນຍາມາດຕະຖານການຊ່ວຍເຫລືອຂັ້ນພື້ນຖານ ຫລື SBAA), ຊຶ່ງໄດ້ລົງລາຍເຊັນ ໂດຍທັງສອງຝ່າຍ ໃນວັນທີ 10 ຕຸລາ 1988. ໂດຍອີງໃສ່ມາດຕາ 1, ວັກ 2 ຂອງ SBAA, ການຊ່ວຍເຫລືອຂອງອົງການ UNDP ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ຄວນມີໃຫ້ລັດຖະບານ ແລະ ຄວນສະໜອງ ແລະ ຮັບເອົາ ໂດຍສອດຄ່ອງ ກັບຍັດຕິທີ່ສຳພັນກັນ ແລະ ເໝາະສົມ ແລະ ຂໍ້ຕັດສິນໃຈຂອງອົງກອນ ທີ່ມີອຳນາດໜ້າທີ່ສັງກັດອົງການ ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ຂຶ້ນກັບການພ້ອມຂອງທຶນຮອນ ທີ່ຈຳເປັນ ໃຫ້ແກ່ອົງການ UNDP. ໂດຍເຈາະຈົງ, ຂໍ້ຕັດສິນໃຈ 2005/1 ໃນວັນທີ 28 ມັງກອນ 2005 ຂອງສະພາບໍລິຫານອົງການ UNDP ຮັບຮອງເອົາຂໍ້ບັງຄັບ ແລະ ລະບຽບການດ້ານການເງິນສະບັບໃໝ່ ແລະ ພ້ອມກັບຄຳນິຍາມໃໝ່ ຂອງ “ການດຳເນີນການ (ຫລື ການປະຕິບັດ)” ແລະ “ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ” ທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ອົງການ UNDP ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຕັມສ່ວນ ວິທີດຳເນີນການສ້າງແຜນງານລວມລະດັບປະເທດ ເປັນຜົນຈາກແນວຄິດລີ້ເລີ່ມ ກະທັດຮັດ ແລະ ປະ ສານກົມກຽວຂອງກຸ່ມອົງການດ້ານການພັດທະນາຂອງອົງການ ສປຊ. ດ້ວຍເຫດທີ່ ເນື່ອງຈາກ ມະຕິດັ່ງກ່າວນີ້ ເອກະສານຂອບການຮ່ວມມືລວມ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການ ສປຊ (UNPF) ສະບັບນີ້ ພ້ອມດ້ວຍແຜນປະຕິບັດງານ (ຊຶ່ງປະກອບເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ UNPF ສະບັບນີ້ ແລະ ລວມເຂົ້າກັນໃນກໍລະນີນີ້ ໂດຍເອກະສານອ້າງອີງ) ສະຫລຸບຄວາມຫຼັງຈາກນີ້ໄປປະກອບເຂົ້າກັນ ເປັນເອກະສານໂຄງການ ດັ່ງທີ່ໄດ້ອ້າງອີງຢູ່ໃນ SBAA.
- ທ). ຮ່ວມກັບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອສິ່ງແວດລ້ອມ (UNEP) ຜ່ານທາງ ການປະຊຸມລະດັບສູງ ສະມັດຊາສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງ ອົງການ ສປຊ (UNEA) ແລະ ການຮັບຮອງໂດຍອົງການ UNEA ຍຸດທະສາດໄລຍະກາງ ຂອງ UNEP ປີ 2014 -2017, 2008 - 2021 ແລະ ແຜນງານວຽກງານທີ່ກ່ຽວພັນ.
- ນ). ຮ່ວມກັບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການສຶກສາ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ (UNESCO) ຜ່ານທາງ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈລະຫວ່າງ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການ UNESCO ວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມື ຢູ່ໃນຂົງເຂດຄວາມສາມາດຂອງອົງການ UNESCO, ລົງລາຍເຊັນໃນວັນທີ 29 ທັນວາ 2002.
- ບ). ໃນເລື່ອງ ຂອງອົງການ ສປຊ ດ້ານກອງທຶນປະຊາກອນ (UNFPA), ຜ່ານທາງ SBAA ລົງລາຍເຊັນໂດຍອົງການ ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP) ແລະ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນວັນທີ 10 ຕຸລາ 1988, ຈະນຳໃຊ້ໂດຍສອດຄ່ອງ, ໂດຍອົງການ UNFPA, ດັ່ງທີ່ ໄດ້ຢືນຢັນໃນສັນຍາລະຫວ່າງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການ UNFPA ລົງວັນທີ 4 ເມສາ 2014.
- ປ). ຮ່ວມກັບອົງການສະຫະປະຊາຊາດກອງທຶນເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເດັກ (UNICEF) ຜ່ານທາງສັນຍາການຮ່ວມມືຂັ້ນພື້ນຖານ (BCA) ຕົກລົງນຳກັນລະຫວ່າງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການ UNICEF ໃນວັນທີ 23 ສິງຫາ 1995.
- ຜ). ຮ່ວມກັບອົງການ ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ (UNIDO) ກຳລັງ ຢູ່ໃນການພິຈາລະນາສະຫລຸບຜົນສັນຍາ SBAA ລະຫວ່າງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການ UNIDO, ລັດຖະບານ ຄວນນຳໃຊ້, ຈະນຳໃຊ້ໂດຍສອດຄ່ອງ, ບັນຍັດຂອງສັນຍາ SBAA ລະຫວ່າງອົງການ ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ລັດຖະບານ, ລົງລາຍເຊັນ ແລະ ມີຜົນສັກສິດໃນວັນທີ 10 ຕຸລາ 1988.
- ຝ). ຮ່ວມກັບອົງການ ສປຊ ວ່າດ້ວຍຍາເສບຕິດ ແລະ ອາດຊະຍາກຳ (UNODC) ຜ່ານທາງສັນຍາ SBAA ລົງລາຍເຊັນໂດຍອົງການ UNDP ແລະ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນວັນທີ 10 ຕຸລາ 1988 ຈະນຳໃຊ້ໂດຍສອດຄ່ອງ, ຕໍ່ອົງການ UNODC.
- ພ). ຮ່ວມກັບອົງການອາສາສະໝັກຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ (UNV) ຜ່ານທາງສັນຍາ SBAA ລົງລາຍເຊັນໂດຍອົງການ UNDP ແລະ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ລົງວັນທີ 10 ຕຸລາ 1988, ຈະນຳໃຊ້ໂດຍສອດຄ່ອງ, ຕໍ່ອົງການ UNV.
- ຟ). ຮ່ວມກັບອົງການອາຫານໂລກ (WFP) ໃນ ສັນຍາຂັ້ນພື້ນຖານກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫລືອ ຈາກອົງການ WFP, ຊຶ່ງສັນຍາ ໄດ້ລົງລາຍເຊັນ ໂດລັດຖະບານ ແລະ ອົງການ WFP, ໃນວັນທີ 23 ສິງຫາ 2005.
- ມ). ຮ່ວມກັບອົງການອະນາໄມໂລກ (WHO) ສັນຍາຂັ້ນພື້ນຖານ ສຳລັບຂໍ້ກຳນົດ ຂອງການຊ່ວຍເຫລືອຄຳປຶກສາດ້ານວິຊາການລົງລາຍເຊັນ ວັນທີ 12 ກໍລະກົດ 1960 ຢູ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ແລະ ໃນວັນທີ 4 ສິງຫາ 1960 ຢູ່ມະນີລາ ແລະ ສັນຍາຂັ້ນພື້ນຖານສະບັບດັດແກ້ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ອົງການ WHO ລົງລາຍເຊັນວັນທີ 27 ກຸມພາ 1973 ຢູ່ມະນີລາ ແລະ ວັນທີ 7 ພຶດສະພາ 1973 ທີ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ.

ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ຄວນມີພ້ອມ ແລະ ຄວນສະໜອງ ແລະ ອົງຕາມມະຕິທີ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ໃຊ້ປະຕິບັດ ແລະ ຄຳຕັດສິນໃຈ ຂອງກົງຈັກຄຸ້ມຄອງ ທີ່ມີອຳນາດ ທີ່ສັງກັດ ໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ດັ່ງເຊັ່ນອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ.

ເອກະສານຂອບການຮ່ວມມືລວມ (UNPF) ໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບ ແຕ່ລະອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ລົງລາຍເຊັນ, ອ່ານ, ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອົງຕາມຄວາມປະສົງ ແລະ ໃນລັກສະນະທີ່ສອດຄ່ອງ ກັບສັນຍາຂັ້ນພື້ນຖານລະຫວ່າງບັນດາອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ລວມທັງລັດຖະບານປະເທດເຈົ້າພາບ.

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງດ້ານຄວາມຮັບຜິດຊອບແຜນງານ

ແຜນງານ ຈະໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນລະດັບປະເທດ ພາຍໃຕ້ການປະສານງານ ໂດຍລວມ ຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງສາຍຕັ້ງ, ສະມາຄົມທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດກັບລັດຖະບານ ແລະ ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ໃນເຄືອ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳໃນແຜນງານ. ຂອບການຮ່ວມມື ຈະເຮັດໃຫ້ໃຊ້ປະຕິບັດງານໄດ້ຜ່ານທາງການພັດທະນາແຜນວຽກຮ່ວມກັນໃນ ຂົງເຂດຕົ້ນຕໍ ຂອງການສະໜັບສະໜູນຮ່ວມກັນ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ແຜນວຽກເຈາະຈົງ ຂອງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ແລະ ເອກະສານໂຄງການ ຕາມທີ່ຈຳເປັນ, ຊຶ່ງແຈ້ງບອກຜົນທີ່ເຈາະຈົງທີ່ຈະບັນລຸ ແລະ ຈະປະກອບເປັນໜຶ່ງສັນຍາລະຫວ່າງອົງການກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ແຕ່ລະຄູ່ຮ່ວມມື ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມທີ່ເໝາະສົມ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ.

ທຸກການໂອນເງິນໃຫ້ແກ່ ຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນອີງໃສ່ແຜນວຽກງານ (WPs) ເຫັນພ້ອມກັນ ລະຫວ່າງຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ໃນເຄືອລະບົບສະຫະປະຊາຊາດ ².

ການໂອນເງິນສຳລັບກິດຈະກຳກ່າວລະອຽດຢູ່ໃນແຜນວຽກ (WPs) (1) ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດ ໃນເຄືອ ລະບົບສະຫະປະຊາຊາດ ໂດຍນຳໃຊ້ລະບຽບແບບແຜນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເງິນທີ່ໂອນໃຫ້ ໂດຍກົງແກ່ຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

ກ. ກ່ອນໜ້າທີ່ເລີ່ມຕົ້ນກິດຈະກຳ (ການໂອນເງິນໂດຍກົງ); ຫຼື

ຂ. ພາຍຫລັງທີ່ກິດຈະກຳສຳເລັດເສັດສິ້ນແລ້ວ (ການສຳລະເງິນແທນຄືນ) (ການຈ່າຍແທນຄືນ);

2. ການສຳລະສະສາງໂດຍກົງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຂາຍ ຫລື ຝ່າຍທີ່ສາມສຳລັບພັນທະ (ໜີ້ສິນ) ທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂັ້ນພື້ນຖານ ຄຳຮ້ອງຂໍລົງລາຍເຊັນ ໂດຍຜູ້ຖືກມອບໝາຍຢ່າງເປັນທາງການ ຂອງຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

3. ການສຳລະສະສາງໂດຍກົງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຂາຍ ຫລື ຝ່າຍທີ່ສາມ ສຳລັບພັນທະທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອ ລະບົບສະຫະປະຊາຊາດ ໃນການສະໜັບສະໜູນບັນດາກິດຈະກຳ ທີ່ຕົກລົງເຫັນພ້ອມກັນ ກັບຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ການໂອນເງິນໂດຍກົງ ຈະດຳເນີນການຜ່ານການຮ້ອງຂໍ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ຊ່ວງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານໄລຍະບໍ່ເກີນສາມເດືອນ. ການສຳລະເງິນ ຄືນ ຂອງລາຍຈ່າຍ ທີ່ອະນຸມັດໃນທີ່ຜ່ານມາ ຈະຖືກຮ້ອງຂໍ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ເປັນໄຕມາດ ຫລື ພາຍຫລັງຈາກການສຳເລັດເສັດສິ້ນກິດຈະກຳແລ້ວ. ອົງການ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບສະຫະປະຊາຊາດ ຈະບໍ່ມີພັນທະທີ່ຈະໃຊ້ແທນຄືນລາຍຈ່າຍທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສູງເກີນວົງ ເງິນທີ່ອະນຸມັດ.

ຖັດຈາກການຈົບສິ້ນຂອງກິດຈະກຳໃດໆ, ການດຸ່ນດ່ຽງໃດໆຂອງທຶນ ຈະຕ້ອງທົດແທນຄືນ ຫລື ສ້າງແຜນການ ໂດຍຄຳເຫັນພ້ອມກັນລະຫວ່າງຄູ່ ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບສະຫະປະຊາຊາດ.

ລະບຽບແບບແຜນການໂອນເງິນ, ຂະໜາດຂອງການຈ່າຍເງິນ ແລະ ຂອບເຂດ ແລະ ຄວາມຖີ່ ຂອງການຮັບຮອງກິດຈະກຳ ອາດຂຶ້ນກັບການພົບ ເຫັນ ໃນການທົບທວນ ຂີດຄວາມສາມາດຄຸ້ມຄອງ ດ້ານການເງິນຂອງລັດ ໃນກໍລະນີຂອງ ຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທີ່ເປັນຝ່າຍລັດຖະບານ, ແລະ ຂອງການປະເມີນຜົນ ຂີດຄວາມສາມາດການຄຸ້ມຄອງດ້ານການເງິນ ຂອງຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທີ່ບໍ່ແມ່ນອົງການ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ³. ທີ່ປຶກສາຊົງຄຸນນະວຸດ, ດັ່ງເຊັ່ນ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາບັນຊີສາທາລະນະ, ທີ່ຄັດເລືອກ ໂດຍອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນ

ງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ອາດດຳເນີນການປະເມີນ ເຊັ່ນນັ້ນ, ຊຶ່ງ ຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ອາດມີສ່ວນຮ່ວມນຳ ຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ອາດມີສ່ວນຮ່ວມນຳ ໃນການຄັດເລືອກທີ່ປຶກສາ.

ລະບຽບແບບແຜນການໂອນເງິນ, ຂະໜາດຂອງການຈ່າຍເງິນ ແລະ ຂອບເຂດ ແລະ ຄວາມຖີ່ຂອງການຮັບຮອງກິດຈະກຳ ອາດໄດ້ຮັບການທົບທວນ ໃນຊ່ວງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ໂດຍອີງຕາມ ການພົບເຫັນ ໃນການຕິດຕາມແຜນງານ, ການຕິດຕາມລາຍຈ່າຍ ແລະ ການລາຍງານ ແລະ ການກວດສອບ.

ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ

ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະສະໜອງການສະໜັບສະໜູນຕໍ່ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກິດຈະກຳ ພາຍໃນ ຂອບການຮ່ວມມືລວມ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຊຶ່ງອາດຈະປະກອບດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ, ການຊ່ວຍເຫລືອເປັນເງິນ, ວັດຖຸປັດໄຈ, ສິນຄ້າ ແລະ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມື, ການຈັດຫາການບໍລິການ, ການຂົນສົ່ງ, ທຶນສຳລັບສິ່ງເສີມ-ຊຸກຍູ້, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການສຶກສາ, ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາການພັດທະນາແຜນງານ, ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ກິດຈະກຳການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນພະນັກງານ. ສ່ວນຂອງການສະໜັບສະໜູນຂອງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ອາດຈະຖືກສະໜອງໃຫ້ໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ສັງກັດລັດຖະບານ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງເຫັນພ້ອມກັນ ພາຍໃນຂອບແຜນງານຂອງແຕ່ລະແຜນວຽກ (WPs) ແລະ ເອກະສານໂຄງການ ແລະ ໃນທິດທາງດຽວກັບຂອບແຜນງານດ້ານນິຕິກຳແຫ່ງຊາດ.

ການສະໜັບສະໜູນເພີ່ມເຕີມ ອາດປະກອບດ້ວຍ ການເຂົ້າເຖິງຕໍ່ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານລະດັບໂລກ ຂອງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ເຄືອຂ່າຍ ຂອງສຳນັກງານ ປະຈຳປະເທດ ຂອງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຊຳນິຊຳນານ ລວມທັງ ບັນຊີລາຍຊື່ຂອງທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ສະໜອງການບໍລິການດ້ານການພັດທະນາ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການສະໜັບສະໜູນທີ່ສະໜອງໃຫ້ ໂດຍເຄືອຂ່າຍຂອງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ໃນເຄືອຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ.

ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຄວນແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານ ແລະ ທີ່ປຶກສາສຳລັບການພັດທະນາແຜນງານ, ການສະໜັບສະໜູນແຜນງານ, ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວິຊາການ, ດັ່ງດຽວກັບການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາກິດຈະກຳ.

ຂຶ້ນຢູ່ກັບການທົບທວນປະຈຳປີ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ, ທຶນຮອນ ຂອງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ງົບປະມານເຫລົ່ານີ້ ຈະຖືກທົບທວນ ແລະ ຊີ້ແຈງໂດຍລະອຽດອີກຕື່ມ ໃນແຜນວຽກ (WFs) ແລະ ເອກະສານໂຄງການ. ດ້ວຍຄວາມເຫັນພ້ອມຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບສະຫະປະຊາຊາດ ທຶນຮອນທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໂດຍຜູ້ໃຫ້ທຶນຕໍ່ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ສຳລັບກິດຈະກຳທີ່ເຈາະຈົງ ອາດຖືກຈັດສັນຄືນໃໝ່ ໃຫ້ແກ່ກິດຈະກຳອື່ນ ທີ່ມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ ທາງດ້ານລັກສະນະແຜນງານ.

ໃນກໍລະນີຂອງການໂອນເງິນໂດຍກົງ ຫລື ການຈ່າຍເງິນ, ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຄວນແຈ້ງບອກ ຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງຈຳນວນທີ່ຮັບຮອງໂດຍອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະ

¹ ອ້າງອີງໃສ່ຜົນ ໃນແຜນປະຕິບັດງານງານເຈາະຈົງປະຈຳປີ, ປີໜຶ່ງສອງເທື່ອ ຫລື ຫລາຍປີ ຂອງກຸ່ມ ຫລື ອົງການ.

² ມາດຕາທັງໝົດ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບການໂອນເງິນ ແລະ ແນວທາງປະສານກົມກຽວໃນການໂອນເງິນ (HACT) - ກົນໄກສະເພາະ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດນຳໃຊ້ເຈາະຈົງ ຕໍ່ອົງການສັງກັດ ໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຊຶ່ງຮັບຮອງເອົາຂອບແຜນງານ HACT ຕາມທີ່ເປັນຂອບແຜນງານໜຶ່ງດຽວ ສຳລັບການໂອນເງິນໃຫ້ແກ່ຄູ່ຮ່ວມມື.

³ ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງມາດຕາເຫລົ່ານັ້ນ, ຄຳວ່າ “ອົງການ ສປຊ” ປະກອບດ້ວຍ ສະຖາບັນການເງິນສາກົນ (IFIs) (ຫລື International Financial Institutions).

ຊາຊາດ ແລະ ຄວນເບີກຈ່າຍທຶນຮອນໃຫ້ແກ່ຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມຕາຕະລາງເວລາຂອງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດ ໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ.

ໃນກໍລະນີ ການສໍາລະສະສາງໂດຍກົງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຂາຍ ຫລື ຝ່າຍທີ່ສາມ ສໍາລັບພັນທະທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົນພື້ນຖານ ຂອງ ຄໍາຂໍຮ້ອງ ລົງລາຍເຊັນໂດຍຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຢ່າງເປັນທາງການ ໂດຍຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫລື ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຂາຍ ຫລື ຝ່າຍທີ່ສາມ ສໍາລັບພັນທະ ທີ່ ສ້າງຂຶ້ນໂດຍອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໃນການສະໜັບສະໜູນ ກິດຈະກຳທີ່ເຫັນພ້ອມ ກັນກັບຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຄວນດໍາເນີນການສໍາ ລະສະສາງ ພາຍໃນກຳນົດຈຳນວນມື້ທີ່ຕົກລົງກັນ ໂດຍອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ.

ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ບໍ່ຄວນຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜີ້ສິນໂດຍກົງ ພາຍໃຕ້ຂໍ້ ຕົກລົງດ້ານສັນຍາ ທີ່ຕັດສິນໃຈນຳກັນ ລະຫວ່າງຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜູ້ຂາຍ ຊຶ່ງເປັນຝ່າຍທີ່ສາມ.

ເມື່ອໃດທີ່ ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານອື່ນໆທີ່ ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ສະໜອງເງິນໃຫ້ແກ່ຄູ່ຮ່ວມມືລາຍເດີມ, ການຕິດຕາມແຜນງານ, ການຕິດ ຕາມດ້ານການເງິນ ແລະ ການກວດສອບ ຈະຖືກດໍາເນີນການຮ່ວມກັນ ຫລື ປະສານສົມທົບກັບຄູ່ຮ່ວມມືອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ເຫລົ່ານັ້ນ.

ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ຄູ່ຮ່ວມມື ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເຫັນພ້ອມທີ່ຈະຮ່ວມມືກັບອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ສໍາ ລັບການຕິດຕາມກິດຈະກຳທັງໝົດ ທີ່ສະໜັບສະໜູນ ໂດຍການໂອນເງິນ ແລະ ຈະອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃນການເຂົ້າເຖິງຕໍ່ເອກະສານເກັບກຳ ທາງດ້ານການເງິນທີ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍບຸກຄົນ ສໍາລັບການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງເງິນ ທີ່ສະໜອງໃຫ້ໂດຍອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໃນທຳນອງນັ້ນ, ຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຫັນພ້ອມໃນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ການທົບທວນແບບຮອບວຽນຢູ່ກັບທີ່ ແລະ ກວດກາຕາມຈຸດຂອງເອກະສານບັນທຶກທາງການເງິນໂດຍອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາພິເສດ ຂອງເອກະສານ/ສັນຍາ ການເຂົ້າມີສ່ວນຂອງເຂົາເຈົ້າ ທີ່ເຮັດຮ່ວມ ກັບອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ.
2. ການຕິດຕາມກິດຈະກຳທາງດ້ານແຜນງານ ໂດຍອີງຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ທິດຊີ້ນຳ ສໍາລັບການລົງຢ້ຽມຢາມສະຖານທີ່ ແລະ ຕິດຕາມພາກ ສະໜາມ, ການກວດສອບເປັນພິເສດ ຫລື ຕາມຕາຕະລາງທີ່ກຳນົດໄວ້ຂອງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງ ການສະຫະປະຊາຊາດ.

ແຕ່ລະ ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໂດຍການຮ່ວມມືກັບອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນ ງານອື່ນໆ ທີ່ສັງກັດລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ (ເມື່ອໃດທີ່ຕ້ອງການເຊັ່ນນັ້ນ ແລະ ໂດຍການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັບກະ ຊວງທີ່ປະສານງານຕາມ ລຳ ດັບ) ຈະສ້າງຕັ້ງໜຶ່ງແຜນການກວດສອບປະຈຳປີ, ໂດຍຈັດໃຫ້ມີບຸລິມະສິດຕໍ່ການກວດສອບ ຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍ ເຫລືອ ທາງການເງິນກ້ອນໃຫຍ່ ທີ່ສະໜອງໃຫ້ໂດຍອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ບັນ ດາຈຳນວນທີ່ຂີດຄວາມສາມາດ ການຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານການເງິນ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງກ ການກວດສອບ ຈະຖືກມອບ ໜາຍ ໂດຍອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງ ການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ດໍາເນີນການ ໂດຍຜູ້ໃຫ້ບໍລິຫານກວດສອບ ເອກະຊົນ.

ຄຳໝັ້ນໝາຍຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ຈະສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມ ຂອງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອລະດົມທຶນຮອນທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອບັນລຸຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງເອກະສານຂອບການຮ່ວມມືລວມສະບັບນີ້ ແລະ ຈະຮ່ວມມືກັບອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ລວມທັງ ຊຸກຍູ້ລັດຖະບານ ຜູ້ໃຫ້ທຶນທີ່ມີທ່າແຮງ ເພື່ອຈັດໃຫ້ແກ່ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ທຶນຮອນທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອົງປະກອບຂອງແຜນງານ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບທຶນຮອນເທື່ອ; ຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອລະດົມທຶນຮອນສຳລັບແຜນງານຈາກແຫລ່ງທຶນອື່ນໆ ລວມທັງ ພາກເອກະຊົນທັງລະດັບສາກົນ ແລະ ພາຍໃນ ສປປ ລາວ; ແລະ ໂດຍການອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ບໍລິສັດ ແລະ ມູນນິທິ ຢູ່ ສປປ ລາວ ປະກອບສ່ວນເພື່ອສະໜັບສະໜູນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍທີ່ໃຊ້ບັງຄັບ.

ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານການເງິນ ສຳລັບຄ່າເດີນທາງ, ຄ່າຄອງຊີບ (ຫລື ຄ່າເບ້ຍລ້ຽງ), ຄ່າຈ້າງ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ ຈະໄດ້ກຳນົດໃນອັດຕາທຽບເທົ່າກັບອັດຕາທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ໃນປະເທດ, ແຕ່ຈະບໍ່ສູງກວ່າ ອັດຕາທີ່ນຳໃຊ້ ໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ (ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸ ໃນຈົດໝາຍວຽນຂອງ ຄະນະກຳມາທິການ ພະນັກງານຟື້ນຟູລະເຮືອນ ລະຫວ່າງປະເທດ (ICSC ຫລື International Civil Service Commission)).

ລັດຖະບານ ຈະເຄົາລົບຄຳໝັ້ນໝາຍຂອງຕົນ ຕາມທີ່ບັດບັນຍັດ ຂອງສັນຍາວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມື ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອ ລະບຸໄວ້ຢູ່ຂ້າງເທິງນັ້ນ.

ລັດຖະບານ ຄວນນຳໃຊ້ບັດບັນຍັດ ຂອງສັນຍາສັນຍາສາກົນທົ່ວໄປ ແລະ ສັນຍາສັນຍາສາກົນອົງການຊຳນິຊຳນານວ່າ ດ້ວຍອະພິສິດ ແລະ ເອກະສິດສິດ ຂອງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດຕໍ່ຊັບສິມບັດ, ທຶນຮອນ ແລະ ຊັບສິນ ແລະ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່-ພະນັກງານ ແລະ ທີ່ປຶກສາຂອງອົງການ. ນອກຈາກນັ້ນ ລັດຖະບານ ຈະຍິນຍອມໃຫ້ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພະນັກງານ ແລະ ຕໍ່ບຸກຄົນອື່ນໆປະຕິບັດວຽກງານບໍລິການໃນນາມຂອງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ສິດທິພິເສດ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ດັ່ງທີ່ຖະແຫລງໃນສັນຍາວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມື ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອລະຫວ່າງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ລັດຖະບານ. ນອກຈາກນັ້ນ, ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າອາສາສະໝັກອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ທັງໝົດ ຈະຕ້ອງກົມກືນ ເຂົ້າກັບເຈົ້າໜ້າທີ່-ພະນັກງານຂອງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ມີສິດທີ່ໄດ້ຮັບ ອະພິສິດ ແລະ ເອກະສິດ ທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່-ພະນັກງານເຫຼົ່ານັ້ນ ພາຍໃຕ້ ສັນຍາສັນຍາສາກົນທົ່ວໄປ ຫລື ສັນຍາສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍອົງການຊຳນິຊຳນານ. ລັດຖະບານ ຈະມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ໃນການຈັດການ ກັບການຮຽກຮ້ອງໃດໆ, ຊຶ່ງອາດຖືກຍົກຂຶ້ນໂດຍຝ່າຍທີ່ສາມ ຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານໃດໆ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່-ພະນັກງານ ຂອງອົງການເຫລົ່ານີ້, ທີ່ປຶກສາ ແລະ ຕົວແທນ. ບໍ່ມີອົງການໃດ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໃດໆ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່-ພະນັກງານຕາມລຳດັບ ທີ່ປຶກສາ ຫລື ບຸກຄົນ ປະຕິບັດງານການບໍລິ ການໃນນາມຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈະບໍ່ຖືວ່າຈະຕ້ອງຮັບ ຜິດຊອບສຳລັບການຮຽກຮ້ອງໃດໆ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກການປະຕິບັດງານ ພາຍໃຕ້ສັນຍາວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມື ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອ, ນອກເໜືອ ຈາກເມື່ອໃດ ທີ່ມີການຕົກລົງ ເຫັນພ້ອມນຳກັນ ໂດຍລັດຖະບານ ແລະ ໂດຍເຈາະຈົງ ກັບອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ທີ່ວ່າການຮຽກຮ້ອງ ແລະ ໜີ້ສິນເຊັ່ນນັ້ນ ເກີດຈາກຄວາມປະມາດ ແລະ ເຫລີ້ນເລີ້ ທີ່ຮ້າຍແຮງ ຂອງອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະ ບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເຈົ້າໜ້າທີ່-ພະນັກງານ, ທີ່ປຶກສາ ຫລື ບຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດແມ່ນການບໍລິການຂອງອົງການ.

ໂດຍປາດສະຈາກ ຄວາມລຳອຽງຕໍ່ຫລັກການທົ່ວໄປ ຂອງຂໍ້ຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້, ລັດຖະບານ ຈະຮັບປະກັນ ຫລື ຊົດເຊີຍອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ຈາກຄວາມຮັບຜິດທາງແພ່ງ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍຂອງປະເທດ ໃນປະເດັນ ຂອງຍານພາຫະນະ ທີ່ສະໜອງໃຫ້ ໂດຍອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມ ຫລື ນຳໃຊ້ໂດຍຝ່າຍລັດຖະບານ.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ລະບຸຢູ່ໃນສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະມີຄວາມໝາຍເຖິງການສະລະສິດໂດຍອົງການ, ການເງິນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບອະພິສິດ ແລະ ເອກະສິດ ທີ່ຊົມໃຊ້ຕາມສິດທິຢ່າງເຕັມທີ່ ໂດຍເຂົາເຈົ້າເອງ ຫລື ການຍອມຮັບ ໂດຍເຂົາເຈົ້າເອງ ອຳນາດຄຳຕັດສິນຄະດີຂອງສານ ຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ ຕໍ່ຂໍ້ຂັດແຍ້ງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກສັນຍາສະບັບນີ້.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ລະບຸໃນ ຫລື ກ່ຽວພັນກັບສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ຈະຖືວ່າເປັນການສະຫລະສິດ, ທີ່ແຈ້ງມາ ຫລື ໝາຍເຖິງ ຕໍ່ອະພິສິດ ແລະ ເອກະສິດ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ອົງການໃນເຄືອຂ່າຍ ລວມທັງ ອົງການອາຫານໂລກ ຊຶ່ງພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍອະພິສິດ ແລະ ເອກະສິດ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ລົງວັນທີ 23 ພະຈິກ 1947, ດັ່ງທີ່ນຳໃຊ້ ແລະ ບໍ່ມີບັນຍັດ ໃນໜັງສືບັນທຶກ ວາຈາສະບັບດັ່ງກ່າວນີ້ ຫລື ສັນຍາຜູກພັນດ້ານສະຖາບັນ ຫລື ການດຳເນີນການໃດໆ ຕາມພາລະໜ້າທີ່ ຈະຖືກຕີຄວາມ ຫລື ນຳໃຊ້ໃນລັກສະນະ ຫລື ໃນຂອບເຂດ ຊຶ່ງຂັດແຍ້ງ ກັບອະພິສິດ ແລະ ເອກະສິດ ເຊັ່ນກັນ.

ບົດລາຍງານ ການອະນຸມັດທຶນຮອນ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນການຈ່າຍ (FACE) ທີ່ເປັນມາດຕະຖານ, ສະທ້ອນເຖິງ ທິດທາງກົດຈະກຳຂອງແຜນງານ (WPs) ຈະຖືກນຳໃຊ້ ໂດຍຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອຮຽກຮ້ອງ ການປ່ອຍເງິນ ຫລື ຮັບປະກັນສັນຍາທີ່ວ່າອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະທົດແທນຄືນ ຫລື ຈ່າຍໃຫ້ໂດຍກົງ ສຳລັບລາຍຈ່າຍທີ່ຂຶ້ນແຜນໄວ້ແລ້ວ. ຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຈະຈຳແນກ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ ສະໜອງລາຍລະອຽດດ້ານບັນຊີ-ການເງິນ, ຮຽກຮ້ອງ ແລະ ຢັ້ງຢືນການໃຊ້ເງິນສິດ. ເອກະສານ FACE ຈະໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່-ພະນັກງານທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ເງິນທີ່ໂອນ ໃຫ້ແກ່ຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄວນຈະຖືກນຳໃຊ້ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງກົດຈະກຳ ແລະ ພາຍໃນ ຂອບເວລາ ຕາມທີ່ຕົກລົງນຳກັນ ໃນແຜນວຽກ (WPs) ແຕ່ພຽງເທົ່ານັ້ນ.

ເງິນ ທີ່ໄດ້ຮັບ ໂດຍລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລລະດັບປະເທດ ຄວນຈະຖືກນຳໃຊ້ ອີງຕາມກົດລະບຽບ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການແຫ່ງຊາດ ທີ່ສ້າງຕັ້ງນຳໃຊ້ຢູ່ແລ້ວ ໂດຍສະເພາະຮັບປະກັນ ວ່າເງິນສິດຖືກໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບກິດຈະກຳ ຕາມທີ່ຕົກລົງກັນໄວ້ແລ້ວ ໃນແຜນວຽກ (WPs) ແລະ ຮັບປະກັນວ່າ ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ເງິນທີ່ໄດ້ຮັບທັງໝົດ ຈະຍື່ນໃຫ້ແກ່ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ພາຍໃນກຳນົດທຶກເດືອນຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບເງິນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແລ້ວ ເມື່ອໃດທີ່ກົດລະບຽບ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການແຫ່ງຊາດ ຫາກບໍ່ກົງກັບມາດຕະຖານສາກົນ, ຂໍ້ບັງຄັບ ແລະ ກົດລະບຽບ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການດ້ານການເງິນ ແລະ ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວພັນຈະຖືກນຳໃຊ້.

ໃນກໍລະນີ ຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ/ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ອົງການລະຫວ່າງ ປະເທດລະດັບລັດ (IGO) ເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຄວນ ຈະຖືກນຳໃຊ້ ອີງຕາມມາດຕະຖານສາກົນ ໂດຍສະເພາະ ຮັບປະກັນວ່າ ເງິນຖືກໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບກິດຈະກຳ ຕາມທີ່ຕົກລົງກັນໄວ້ແລ້ວໃນແຜນວຽກ (WPs) ແລະ ຮັບປະກັນວ່າ ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນຂອງເງິນທີ່ໄດ້ຮັບທັງໝົດຖືກຍື່ນຕໍ່ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ພາຍໃນກຳນົດທຶກເດືອນ ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບທຶນຮອນ.

ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການກວດສອບທີ່ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ ແລະ ແບບພິເສດ ແຕ່ລະຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທີ່ໄດ້ຮັບເງິນຈາກອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະສະໜອງໃຫ້ ແກ່ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຫລື ຕົວແທນຂອງເຂົາເຈົ້າ ດ້ວຍການເຂົ້າເຖິງແບບທັນເວລາຕໍ່:

- ເອກະສານບັນທຶກດ້ານການເງິນທັງໝົດ ຊຶ່ງບັນທຶກທຸລະກຳຂອງເງິນໂອນ ທີ່ສະໜອງໃຫ້ໂດຍອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ພ້ອມກັນເອກະສານທີ່ຕິດພັນ;
- ເອກະສານທີ່ຕິດພັນທັງໝົດ ແລະ ບຸກຄະລາກອນທີ່ກ່ຽວພັນກັບໜ້າທີ່ການ ໃນໂຄງສ້າງ ການກວດກາພາຍໃນ ຂອງຄູ່ຮ່ວມມືການພັດທະນາ ຊຶ່ງເງິນທີ່ໂອນມານັ້ນ ໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍຜ່ານ.

ການພົບເຫັນໃນການກວດສອບແຕ່ລະຄັ້ງ ຈະຖືກລາຍງານຕໍ່ຄູ່ຮ່ວມມືການພັດທະນາ ແລະ ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ທີ່ສໍາພັນກັນ. ນອກຈາກນີ້ ແຕ່ລະຄູ່ຮ່ວມມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຈະ:

- ໄດ້ຮັບ ແລະ ທົບທວນບົດລາຍງານການກວດສອບ ທີ່ຈັດໃຫ້ໂດຍນັກກວດສອບ
- ສະໜອງຄໍາຖະແຫລງຢ່າງທັນເວລາ ຂອງການຍອມຮັບ ຫລື ປະຕິເສດຄໍາແນະນໍາໃດໆ ຂອງອົງການກວດສອບຕໍ່ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ທີ່ສະໜອງເງິນໃຫ້ (ແລະ ເມື່ອໃດທີ່ສະຖາບັນກວດສອບສູງສຸດ (SAI) ຖືກ ຈໍາແນກເພື່ອດໍາເນີນການກວດສອບ, ເພີ່ມຕື່ມ: ແລະ ໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນ SAI ເພື່ອວ່ານັກກວດສອບຈະປະກອບເອົາຄໍາຖະແຫລງເຫລົ່ານີ້ ເຂົ້າໃນບົດລາຍງານກວດສອບສະບັບສົມບູນ ກ່ອນທີ່ຈະຍື່ນຕໍ່ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານທີ່ສັງກັດໃນເຄືອລະບົບ ອົງການສະຫະ ປະຊາຊາດ.
- ດໍາເນີນການໃນບາດກ້າວຢ່າງທັນເວລາ ເພື່ອແກ້ໄຂຕາມຄໍາແນະນໍາໃນການກວດສອບ ຊຶ່ງຍອມຮັບເອົາແລ້ວ.

ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບບາດກ້າວທີ່ດໍາເນີນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄໍາແນະນໍາທີ່ຍອມຮັບແລ້ວ ຕໍ່ອົງການ, ກອງທຶນ ແລະ ແຜນງານ (ແລະ ເມື່ອໃດທີ່ ສະຖາບັນ SAI ຖືກຈໍາແນກເພື່ອດໍາເນີນການກວດສອບ, ເພີ່ມເຂົ້າ ແລະ ໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນ SAI) ບົນພື້ນຖານປະຈໍາໄຕມາດ (ຫລື ຕາມທີ່ຕົກລົງ ກັນໃນທ້ອງຖິ່ນ).

ເອກະສານຄັດຕິດ 4. ແຜນຜັງ ສິ່ງທີ່ຕົ້ມເຕັມຈາກ ກຸ່ມທະນາຄານໂລກ ແລະ ທະນາຄານ ພັດທະນາອາຊີ ໃສ່ ສາມເສົາຫລັກ ຂອງຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

ພາຍໃຕ້ ຂອບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ (2017-2021), ທີມງານສະຫະປະຊາຊາດປະຈໍາປະເທດ ຈະ ປະສານສົມທົບກັບ ກຸ່ມທະນາຄານໂລກ ພາຍໃຕ້ ຂອບການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືລະດັບປະເທດ (2017-2020) ແລະ ທະນາ ຄານພັດທະນາອາຊີ ພາຍ ໃຕ້ ຍຸດທະສາດການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືລະດັບປະເທດ (2017-2021) ກ້າວສູ່ການບັນລຸຜົນ ຈຸດປະສົງອັນດຽວກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນ ແຜນ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມ ແມ່ນແຜນຜັງທີ່ ສະແດງເຖິງ ລັກສະນະ ການເຊື່ອມໂຍງ ທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້¹.

ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ		ກຸ່ມທະນາຄານໂລກ
<ul style="list-style-type: none"> • ກະສິກໍາ, ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ, ແລະ ການພັດທະນາຊຸມນະບົດ • ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງການເຊື່ອມໂຍງ ລະຫວ່າງຕົວເມືອງ ກັບຊຸມນະບົດ, • ການພັດທະນາພາກເອກະຊົນ, • ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ 	<p>ເສົາຫລັກ 1. ການເຕີບໂຕແບບທົ່ວ ເຖິງ, ວິຖີຊີວິດ ແລະ ຄວາມອາດ ສາມາດພື້ນຄົນສຸ່ສະພາບປົກກະຕິ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ການເຕີບໂຕ ທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ (ການພັດ ທະນາ ສີຂຽວ)) • ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ • ການພັດທະນາດ້ານກະສິກໍາ • ການພັດທະນາດ້ານການຄ້າ • ປັບປຸງປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມໜ້າການ ກະຈາຍຕາໜ່າງພະລັງງານ

¹ ຂໍ້ມູນ ແມ່ນຄົງສະພາບຕາມຕົວຈິງດັ່ງກ່າວນີ້ ຮອດວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2016 ແລະ ອາດມີການປ່ຽນແປງ ອີງຕາມ ຂອບການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືລະດັບ ປະເທດ (2017-2020) ຂອງກຸ່ມທະນາຄານໂລກ ແລະ ຍຸດທະສາດການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືລະດັບປະເທດ (2017-2021) ຂອງທະນາຄານ ພັດທະນາອາຊີ

<ul style="list-style-type: none"> ການຮ່ວມມື ແລະ ການເຊື່ອມສານ ໃນລະດັບພາກພື້ນ ລວມທັງການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ 		<ul style="list-style-type: none"> ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າແບບເຊື່ອມສານ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ການບໍລິຫານ-ຈັດການເຂດພື້ນທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ ສະໜັບສະໜູນ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານເສັ້ນທາງ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ
<ul style="list-style-type: none"> ປັບປຸງ ຄຸນນະພາບ ການສຶກສາ ລະດັບມັດທະຍົມ ແລະ ຊັ້ນສູງ, ແລະ ການພັດທະນາທັກສະດ້ານວິຊາສາຍອາຊີບ ການພັດທະນາ ລະບົບສຸຂະພາບ ແລະ ການປົກຄອງ ການພັດທະນາຂະແໜງການຕົວເມືອງ ແລະ ນໍ້າສະອາດ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ 	ເສົາຫລັກ 2. ການພັດທະນາມະນຸດ	<ul style="list-style-type: none"> ການປັບປຸງ ຄຸນນະພາບ ການສຶກສາຊັ້ນປ ກຽມ ແລະ ຊັ້ນປະຖົມ ເພີ່ມທະວີການປົກຄຸມ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາແຕ່ເຍົາວະ ລະບົບການປົກຄອງ ກົງຈັກການຮັກສາສຸ ຂະພາບ ແລະ ພັດທະນາດ້ານໂພຊະນາການ
<ul style="list-style-type: none"> ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານຂີດຄວາມສາ ມາດ ແລະ ການສະໜອງການບໍລິການ ສໍາລັບພາກລັດ ສະໜັບສະໜູນການປົກຄອງແຫ່ງຊາດ ການປັບປຸງບູລະນະການປົກຄອງ 	ເສົາຫລັກ 3. ການປົກຄອງ	<ul style="list-style-type: none"> ປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຂັ້ນພື້ນຖານ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ການຄຸ້ມຄອງພາກລັດ ລວມທັງການຄຸ້ມຄອງດ້ານການເງິນພາກລັດ (ບັນຫາໃຈກາງ)

ສະຫງວນລິຂະສິດ ໂດຍອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ, 2016